

ชื่อหนังสือ: การรู้จักอัล-กุรอาน

Intimacy with the Quran

เขียนโดย : ฮุจญตุลอิสลาม ดร. มุฮัมมัดอะลี ริฎอ เอซ ฟาฮานี

Author: Hujjatolislam Dr. Muhammad Ali Reza Esfahan

แปลโดย : เชคชาร์ฟ เกตุสมบุญ

Translated by: Shiek Sharif Ketsomboon

จัดพิมพ์และเรียบเรียงในรูปแบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
ออนไลน์ โดย เว็บไซต์อัลอะชะนะนัยน์

www.Alhassanain.org/thai/

คำนำ

มวลการสรรเสริญแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงเกรียงไกรยิ่ง
ขอประสพพรแด่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) และวงศ์วานผู้บริสุทธิ์ของท่าน(อ)

ข้าพเจ้าพยายามอย่างยิ่งที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับอัล-กุรอานในแง่มุม
ต่างๆ เพื่อแสดงถึงความยิ่งใหญ่และความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอาน
ประกอบกับต้องการให้สังคมได้บริโภคความรู้ที่หลากหลาย
หนังสือเล่มดังกล่าวเป็นหนึ่งในผลงานที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกสู่
สังคม เพื่อต้องการลดช่องว่างระหว่างเยาวชนกับอัล-กุรอานให้น้อยลง

การเจริญพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน สามารถนับย้อนหลังไปยัง
ประวัติศาสตร์ของอัล-กุรอาน หมายถึง นับตั้งแต่วันแรกที่อัล-กุรอานถูก
ประทานลงมา จะพบว่ามุสลิมกลุ่มหนึ่งเฝ้าติดตามการอ่านและการเรียนรู้
อัล-กุรอาน อย่างใกล้ชิด จนกระทั่งมีนักท่องจำอัล-กุรอาน เกิดขึ้นหลายคน
ในยุคนั้น เช่น ท่านอิมามอะลี (อ.) และนักท่องจำอัล-กุรอานที่มีชื่อเสียงอีก
หลายท่าน

บรรดามุสลิมได้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของอัล-กุรอานที่ว่า
จงอ่านอัล-กุรอาน ตามที่เจ้ามีความสามารถเถิด
(อัลมุชซัมมิล /20)

فَاقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

และด้วยคำแนะนำจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ประกอบกับความรู้สึกลงใน
หน้าที่ของตนที่มีต่ออัล-กุรอาน มุสลิมจึงอ่านอัล-กุรอานกันอย่างถ้วนหน้า
แบบอย่างอันดีงามนี้ยังคงถูกรักษาไว้อย่างดีในหมู่วมุสลิมทั้งหลาย
การอ่านและท่องจำอัล-กุรอาน มิใช่ว่าถูกลืมเลือนไปจากสังคม ทว่ากลับ
ทวีคูณขึ้นและได้รับความสนใจจากบรรดามุสลิมเป็นจำนวนมาก พร้อมกับ
มีการนำเสนอแบบและวิธีการอ่านใหม่ๆ มากมาย

การให้ความสนใจของบรรดามุสลิมที่มีต่ออัล-กุรอาน เป็นสาเหตุให้เกิด
วิชาการใหม่ๆ ในหมู่มุสลิม เช่น วิชาการด้านการอ่านอัล-กุรอาน
(อิลมุตัจญิด) ซึ่งนับได้ว่าเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คู่ควรแก่
การค้นคว้าและวิจัย และเคียงคู่กับวิชาการอ่านอัล-กุรอานนั้น
ได้มีวิชามารยาทในการอ่านอัล-กุรอาน และการท่องจำเกิดขึ้นในเวลา
เดียวกัน นอกจากนั้นแล้วยังมีหนังสือและตำราจำนวนมากที่เขียนเกี่ยวกับสิ่ง
เหล่านั้น

หนังสือเล่มที่อยู่ในมือของท่านผู้อ่านที่รักทั้งหลายกล่าวถึงความประเสริฐ
เจื้อนไช บทนำ มารยาทภายนอกและภายในของการอ่านอัล-กุรอาน และการ
ท่องจำอัล-กุรอาน รวมถึงการแนะแนวในการอ่านและการท่องจำ
แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงประเด็นเหล่านั้น จำเป็นต้องกล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้
เสียก่อน

1. ในหนังสือเล่มนี้ส่วนใหญ่ใช้ไฉงการและรายงานที่เชื่อถือได้เท่านั้น
เนื่องจากเรื่องมารยาทในการอ่านอัล-กุรอาน นั้นมีรายงานจำนวนมาก
กล่าวถึง

2. ความหมายในเชิงภาษา ความหมายของนักปราชญ์ด้านการอ่าน
ตลอดจนผลของการอ่านและการท่องจำอัล-กุรอาน ได้กล่าวไว้ในบทแยก
ต่างหาก ดังนั้น จะไม่ถูกอธิบายในหนังสือเล่มนี้ จะกล่าวถึงเท่าที่มีความ
จำเป็นเท่านั้น

อูญตุลอิสลาม ดร. มุฮัมมัดอะลี ริฎออีห์ เอซฟาฮานี

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

หมวดที่ 1. การอ่านอัล-กุรอานจากตัวบท

บทที่ 1. การอ่านอัล-กุรอาน

การให้ความสำคัญต่อการอ่านอัล-กุรอาน

จะมีสิ่งใดสวยงามไปกว่าการที่มนุษย์ได้รำพันพระคำรัสของพระผู้เป็นเจ้า การเข้าสู่พระองค์ด้วยการอ่านโองการต่างๆ ของพระองค์ และการพัฒนาตนเองให้เข้ากับความเมตตาของพระองค์

ถ้าหากไม่มีความโปรดปรานใดถูกประทานลงมาให้มนุษย์ นอกจากการอนุญาตให้อ่านพระคำรัสของพระองค์เพียงอย่างเดียว เท่านั้นถือว่าเพียงพอแล้วต่อการที่มนุษย์จะซาบซึ้งขอบคุณพระองค์ตลอดไป

แน่นอนการรู้จักพระคำรัสของพระองค์ และการได้อ่านถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่พระองค์ได้มอบให้กับบ่าวบางคนของพระองค์ ดังนั้น จะเห็นว่าโองการแรกที่ถูกประทานให้กับท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า

จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิด มนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง (1)

(1) อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล-อะลัก 1-3)

โองการอัล-กรุอ่านและหะดีษจำนวนมากมาจากอิมามมะอฺซูม (อ.) ได้กล่าวเน้นเรื่องการอ่านอัล-กรุอ่าน และได้เตือนสำคัญในรูปแบบต่างๆ ถึงความสำคัญในการอ่าน

อัล-กรุอ่านกล่าวว่า ดังนั้นผู้เจ้าจงอ่านอัล-กรุอ่านตามสะดวกเถิด (2)

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า อัล-กรุอ่านเป็นเสมือนงานเลี้ยงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดังนั้นท่านจงตักตวงตามความสามารถ (3)

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า เป็นการดีสำหรับผู้ศรัทธาที่จะไม่ตายจนกว่าจะได้เรียนรู้อัล-กรุอ่าน หรืออยู่ระหว่างการเรียนรู้ (4)

ท่านอิมาม (อ.) ยังได้กล่าวต่ออีกว่า ระดับของสรวงสวรรค์ขึ้นอยู่กับจำนวนโองการอัล-กรุอ่าน ดังนั้น จะมีเสียงกล่าวกับนักอ่านอัล-กรุอ่านว่า จงขึ้นมา (5)

(2) ชูเราะฮ์ อัล-มูชัมมิล/20)

(3) มีซานุลฮิกมะฮ์ เล่ม 2 หน้า 74)

(4) อุซูลุลกาฟิเย เล่มที่ 8 หน้า 444 พิมพ์ที่ มัคตะบะตุล อิสลามียะฮ์)

(5) มีซานุลฮิกมะฮ์ เล่มที่ 8 หน้า 74)

มารยาทการอ่านอัล-กุรอาน

อาดาบ ความหมายตามพจนานุกรมหมายถึง การรักษาขอบเขตของทุกสิ่ง ด้วยเหตุนี้ จะเห็นว่านักตัฟซีรบางท่านกล่าวว่า อาดาบหมายถึง ลักษณะหรือภาพลักษณ์อันเป็นที่ยอมรับ (วิธีการที่ดี) และมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติตามทั้งในแง่ของศาสนาและสติปัญญา (1)

(1) ตัฟซีรอัล-มีซาน เล่มที่ 6 หน้าที่ 4 / 273)

ดังนั้น อาดาบ (มารยาท) ของงานทุกอย่างจึงหมายถึง ลักษณะและภาพลักษณ์ที่ดีที่ถูกปฏิบัติ และมนุษย์ไม่สามารถผิดกฎหรือออกนอกขอบเขตได้

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงอาดาบ (มารยาท) อันเป็นแหล่งและเป็นแก่นแห่งความปรารถนาไว้อย่างกว้างขวาง ประกอบกับคำแนะนำของอิมามผู้บริสุทธิ์ เช่น

1. เป็นคำสั่งของอัล-กุรอาน เช่น ให้สงบและนั่งเงียบเมื่ออ่านกุรอาน
2. คำแนะนำของบรรดาอะฮุลลุลบัยตุ (อ) เกี่ยวกับการอ่านอัล-กุรอาน เช่น กล่าวบิซมิลลาฮฺ หรือกล่าวดออาฮฺทั้งก่อนและหลังการอ่าน
3. คำตัดสินของสติปัญญา และบรรดานักปราชญ์ทั้งหลายที่ว่าต้องให้เกียรติต่ออัล-กุรอาน และต้องป้องกันการดูถูกที่อาจเกิดขึ้นเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ลึกซึ้งและดีกว่า

4. การตัดสินใจของจิตใจ เนื่องจากความรักที่มีต่อพระองค์ จึงมีความรักต่อพระคำรัสของพระองค์ หมายถึงมนุษย์ส่วนใหญ่มักรักสิ่งที่มีความสวยงาม และยอมจำนนต่อความสวยงาม ซึ่งสิ่งที่มีความสวยงามที่สุดคืออัลลอฮ์ และทุกสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ดังนั้น อัล-กุรอานเป็นพระคำรัสของพระองค์จึงเป็นหนึ่งในความสวยงามที่สุด

ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงมีความรักในพระคำรัสของพระองค์ ให้เกียรติ แสดงความนอบน้อม และอ่านอย่างไร้พละ และบนพื้นฐานดังกล่าว จะเห็นว่ามารยาทในการอ่านอัล-กุรอานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เหมือนการทำงานอย่างอื่นที่มีความสำคัญ ที่การเริ่มต้น และมีเงื่อนไขต่างๆ มากมาย ซึ่งเรียกถึงเหล่านี้ว่า อาดาบ (มารยาท) การอ่านอัล-กุรอาน เนื่องจากการเป็นการแสดงตน ณ พระพักตร์ของพระองค์ มารยาทจึงเป็นสิ่งจำเป็น

มารยาทการอ่านอัล-กุรอานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ มารยาทด้านนอก และมารยาทด้านใน

มารยาทด้านนอกในการอ่านอัล-กุรอาน

เป็นธรรมดาเมื่อคนเราอยู่ต่อหน้าบุคคลสำคัญจำเป็นต้องแสดงมารยาทที่ดีงามเพื่อเป็นการให้เกียรติและให้ความเคารพต่อบุคคลนั้น

การอ่านอัล-กุรอานถือเป็นหนึ่งในการให้เกียรติต่ออัล-กุรอาน และพระผู้เป็นเจ้าของคำรัส หมายถึงอัลลอฮ์ (ซบ.) เนื่องจากการอ่านอัล-กุรอานเท่ากับเป็นการสนทนากับพระองค์

ท่านศาสดา (ซีออล ฯ) กล่าวว่า บุคคลใดปรารถนาจะพูดคุยกับอัลลอฮ์
อีกนัยหนึ่ง ผู้อ่านอัล-กุรอานนั้น ถือว่าเป็นผู้สนทนาร่วมระหว่างตนกับ
อัลลอฮ์ (ซบ.) ดังนั้น เมื่ออัลลอฮ์ (ซบ.) สนทนาคด้วยจำเป็นต้องใส่ใจต่อบท
นำ มารยาทและเงื่อนไขต่างๆ ในการอ่านอัล-กุรอาน เพื่อว่าผู้อ่านจะได้รับ
ประโยชน์มากที่สุด(1)

(1) กัณษุลอุมมัล เล่มที่ 11 สะดิซที่ 2257 หน้าที่ 510)

และที่สำคัญไปกว่านั้นเพื่อว่าจะได้อยู่ในความเมตตาและความรักของ
พระองค์ มารยาทภายนอกทั่วไปในการอ่านอัล-กุรอาน เช่น

1. ความสะอาด (วุฎูหรือมุซุล)

อัล-กุรอานกล่าวว่า ไม่มีผู้ใดสัมผัสอัล-กุรอานได้ นอกจากบรรดาผู้
บริสุทธิ์เท่านั้น (1)

(1).อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล-วาเกอะฮ์/79(

ด้วยเหตุนี้ บางริวายะฮ์ และฟิกฮ์บางเล่มได้ถือโองการข้างต้นเป็นพื้นฐาน
พิสูจน์ว่า การสัมผัสอัล-กุรอานขณะที่ร่างกายปราศจากวุฎูเป็นฮะรอม(2)

(2) มุซตัมซัค อัล-อูเราะตุลวุซกอ ชัยอิคมุซซิน ฎะวะบา ฎะวะบาอีย สะกิม เล่มที่2
หน้าที่ 272, ราชอาณาจักรชะฮ์ บาบที่ 12 บาบวุฎู สะดิซที่ 3)

ความสะอาดของผู้อ่านเป็นมารยาทสำคัญเมื่ออยู่ต่อหน้าอัล-กุรอาน เพราะเป็นพระคำรับของพระเจ้า การให้เกิดริศดีและแสดงความนอบน้อมถือเป็นความจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน และสำหรับความสะอาดนั้นสามารถจำแนกออกเป็น วุญและมุชลาอาญิบ ทุกครั้งที่ต้องการสัมผัสอัล-กุรอานเป็นวาญิบต้องทำวุญ แต่ถ้ามีญุนบูหรือสตรีที่หมดรอบเดือนเป็นวาญิบต้องมุชลาอาญิบก่อน

วุญและมุชลาอาญิบ วุญถือเป็นเงื่อนไขที่สมบูรณ์สำหรับการอ่านอัล-กุรอาน ด้วยเหตุนี้เมื่อต้องการควรมีวุญ

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดอ่านอัล-กุรอานนอกเวลาเมาซ โดยมิวุญจะได้รับผลบุญ 25 ความดี ส่วนผู้ที่อ่านโดยไม่มีวุญจะได้รับ 10 ความดี (1)

(1) มะฮัซซุลบัยฎอ เล่มที่ 2 หน้า 221 , ะชาอิลุชชีอะฮฺ บาบที่ 13 อับวาบกะรออะตุลกุรอาน กิตาบูชชะละฮฺ สะดีฮฺที่ 3

2. การให้ความสำคัญต่อสุขภาพ (ความสะอาด)

ประเด็นดังกล่าวสามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

ความสะอาดของปาก ริวายะฮ์กล่าวว่า คุณสมบัติพิเศษประการหนึ่งของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือท่านจะแปรงฟันก่อนทุกครั้ง ก่อนอิบาดะฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอ่านอัล-กุรอาน และนมาซศอลาตุลลัยล

ท่านได้กล่าวกับบรรดาสาวกของท่านว่า

พวกท่านทั้งหลายจงทำความสะอาดทางเดินของอัล-กุรอาน

มีผู้ถามว่า โอ้อ่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ท่านหมายถึงสิ่งใดหรือ

ท่านตอบว่า มันคือปากกาของพวกท่าน

มีผู้ถามว่า เราจะทำความสะอาดด้วยวิธีใด

ท่านตอบว่า ด้วยการแปรงฟัน (2)

(2) มีซานุลฮิกมะฮฺ เล่มที่ 8 หน้าที่ 85, 86

ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า เป็นการดิ้นรนอ่านอัล-กุรอาน
ร่างกายและเสื้อผ้าต้องสะอาดปราศจากเนยขม เช่น เลือด ปัสสาวะ และอื่น ๆ
เพื่อป้องกันไม่ให้อัล-กุรอานเปื้อนเนยขมและถูกดูถูก และเป็นการดีสำหรับ
ผู้อ่านอัล-กุรอานควรสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด สุภาพ และใสน้ำหอมเพื่อเป็น
แบบอย่างแก่คนอื่นทั่วไป

3. คู่อาก่อนอ่านอัล-กุรอาน

สำหรับการปฏิบัติภารกิจทั้งหลาย การเตรียมพร้อมถือเป็นความจำเป็น
ดังนั้นการที่มนุษย์จะเข้าสู่อัล-กุรอานเป็นการดีควรมีการเตรียมพร้อมตนเอง
เสียก่อน ซึ่งการเตรียมพร้อมสามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยผ่านสื่อของคู่อาก่อน

บรรดาอิมาม (อ.) ได้แนะนำคุณาอูไว้มากมายสำหรับเริ่มต้นอ่าน
อัล-กุรอาน เช่น ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكِتَابُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ رَسُولِكَ وَفِيهِ حُكْمُكَ وَ
شَرَائِعُ دِينِكَ أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ وَجَعَلْتَهُ عَهْدًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا
فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي
فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَاءَةً تَفَكُّرًا وَفِكْرًا

โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงข้าพระองค์ขอเป็นสักขีพยานว่า แท้จริงนี่คือคัมภีร์
ของพระองค์ที่ถูกประทานจากพระองค์ ยังศาสนทูตของพระองค์ มุฮัมมัด
บิน อับดุลลอฮ์ ขออัลลอฮ์ทรงประสาทพรแก่ท่านและลูกหลานของท่าน
ถ้อยคำของพระองค์ที่เอื้อนเอ่ยโดยคำพูดของศาสนดาแห่งพระองค์
ขอทรงโปรดบันดาลให้ถ้อยคำเป็นเครื่องชี้นำจากพระองค์ แก่บรรดาสัตว์ถูก
สร้างของพระองค์ และเป็นสายเชือกที่ผูกสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับ
ปวงบ่าวของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เผยแพร่สัญญาของ
พระองค์ และคัมภีร์ของพระองค์

โอ้อัลลอฮ์ ดังนั้น โปรดทรงบันดาลให้การมองคัมภีร์ของข้าฯ เป็นอิบาอะฮ์
และการอ่านคัมภีร์ของข้าฯ เป็นการคิดใคร่ครวญ และโปรดทำให้การคิด
ของข้าฯ เป็นอุทาหรณ์เตือนสติ..

4. การขอความคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้า (อิชติอาซะฮฺ)

อัลลอฮฺ (ซบ.) ตรัสว่า ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัล-กุรอาน จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอนมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง (1)

(1) อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อัล-นะฮฺลี / 98

อิชติอาซะฮฺ เป็นพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าแก่บรรดานักอ่านอัล-กุรอานทั้งหลาย ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ก่อนที่จะอ่านอัล-กุรอาน ท่านจะกล่าวว่า

อะอูซุบิลลาฮิมินัชชัยฏอนิรเราะอีม

(اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)

ข้าฯขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอนมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง

อิชติอาซะฮฺ ในพจนานุกรม หมายถึง การขอความคุ้มครอง

ส่วนในความหมายของนักปราชญ์ หมายถึงผู้อ่านอัล-กุรอานก่อนที่จะเริ่มอ่านอัล-กุรอานไม่ว่าตรงส่วนไหนของอัล-กุรอานก็ตาม (เริ่มต้น ตรงกลาง หรือตอนท้ายของซูเราะฮฺ) ก่อนบิซมิลลาฮฺ จะกล่าวว่า

อะอูซุบิลลาฮิมินัชชัยฏอนิรเราะอีม หมายถึง

ข้าฯขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอนมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง

ด้วยเหตุนี้ ก่อนอ่านอัล-กรุอันจึงพูดขอกับอัลลอฮ์ (ซบ.) ว่า
โปรดคุ้มครองตนให้พ้นจากความชั่วของชัยฏอนมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง เพื่อมิ
ให้การอ่านของตนเป็นการโอ้อวด หรือเป็นการแสดงเอาหน้าเอาตา
ขณะที่อ่านต้องการให้จิตใจมีความนอบน้อมมุ่งมั่นแต่อัลลอฮ์ (ซบ.) เพื่อ
ให้อัล-กรุอันมีผลต่อจิตวิญญาณของตน

คำเตือน อิซติอาซะฮฺมี 2 ส่วนคือ ความหมายตามคำ กับความหมายที่
แท้จริง หมายถึง บางครั้งมนุษย์ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ (ซบ.) ด้วย
ความสมบูรณ์ แต่จิตใจมิได้เป็นเช่นนั้น และในบางครั้งแค่กล่าวคำเท่านั้น
แต่การมีอยู่ทั้งหมดได้นอบน้อม ขอมจำนน และขอความคุ้มครองเฉพาะ
พระองค์เท่านั้น

อิซติอาซะฮฺ ต้องแสดงออกอย่างแท้จริงเพื่อให้เกิดผล อัลลอฮ์ (ซบ.)
จะได้ให้ความคุ้มครองและปรับปรุงแก้ไขเรา

การขอความคุ้มครองที่แท้จริง ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ท่าน
ทั้งหลาย จงปิดประตูการละเมิดฝ่าฝืนด้วยการขอความคุ้มครอง
(อิซติอาซะฮฺ) และจงเปิดประตูแห่งการเชื่อฟังปฏิบัติตาม (ญออะฮฺ) ด้วยการ
กล่าวบิซมิลลาฮฺ

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ลองพิจารณาคำพูดของท่านอิมามโคมัยนี (รฎ.) กล่าวว่า ส่วนหนึ่งจากมารยาทที่สำคัญของการอ่านอัล-กุรอานคือ การขอความคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากชัยฏอนมารร้ายผู้ถูกสาปแช่ง ซึ่งเป็น ขวากหนามในหนทางแห่งมะอริฟะฮ์ (การรู้จัก) และการเดินทางไปสู่พระผู้ เป็นเจ้า การขอความคุ้มครองจะไม่สัมฤทธิ์ผลเพียงแค่การกระดิกลิ้น รูปคำที่ ไร้วินัย และคุณาที่ปราศจากอาคิเราะฮ์ ดังเช่นที่มีบุคคลจำนวนมากที่ กล่าวคำๆ นี้ตลอดระยะเวลา 40-50 ปี

แต่พวกเขากลับไม่รอดพ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนมารร้าย ในทางกลับกัน มารยาทต่าง ๆ และการกระทำของพวกเขายิ่งไปกว่านั้น ความเชื่อต่าง ๆ ของเขากลับดำเนินและปฏิบัติตามชัยฏอนมารร้าย (1)

(1) อาดาบุชชะเราะลาฮ์ อิมามโคมัยนี หน้า 221

5. การกล่าวบิซมิลลาฮิรเราะมานิรเราะฮีม

อัล-กุรอานได้มีบัญชาแก่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่า จงอ่านด้วยพระนาม แห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า (1)

(1) อัล-กุรอาน อาน ซูเราะฮ์ อัล-อะลัก/1

บิซมิลลาฮ์ คือคำขวัญที่บริสุทธิ์เฉพาะมวลมุสลิมที่จะเริ่มต้นคำพูดและ การงานต่างๆ ของตน เพื่อให้การงานเหล่านั้นมีสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า

เกี่ยวกับอัล-กุรอานมี 2 ประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. บิซมิลลาฮฺ ในส่วนเริ่มต้นของทุกซูเราะฮฺ เป็นส่วนหนึ่งของโอองการอัล-กุรอาน เฉพาะซูเราะฮฺบะรออะฮฺเท่านั้นที่ไม่มี บิซมิลลาฮฺ จากจุดนี้เมื่อขึ้นซูเราะฮฺใหม่ทุกครั้งจำเป็นต้องอ่านบิซมิลลาฮฺทุกครั้ง เนื่องถือเป็นโอองการแรกของซูเราะฮฺ ยกเว้นซูเราะฮฺบะรออะฮฺ

2. กรณีที่เริ่มต้นอ่านจากตรงกลางซูเราะฮฺ (ระหว่างโอองการต่างๆ) ไม่ว่าซูเราะฮฺใดก็ตามสามารถกล่าวหรือไม่กล่าวบิซมิลลาฮฺก็ได้

ข้อควรพิจารณา ไม่ว่าจะเริ่มต้นอ่านตรงส่วนใดของอัล-กุรอานก็ตาม จำเป็นต้องเริ่มต้นด้วย อะอูซุบิลลาฮิมีนัชชัยฏอนิรเราะอีมฺ หมายถึง ถ้าผู้อ่านต้องการกล่าวบิซมิลลาฮฺ เป็นการดีให้กล่าว อิซติอาซะฮฺ ก่อน

6. การอ่านจากอัล-กุรอาน

ริวายะฮฺจำนวนได้แจ้งว่าควรอ่านอัล-กุรอานจากที่เขียนไว้ เราะฮะฮะฮฺ ท่านหนึ่งของท่านอิมามซอดิก (อ.) นามว่า อิสฮาก บิน อัมมารได้ถามท่านว่า โอัยุตรของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ฉันควรจะอ่านอัล-กุรอานจากความจำหรือจากที่บันทึกไว้ดี

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า มองและอ่านจากที่เขียนไว้ดีกว่า ท่านไม่รู้
ดอกหรือว่าการมองอัล-กุรอานเป็นอียาอะฮ์ (1)

(1) อุซูล อัล กافی เล่มที่ 2 หน้าที่ 4,613 ฮะดีษที่ 5 คารุลกุฎบ
อัลอิสลามียะฮ์ เตหะราน

เกี่ยวกับเรื่องการเน้นให้อ่านอัล-กุรอานจากที่บันทึกไว้มีรายงานมากมาย
และแตกต่างกัน

1. การมองอัล-กุรอานเป็นอียาอะฮ์: และสายตาที่จ้องมองอัล-กุรอานจะ
ได้รับประโยชน์มากมาย ดังเช่น

.ริวายะฮ์ของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า

النظر في المصحف يعني صحيفة القرآن عبادة

การมองในมุซฮัฟ หมายถึงการมองที่หน้ากระดาษของอัล-กุรอาน
เป็นอียาอะฮ์ (2)

(2) บิฮารุลอันวาร อัลลามะฮ์ มัจลิซชียุ เล่มที่ 89 หน้าที่ 199

จากริวายะฮ์ดังกล่าว จะเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับคนที่อ่านไม่
เป็นเขียนไม่ได้ เนื่องจากไม่สามารถอ่านอัล-กุรอานแต่ได้รับประโยชน์จาก
การมอง

2. การให้ความสำคัญต่อสิทธิของอัล-กุรอาน:

อ่านและย้อนกลับไปหาอัล-กุรอานบ่อย ๆ เป็นการทำให้อัล-กุรอานที่อยู่
ในบ้านและมัสญิดลดความแปลกหน้าลงไป

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่จะทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ (ซบ.) คืออัล-กุรอานถึงการถูกทอดทิ้งที่ไม่ได้ถูกอ่านและถูกฝุ่นละอองเกาะจับ (3)

(3) อุซูล อัล กาฟีย เล่มที่ 2 หน้าที่ 613 ฮะดีษที่ 3

3. การอ่านอัล-กุรอานจากที่บันทึกไว้เป็นสาเหตุทำให้บาปของบิดามารดาของคนอ่านถูกลบล้าง
ริวายะฮ์กล่าวว่า

عن ابي عبد الله : قراءة القرآن في المصحف تخفف العذاب عن الوالدين ولو
كانا كافرين

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า การอ่านอัล-กุรอานจากที่บันทึกไว้เป็นเหตุทำให้บาปของบิดามารดาถูกลบล้าง แม้ว่าทั้งสองจะเป็นกาฟิรก็ตาม (1)

(1) เล่มเดิม ฮะดีษที่ 4

4. ทำให้มีการพิมพ์อัล-กุรอานซ้ำหลายครั้ง ซึ่งสิ่งนี้เท่ากับเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมของอัล-กุรอาน

คำเตือน สำหรับผู้ที่ท่องจำอัล-กุรอานเป็นการดีให้ท่องจำจากที่บันทึกเอาไว้ ดังที่ท่านอิมามได้กล่าวกับอิสฮาก บิน อัมมาร ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการท่องจำ

7. การอ่านอัล-กุรอาน ด้วยเสียงค่อยดังและสูงต่ำ

ก. อ่านด้วยเสียงดังและสูง

ริวายะฮ์กล่าวว่า ท่านอิมามซัจญาด (อ.) อ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงดังเสมอ เพื่อให้คนในบ้านได้ยิน ท่านซั๊กกอยาน ขณะที่เดินผ่านบ้านท่านอิมามบากิร (อ.) ท่านได้หยุดเพื่อฟังการอ่านอัล-กุรอาน สำหรับการอ่านอัล-กุรอานเสียงดังมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดังของบิดามารดา มีผลต่อการอบรมสั่งสอนบุตร
2. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เป็นสาเหตุทำให้มีความสำรวม และจิตใจสงบนั้น
3. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เป็นการรักษาความบกพร่อง และอาการป่วยไข้ของผู้อ่าน
4. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เป็นการเรียกร้องบุคคลอื่นให้สนใจอัล-กุรอาน และทำให้มีผลสะท้อนทางจิตวิญญาณ
5. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เท่ากับเป็นการทำให้วัฒนธรรมของอัล-กุรอานแพร่หลายในสังคม
6. การอ่านอัล-กุรอานเสียงดัง ชูเราะฮ์อัลฮัมด์ และชูเราะฮ์ในนะมาซ ชุบสุ มัฆริบ และอิซาอูเป็นวาญิบสำหรับผู้ชาย

ข. การอ่านอัล-กุรอานเสียงค่อย จำเป็นสำหรับกรณีต่อไปนี้

1. เมื่ออ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เป็นสาเหตุทำให้เกิดการ ไอ้อวด ซึ่งสิ่งนี้เป็นการกระทำที่ไม่มีคุณค่าแต่อย่างใด
2. เมื่ออ่านอัล-กุรอานเสียงดัง เป็นสาเหตุสร้างความรำคาญแก่ผู้อื่น เช่น อ่านขณะที่บุคคลอื่นกำลังพักผ่อน หรือเพื่อนบ้านกำลังนอนหลับ อ่านในมัสยิด หรืออ่านขณะที่บุคคลอื่นกำลังอิบาดะฮ์
3. เมื่ออ่านอัล-กุรอานเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย เนื่องจากการทำให้ร่างกายเป็นอันตรายไม่ว่าด้วยวิธีการใดก็ตามเป็นฮะรอม ส่วนการอ่านอัล-กุรอานเป็นมุฆตะฮับ
4. การอ่านอัล-กุรอานเสียงค่อยในนะมาซซุฮฺ และอิชฺรสำหรับบุรุษและสตรีเป็นวาญิบ ส่วนสตรีนั้นไม่ว่าเวลานะมาซใดก็ตามถ้ามีชายอื่นอยู่ด้วยไม่อนุญาตให้อ่านเสียงดัง

8. การอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะ

ท่านศาสดา (ซีอัล ๑) กล่าวว่า เน้นอนการอ่าน อัล-กุรอาน ด้วยเสียงไพเราะถือว่าเป็นเครื่องประดับของอัล-กุรอาน

انّ حسن الصوت زينة القرآن

การอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะเป็นสาเหตุให้บุคคลอื่นสนใจอัล-กุรอาน ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าท่านศาสดา (ซีอัล ๑) มักอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะเสมอ จนกระทั่งกล่าวกันว่าเสียงอ่านอัล-กุรอานที่ไพเราะที่สุดคือเสียงของท่านศาสดา (ซีอัล ๑)

ข้อควรพิจารณา มีผู้ถามท่านศาสดา (ซีด ๗) ว่าบุคคลใดอ่านอัล-กุรอานเสียงเพราะที่สุด ท่านกล่าวว่า บุคคลที่ได้ยินเสียงอ่านของตนเองแล้วคิดว่าตนอยู่ ณ พระพักตร์ของพระองค์

จากริวายะฮ์ดังกล่าวทำให้รู้ว่าการอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะนั้นมี 2 ลักษณะ

- เสียงไพเราะทั้งภายนอกและคำ
- เสียงไพเราะทั้งคำและความหมาย ซึ่งเป็นผลแก่จิตใจของผู้อ่านและทำให้มีความนอบน้อมเมื่ออยู่ต่อหน้าอัล-กุรอาน

การอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะนอกเหนือไปจากการอ่านควบคู่ด้วยเสียงดนตรี ซึ่งมีความเหมาะสมกับงานสนุกสนานร่าเริง ถือว่าสะรอม

9. การอ่านอัล-กุรอานด้วยสำเนียงอาหรับ

ประเด็นดังกล่าวสามารถพิจารณาได้หลายขั้นตอนด้วยกัน กล่าวคือ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการอ่านอัล-กุรอานที่ถูกต้อง หมายถึงผู้ที่ต้องการอ่านอัล-กุรอานจำเป็นต้องเรียนรู้การอ่านจากครูบาอาจารย์

หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์ หรือซูเราะฮ์อื่นเพื่อนะมาซ การเรียนรู้เป็นวาญิบเสียด้วยซ้ำ ส่วนการอ่านอย่างอื่นที่นอกเหนือจากนะมาซถือว่าจำเป็นแต่ไม่ถึงขั้นของวาญิบ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการออกเสียงอักษรภาษาอาหรับบางตัวไม่เหมือนกับภาษาอื่น เช่น อักษร ظ - ض - ز - ذ

ซึ่งบางครั้งเป็นสาเหตุทำให้ผิดพลาดในการออกเสียงและทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปเช่น คำว่า (عَظِيم) แปลว่า ใหญ่ ถ้าออกเสียงเป็น (عَزِيم) ความหมายจะเปลี่ยนไปทันทีเนื่องจากคำนี้หมายถึง ศัตรู

ข้อควรพิจารณา จะสังเกตเห็นว่าบุคคลที่กำลังเรียนรู้การอ่านอัล-กุรอาน มักจะอ่านผิดพลาด แม้ว่าพยายามแก้ไขแล้วก็ยังผิดพลาดอยู่ ซึ่งไม่สามารถอ่านให้ถูกต้องได้ ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ถือว่ามีอุปสรรค แต่เป็นอุปสรรคที่ได้รับการอภัย ณ พระผู้เป็นเจ้า แต่อย่างไรก็ตามในมะฆะฮ์นัฟของเขาส่งแตกต่างออกไป ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า ผู้ที่อ่านอัล-กุรอานถ้อยระหว่างที่อ่านได้อ่านผิด หรืออ่านวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง หรือออกเสียงภาษาอาหรับไม่ถูกต้อง มะลาอิกะฮ์ผู้ที่มีหน้าที่บันทึกความดีงามจะบันทึกการอ่านที่ถูกต้องให้เขา (1)

(1) อุซูล อัลกาฟีย์ เล่มที่ 2 หน้าที่ 619 ฮะดีษที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การเอาใจใส่ต่อกฎเกณฑ์ของการอ่าน (ตัจวีด) เช่น ใส่ใจต่อการหยุดวรรคตอน การอ่านอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงจุดต่างๆ ของตัจวีดที่เป็นสาเหตุของความถูกต้องสมบูรณ์ในการอ่านอัล-กุรอาน

ซึ่งสิ่งนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ นอกจากต้องมีการเรียนรู้จากครูบาอาจารย์และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องหลักการอ่าน

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า จงอ่านอัล-กุรอานด้วยสำเนียงภาษาอาหรับ เพราะอัล-กุรอานถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ (1)

(1) อุซูล อัลกาฟีย์ เล่มที่ 2 หน้าที่ 450

ขั้นตอนที่ 3 การเอาใจใส่ต่อท่วงทำนองของการอ่าน หมายถึง ถ้าผู้อ่าน
ได้อ่านด้วยสำเนียงภาษาอาหรับ โดยเป็นการส่งความหมายของโองการด้วย
สำเนียงและท่วงทำนองอันเฉพาะเจาะจง ที่ไม่ต้องอิงอาศัยเสียงดนตรี
ประกอบเท่ากับเป็นการเรียกร้องความสนใจได้ดีอย่างยิ่ง

ท่านศาสดา (ซีอล ฯ) กล่าวว่า จงอ่านอัล-กุรอานด้วยสำเนียงภาษา
อาหรับ (2)
(2) อุซูล อัลกาฟีย เล่มที่ 2 หน้าที่ 450

มีนักอักษรศาสตร์ภาษาอาหรับจำนวนมาก ประกอบกับผู้วิจัยและค้นคว้า
เกี่ยวกับอัล-กุรอาน ได้ยืนยันว่า อัล-กุรอานมีท่วงทำนองที่เฉพาะพิเศษ ซึ่ง
ภาษาอาหรับอื่นที่ไม่ใช่อัล-กุรอานไม่มี

ชะฮีดมูระตะอู มุญาอะซะรียุ กล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่เรียกร้องให้คนอื่น
สนใจอัล-กุรอานคือท่วงทำนอง และลีลาที่ไพเราะจับใจนั่นเอง

10. สถานที่อ่านอัล-กุรอาน

อัล-กุรอานสามารถอ่านได้ทุกที่ถือว่าอนุญาตและเป็นสิ่งที่ดี

แต่มีอยู่ 2 สถานที่ ๆ ได้รับการแนะนำพิเศษ ให้อ่านอัล-กุรอาน กล่าวคือ

- มัสญิด

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า

انما نصب المساجد للقرآن

มัสญิดทั้งหลายได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการอ่านอัล-กุรอาน(1)

(1) วิชาอิลูซชีอะฮ์ เล่มที่ 3 หน้า 493

- บ้าน ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า

قال النبي(ص):

نوروا بيوتكم بتلاوة القرآن ولا تتخذوها قبوراً كما فعلت اليهود والنصارى، طوفى الكنائس و البيع و عطّلوا بيوتهم فإن البيت اذا كثر فيه تلاوت القرآن كثر خيرُه و التسع اهلُه و اضاء لاهل السماء

จงประดับรัศมีบ้านของท่านด้วยการอ่านอัล-กุรอาน จงอย่าทำบ้านของท่านให้เป็นสุสาน ดังที่ยะฮูดีย์ และนัซรอเนียได้กระทำซึ่งพวกเขาไม่เคารพเฉพาะในโบสถ์เท่านั้น พวกเขาไม่ให้ทำการนมัสการในบ้าน และบ้านหลังใดก็ตามที่มีการอ่านอัล-กุรอานมาก ความดีและความจำเริญก็จะมากตามไปด้วยและผู้ที่อยู่ในบ้านก็จะได้รับความจำเริญมากมาย และบ้านหลังนั้นจะกลายเป็นรัศมีที่เจิดจรัสสำหรับชาวฟ้า ดุจดั่งเช่นดวงดาวแห่งฟากฟ้าได้เจิดจรัสสำหรับชาวดิน(2)

(2) อุซูลกาฟียะ เล่มที่ 2 หน้า 446

สรุปประโยชน์ของการอ่านอัล-กุรอานที่บ้าน

1. เป็นรัศมีประดับประดับบ้านตามกล่าวของฮะดีษที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งการอ่านอัล-กุรอานที่บ้านจะเพิ่มชีวิตชีวา ความดี และความจำเริญมากมายแก่เจ้าของบ้านและคนในบ้าน

2. เป็นการอบรมจิตวิญญาณที่ดีอย่างหนึ่งสำหรับบุตรหลาน และทำให้ชีวิตของพวกเขามีความผูกพันอยู่กับอัล-กุรอาน

3. เสี่ยงอ่านอัล-กุรอานภายในบ้านส่งผลจงใจเพื่อนบ้านให้สนใจการอ่านอัล-กุรอาน อันเป็นผลดีกับสังคม และเป็นการเชิดชูวัฒนธรรมของอัล-กุรอาน

4. หลีกเลียงการ ให้อวดในการอ่านอัล-กุรอานย่อมทำให้ได้รับผลสรุปอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามกล่าวมาข้างต้น

- การอ่านอัล-กุรอานให้จบที่มักกะฮ์มีผลบุญพิเศษที่เฉพาะเจาะจงมากมาย ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั้งซุนนีย์และชีอะฮ์

ข้อควรพิจารณา ไม่อนุญาตให้อ่านอัล-กุรอานในสถานที่ ๆ เป็นการดูถูกอัล-กุรอาน

ด้วยเหตุนี้จะเห็นว่า บางริวายะฮ์ห้ามไม่ให้มีการอ่านอัล-กุรอานในห้อง
อาบน้ำ หรือห้องส้วม แต่บางริวายะฮ์ก็อนุญาต เช่น
ริวายะฮ์ของท่านอิมามอะลี (อ.) ที่กล่าวว่า

سبعة لا يقرؤون القرآن: الراكع والساجد، وفي الكنيف، وفي
الحمام، والجنب، والنفساء، والحائض

มี 7 สถานที่ที่ไม่สมควรอ่านอัล-กุรอาน ในห้องอาบน้ำ ห้องส้วม ขณะมี
นุบ โลหิตหลังการคลอดบุตร และรอบเดือน

หมายถึงการอ่านอัล-กุรอานตามสถานที่หรือด้วยสภาพตามกล่าวมาโดย
มีเจตนาเพื่อถูกอัล-กุรอาน หรือไม่ได้มีเจตนาเพื่อการถูก แต่ในทัศนะ
คนอื่นถือว่าการถูกอัล-กุรอาน

ดังนั้นการอ่านอัล-กุรอานเช่นนี้ ถือว่าไม่อนุญาต แต่ถ้าเป็นการรำลึกพระ
ผู้เป็นเจ้า โดยไม่ได้มีเจตนาถูกไม่เป็นไร

11. ช่วงเวลาอ่านอัล-กุรอาน

การกล่าวพรรณนาถึงพระคำรัสของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่ดี
เนื่องจากการสนทนากับผู้ที่รักไม่มีเวลาเฉพาะสามารถสนทนาได้
ตลอดเวลา คนรักขอมกอยโอกาสอย่างใจจดใจจ่อว่าเมื่อไหร่คนรักของตนจะ
มีเวลาว่าง เพื่อจะได้อยู่ใกล้ชิด และพูดคุยด้วย

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวกับท่านอิมามอะลี (อ.) ว่า

จงอ่านอัล-กุรอานไม่ว่าเจ้าจะอยู่ในสถานการณ์หรือเงื่อนไขใดก็ตาม (1)

(1) วิชาอิลูซชีอะฮ์ เล่ม 4 บาบ 47 ฮะดีษที่ 1

อัล-กุรอานบางโองการและริวายะฮ์ของอะฮฺลุลบัยตุ (อ.) กล่าวว่า
การอ่านอัล-กุรอานบางช่วงเวลาที่เหมาะสมและบางช่วงที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะ
อธิบายทั้งสองกรณีดังนี้

ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการอ่านอัล-กุรอาน

ช่วงเดือนรอมฎอน อันจำเริญซึ่งถือว่าเป็นฤดูกาลของอัล-กุรอาน

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า บุคคลใดอ่านอัล-กุรอาน 1 โองการใน
เดือนรอมฎอนเสมือนได้อ่านอัล-กุรอานจบ 1 ครั้งในเดือนอื่น (2)

(2) อุซูลกาฟียุ เล่ม 2 หน้าที่ 617-618

เช้าตรู่ของทุกวันที่บรรดาสรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นทั้งหลายต่างนอนหลับไหล
แต่บุคคลที่มีความรักในพระผู้เป็นเจ้าได้ตื่นขึ้นเหมือนแสงเทียนที่กำลังลุก
โชติช่วงรินหลั่งน้ำตาและระลึกถึงคนรักของตนอย่างใจจดใจจ่อ

ริวายะฮ์บางบทจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ได้กล่าวสนับสนุนการอ่าน
อัล-กุรอานในช่วงเวลากลางคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงก่อนเข้านอนได้รับ
การแนะนำไว้อย่างมาก (1)

(1) เล่มเดิม

การอ่านอัล-กุรอานขณะมาซที่นอกเหนือไปจากซุเราะฮ์อาญิบที่ต้อง
อ่าน ท่านอิมามสุซันนุ (อ.) กล่าวว่า บุคคลใดอ่านโองการต่าง ๆ จาก
อัล-กุรอานขณะยืนปฏิบัติมาซ อัลลอฮ์จะบันทึกแต่ละคำเท่ากับ 100
ความดี (2)

(2) อุซูลกาฟียุ เล่ม 2 หน้าที่ 611 / 612

บางโองการได้กล่าวย้ำเน้นว่าให้อ่านอัล-กุรอานทุกเช้าและขณะดวงอาทิตย์ตกดิน โดยกล่าวว่า
และเจ้า (มุฮัมมัด) จงรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความ
นอบน้อมและยำเกรงและโดยไม้ออกเสียงดัง ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและ
จงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เหลวเรือ (3)

(3) อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อะอรอฟ 205

ซึ่งอัล-กุรอานเป็นตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่สำหรับการรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า

หมายเหตุ ช่วงเวลาที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในการ
เปลี่ยนแปลงกลางคืนให้เป็นกลางวัน ช่วงเวลาหนึ่งได้เข้ามาแทนที่อีกเวลา
หนึ่ง เป็นการเตือนสำทับให้มนุษย์ได้คิดถึงตัวเองและอายุขัยของตนที่ได้
เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเหมือนเวลากลางวันและกลางคืน

ช่วงเวลาที่ไมเหมาะสมสำหรับอ่านอัล-กุรอาน

บางริวายะฮ์กล่าวว่า ช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปล่า (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะอยู่ใน
ในห้องน้ำ) หรือช่วงเวลาที่ทำการชำระล้าง และช่วงเวลาที่มิเพศสัมพันธ์ 4

(4) วิชาอิลูฮียะฮ์ เล่ม 1 บทที่ 7 อะฮ์กามการขับถ่าย

บางริวายะฮ์กล่าวว่า อ่านอัล-กุรอานทุกช่วงแม้แต่ช่วงเวลาที่อยู่ในห้องน้ำ ถือว่าดี ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ไม่เป็นไรหากเจ้าจะทำการรำลึกถึงอัลลอฮ์ แม้ว่าท่านกำลังปัสสาวะอยู่ก็ตาม เนื่องจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ดีตลอดเสมอ ฉะนั้นจงอย่าปล่อยเรอการรำลึกถึงพระองค์ (1)

(1) เล่มเดิม

ข้อควรพิจารณา จะเห็นว่าริวายะฮ์ทั้งสองขัดแย้งกัน แต่สามารถรวมริวายะฮ์ทั้งเข้าด้วยกันบนความหมายที่ว่า ทุกครั้งที่อ่านอัล-กุรอานถ้าเป็นการดุญอัล-กุรอานถือว่าไม่อนุญาต แต่ถ้าไม่ถือว่าเป็นการดุญอัล-กุรอาน และเป็นการรำลึกถึงพระองค์ ถือว่าอนุญาต

ข้อควรพิจารณา การอ่านอัล-กุรอานที่มีโองการชัจอะฮ์วาญิบสำหรับสตรีที่มีรอบเดือน หรืออยู่ในช่วงของนิฟาซ (มีโลหิตหลังการคลอดบุตร) หรือบุคคลที่มีอยู่ญุนบ เป็นฮะรอม (ไม่อนุญาต) แต่ถ้าเป็นบทที่ไม่มีชัจอะฮ์วาญิบอนุญาตให้อ่านได้ไม่เกิน 7 โองการ

12. จำนวนการอ่านอัล-กุรอาน

ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเท่าใดก็ตามสำหรับการรำลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว ถือว่าน้อยทั้งสิ้น อัลลอฮ์ (ซบ.) ตรัสว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านอัล-กุรอานตามแต่สะดวกเถิด (2)

(2) มุซัมมิล 20

ริวายะฮฺจากอะฮฺลุลบัยตุ (อ.) กำหนดว่า อย่างน้อยที่สุดควรอ่าน
อัล-กุรอานคืนละ 10 โองการ

ท่านอิมามบากร (อ.) รายงานจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่า บุคคลใด
อ่านอัล-กุรอานทุกคืน ๆ ละ 10 โองการเขาจะไม่ถูกบันทึกว่าเป็นหนึ่งในหมู่
หลงลืม (1)

(1) อุซูลกาฟียุ เล่ม 1 หน้าที่ 612 ฮะดีษที่ 5

แต่ริวายะฮฺส่วนมากได้ระบุว่าควรอ่านอัล-กุรอานอย่างน้อยวันละ 50
โองการ

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า อัล-กุรอานคือพันธสัญญาระหว่างมนุษย์
กับพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นเป็นการดีที่มนุษย์ควรใส่ใจต่อสัญญาของตนที่ได้ตกลง
ไว้ และควรอ่านข้อสัญญาอย่างน้อยวันละ 50 โองการ (2)

(2) เล่มเดิม หน้าที่ 609

ริวายะฮฺจำนวนมากได้กล่าวแนะนำให้อ่าน อัล-กุรอานให้จบ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนรอมฎอน แต่ห้ามที่จะให้อ่านอัล-กุรอานด้วย
ความรวดเร็ว ขณะเดียวกันได้แนะนำให้อ่านอัล-กุรอานด้วยความปราณีต
ตั้งใจและอ่านอย่างมีท่วงทำนอง(3)

(3) เล่มเดิม หน้าที่ 617 ฮะดีษที่ 2

คำเตือน สำหรับสตรีที่มีรอบเดือน นิฟาส และบุคคลที่มีญินาบัตเป็น
มักรุฮ์ ถ้าจะอ่านอัล-กุรอานที่นอกเหนือจากบทที่มีโองการซัจจะสุวาญิบเกิน
7 โองการ แต่ถ้าเป็นบทที่มีโองการซัจจะสุวาญิบเป็นสละรวม

13. การฟังและนั่งเงียบ

มารยาทของผู้ฟังขณะอัญเชิญอัล-กุรอานคือการนั่งเงียบ
อัลลอฮ์ (ซบ.) ตรัสว่า และเมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น จงสดับฟัง
อัล-กุรอานและจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับการเอ็นดู(1)

(1) อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล อะอฺรอฟ 204

จากโองการข้างต้นสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. หน้าที่ประการแรกของผู้ฟังอัล-กุรอานคือนั่งเงียบ
2. หน้าที่ประการที่สองของผู้ฟังอัล-กุรอานคือการฟังด้วยความตั้งใจใน
ความหมายของโองการ ซึ่งแตกต่างไปจากการฟังโดยทั่วไปที่เพียงแค่ได้ยิน
ผ่านหูไปมาเท่านั้น และการที่อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงตรัสถึงการฟังก่อนการนั่ง
เงียบตามโองการข้างต้น อาจเป็นเพราะการให้ความสำคัญต่อสิ่งนั้น เพราะ
โดยธรรมชาติแล้วการนั่งเงียบต้องมาก่อนการฟัง
3. บุคคลใดก็ตามฟังอัล-กุรอานด้วยความตั้งใจทั้งจิตวิญญาณ พร้อมทั้ง
นั่งเงียบเท่ากับเป็นการเตรียมจิตด้านในเพื่อรอรับความเมตตาจากพระผู้เป็น
เจ้า บางโองการได้กล่าวย้ำเน้นถึงการตั้งใจฟังโองการต่าง ๆ สำหรับผู้ศรัทธา
ว่าเป็นการเพิ่มพูนความศรัทธาและเป็นการมอบหมายความไว้วางใจต่อ
พระองค์

อัล-กุรอานกล่าวว่า แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือ ผู้ที่เมื่อกล่าวถึงอัลลอฮ์หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา ความศรัทธาของพวกเขา ก็จะเพิ่มพูน และแด่พระเจ้าของพวกเขาเท่านั้นที่พวกเขามอบไว้วางใจ(2)

(2) อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อันฟา 2

ท่านอิมามซัจญาด (อ.) กล่าวว่า บุคคลใดฟังการอ่านอัล-กุรอาน โดยที่เขาไม่ได้อ่าน อัลลอฮ์จะลบล้างหนึ่งในบาปพร้อมทั้งบันทึกความดีให้แก่เขา และยกฐานะนครของเขาให้สูงส่ง

(อุซูลอัลกาฟีย เล่ม 2 หน้าที่ 612 สะดิยที่ 6)

ข้อควรพิจารณา

1. การนั่งเงียบและฟังขณะได้ยินเสียงอ่านอัล-กุรอานเป็นมุสตะฮับ
 2. ถ้าไม่ฟังและส่ออาการของการไม่ใส่ใจต่ออัล-กุรอาน ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการดูถูกอัล-กุรอานเป็นธรรมดา แต่สำหรับงานมััจลิส (ชุมนุมเกี่ยวกับศาสนา) หรืองานอ่านฟาติฮะฮ์ให้กับผู้ตาย ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการพูดคุยกับบ้างแต่ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการดูถูกอัล-กุรอานไม่เป็นไร (1)
- (1) อิซติฟาดอาตตุรอาน หน้า 147 ข้อที่ 12

3. การกล่าวคำพูดบางอย่างระหว่างที่อ่านอัล-กุรอานในมััจลิส หรือที่มีการประกวดแข่งขันอ่านอัล-กุรอาน เช่นคำว่า อะฮ์ซันตะ หรือ ฎอยยิบัลลอฮ์ หรืออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ไม่เป็นไร แต่คำพูดเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับมารยาทของการฟังอัล-กุรอานด้วย

14. ระวังเรื่องการให้เกียรติอัล-กุรอาน

ดังที่กล่าวไปแล้วว่าการดูถูกอัล-กุรอานเป็นฮะรอม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นมุสลิมนอกจากจะไม่มีสิทธิ์ดูถูกอัล-กุรอานแล้ว ต่อหน้าอัล-กุรอานยังต้องเอาใจใส่เรื่องมารยาทอย่างเป็นพิเศษชนิดที่กล่าวได้ว่าท่านกำลังยืนอยู่ต่อหน้าอาจารย์ เน้นอนการให้เกียรติต่ออัล-กุรอานในแต่ละพื้นที่ที่มีประเพณีปฏิบัติไม่เหมือนกัน ซึ่งจะขอหยิบยกบางประเด็นที่เหมือนกันดังนี้

1. เก็บรักษาอัล-กุรอานในสถานที่ ๆ มีความเหมาะสมมองเห็นได้ชัดเจน ปลอดภัย และมีความสะอาด

2. นั่งอย่างมีมารยาทเมื่ออยู่ต่อหน้าอัล-กุรอาน

3. ควรมีที่วางอัล-กุรอาน เช่น หมอนหรือโต๊ะเป็นต้น

4. ควรนั่งหันหน้าตรงกับกิบละฮฺขณะอ่านอัล-กุรอาน และควรอ่านด้วยความตั้งใจ

5. ไม่ควรละเว้นการอ่านอัล-กุรอานในบ้าน เพราะวันกิยามะฮ์สิ่งหนึ่งที่จะฟ้องต่ออัลลอฮ์ (ซบ.) คือ อัล-กุรอานที่ไม่ได้ถูกอ่านปล่อยทิ้งไว้จนฝุ่นละอองเกาะ (1)

(1) อุซูลกาฟียะ เล่ม 1 หน้าที่ 613 ฮะดีษที่ 3

6. ไม่ควรอ่านอัล-กุรอานในช่วงเวลาและสถานที่ ๆ ไม่เหมาะสม เนื่องจากเป็นการดูถูก

7. ไม่ควรวางสิ่งของบนอัล-กุรอาน

8. ถ้าหากอัล-กุรอานตกลงบนพื้นควรเก็บขึ้นมาอย่างรวดเร็วด้วยความเคารพ

9. ไม่ควรวางอัล-กุรอานลงบนสิ่งที่เป็นนะยิส เช่น รอยเลือด หรือเลือด เป็นสละอม และเป็นวาญิบให้หยิบขึ้นโดยเร็ว

10. กรณีที่ปึก หรือกระดาษ หรือลายเส้นของอัล-กุรอานเปื้อนนะยิส ต้องรีบล้างโดยเร็ว

ท่านเฟฎุ กษานียุ นักตัฟซีรอัล-กุรอานผู้ทรงคุณวุฒิได้เขียนว่า
นักอ่านอัล-กุรอานทั้งหลายควรรักษามารยาทหน้าตาของตนให้เหมาะสม
และเวลาอ่านเป็นการดีให้หันหน้าตรงกับกิบละฮ์ และก้มศีรษะขณะอ่าน

ขณะอ่านอัล-กุรอานให้นั่งขัดสมาธิ และไม่สมควรนั่งพิงกับสิ่งใด
เมื่อมองดูแล้วต้องมีใจการนั่งที่มีใบหน้าบ่งบอกถึงความเขยื้อย
จงหอง

ถ้านั่งคนเดียวไม่สมควรนั่งเสมอกับครู หรือมองดูแล้วเท่าเทียมกับครู (1)
(1) อัล มะฮัซซุลบัยฎอู เล่ม 2 หน้าที่ 219

แม้ว่าการระวังรักษาและการให้เกียรติอัล-กุรอาน จะเป็นเรื่องที่สติปัญญา
รับได้ทุกคนก็ตาม กระนั้นริวายะฮ์จากอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) ยังได้สัพทให้เห็น
ถึงความสำคัญของเรื่องนี้ไว้อีก มีรายงานจากท่านอิมามซอดิก (อ.)

ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์ (ซบ.) จะตรัสถึงอัล-กุรอานว่า ฉันขอสาบานด้วย
เกียรติยศ ความสูงส่ง และอำนาจของฉันว่า วันนี้ฉันจะให้เกียรติแก่บุคคลที่
เคยให้เกียรติเจ้า และฉันจะทำให้ด้าด้อยบุคคลที่เคยทำให้เจ้าด้าด้อย (2)

(2) วิชาอิลุซชีอะฮ์ เล่ม 4 หน้า 827

15. ชังคะสุขณะอ่านบทที่มีโองการชังคะสุ

มีอัล-กุรอานอยู่ 15 โองการขณะทีอ่านหรือได้ยินคนอื่นอ่านต้องชังคะสุ 1 ครั้งได้แก่

ก. อัล-กุรอาน 4 โองการต่อไปนี้เมื่ออ่านหรือได้ยินคนอื่นอ่าน เป็นวาญิบต้องชังคะสุ ซึ่งเรียกว่า ชูเราะฮ์ชังคะสุ หรือ ชูเราะฮ์อะซาอิม ประกอบด้วย

- ชูเราะฮ์สุอัซ ชังคะสุ โองการที่ 15
- ชูเราะฮ์สุอัล-ฟุซซัลัต โองการที่ 27
- ชูเราะฮ์สุอัน นัจม โองการที่สุดท้าย
- และชูเราะฮ์สุอัล อะลัก โองการสุดท้าย

ข. อัล-กุรอาน 11 โองการต่อไปนี้เมื่ออ่านหรือได้ยินคนอื่นอ่าน เป็นมุสตะฮับให้ชังคะสุ ประกอบด้วย

- ชูเราะฮ์สุอัล อะอฺรอฟ โองการสุดท้าย
- ชูเราะฮ์สุอัร เราะอฺคุ โองการที่ 15
- ชูเราะฮ์สุอัล นะสฺลี โองการที่ 50
- ชูเราะฮ์สุอัล อิชฺร่อ โองการที่ 109
- ชูเราะฮ์สุมัรยัม โองการที่ 58
- ชูเราะฮ์สุอัล ฮัจญ์ โองการที่ 18 และ 77
- ชูเราะฮ์สุอัล ฟุรกอน โองการที่ 60
- ชูเราะฮ์สุอัล นัมลี โองการที่ 26
- ชูเราะฮ์สุอัซ ซ็อด โองการที่ 24
- ชูเราะฮ์สุอัน อินชิกอ ก โองการที่ 21

อะสุกามเฉพาะสำหรับโองการซัจจะสุ

1. บุคคลที่อ่านหรือได้ยินคนอื่นอ่านโองการซัจจะสุวาญิบโองการใดโองการหนึ่ง หลังจากจบแล้วต้องลงซัจจะสุทันที แต่ถ้าลืมเมื่อนึกขึ้นได้ให้ซัจจะสุ
2. การซัจจะสุวาญิบกูรอ่าน ไม่จำเป็นต้องหันหน้าตรงกับละสุ หรือต้องมีวูญู และเสื้อผ้าไม่จำเป็นต้องสะอาด และอนุญาตให้ซัจจะสุลงบนทุกสิ่งได้ยกเว้น สิ่งของที่เป็นอาหารหรือเครื่องดื่ม
3. กรณีที่ได้ยินโองการซัจจะสุจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือเทป ซึ่งไม่ได้เป็นการได้ยินโดยตรงจากผู้อ่าน ไม่จำเป็นต้องซัจจะสุ

แต่ถ้าได้ยินจากเครื่องขยายเสียงที่เป็นเสียงของคนอ่านโดยตรง เป็นวาญิบต้องซัจจะสุ

หมายเหตุ เกี่ยวกับเรื่องนี้บรรดามัรญูในยุคปัจจุบันวินิจฉัยตรงกัน เช่น
ท่านอิมามโคมัยนี (รฎ.) วิชาละฮ์เตาฎีสุลมะซาอิล ข้อที่ 1096
ท่านอายะตุลลอฮ์ อะลี คอเมเนอี อิซติฟตาอาต เล่ม 1 หน้าที่ 105
ท่านอายะตุลลอฮ์ ฟาฎิล ลันกะรอนียะ ทั้งสองกรณีเป็นวาญิบต้อง ซัจจะสุ

(1)

(1) เตาฎีสุลมะซาอิล ข้อที่ 1117, อิซติฟตาอาตกูรอ่าน หน้าที่ 30

4. กล่าวว่า การกล่าวซิกรฺในช่วงอะฮฺวาญิบกุรอาน ไม่เป็นวาญิบ เพียงแค่เอาหน้าผากไปจรดพื้นถือว่าเพียงพอ แต่ดีกว่าให้กล่าวซิกรฺต่อไปนี้ รายงานโดยท่านอิมามอะลี (อ.)

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَتَصَدِيقًا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُْبُودِيَّةً وَرَقًّا، سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرَقًّا، لَا مُسْتَكْبِفًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا، بَلْ أَنَا عَبْدٌ ذَلِيلٌ ضَعِيفٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ.

หมายถึง แน่แน่นอนไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ฉันขอศรัทธา และขอยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ฉันขอแสดงความเคารพภักดีและขอมอบตนเป็นข้าทาส

โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้กราบ (ซัจดะฮฺ) ต่อพระองค์โดยการยอมจำนนเป็นข้าทาส ไม่ขอแสดงตนเป็นผู้ทรนงหรือผู้คู้ดิ่ง หากแต่ว่าฉันคือบ่าวที่ต่ำต้อย มีความเกรงกลัวจึงขอความคุ้มครองพระองค์(2)

(2) อูรวะตุลลุฆอ เล่ม 1 ฟีซลุ ฟี ซาอิริ อัชชามิซซุญุด

16. อ่านด้วยความใส่ใจ

ความใส่ใจในการปฏิบัติทุกภารกิจการทำงาน ถือว่าเป็นสาเหตุนำไปสู่ความสำเร็จ และความถูกต้อง ส่วนการรีบเร่งเป็นสาเหตุนำไปสู่ความเสียหายและความบกพร่อง ซึ่งสิ่งนี้สามารถพิสูจน์ได้จากการอ่านอัล-กุรอ่าน

ริวายะฮ์จำนวนมากมาได้จากท่านผู้อ่านอัล-กุรอ่านทั้งหลายว่า จงหลีกเลี่ยงการรีบร้อนการอ่านอัล-กุรอ่าน ทว่าจงอ่านด้วยท่วงทำนองที่มีความไพเราะ เมื่ออ่านถึงโองการที่กล่าวถึงเรื่องสวรรค์ ให้หยุดเล็กน้อยเพื่อขอรางวัลสวรรค์จากพระองค์ และเมื่ออ่านถึงโองการที่กล่าวถึงนรก ให้หยุดเล็กน้อยเพื่อขอความคุ้มครองและพึงพาพระองค์ (1)

(1) อุซูลกาฟียะ เล่ม 2 หน้า 617, 618 ฮะดีษที่ 2, 5

แน่นอนเมื่อผู้อ่านอัล-กุรอ่าน อ่านอย่างใส่ใจย่อมทำให้มีเวลาไตร่ตรองในความหมายเหล่านั้นมากขึ้น ส่วนการอ่านอย่างรีบเร่งเขาจะไม่ได้รับการชี้นำใด ๆ จากอัล-กุรอ่านนอกจากผลบุญ และการออกเสียงถูกต้องตามหลักการอ่าน

17. อ่านอัล-กุรอ่านอย่างคนมีความรัก

บรรดาผู้ศรัทธาเมื่ออ่านอัล-กุรอ่านจะเห็นว่าอัล-กุรอ่านเกิดผลสะท้อนกับในทางบวก เขาจะอยู่ในสภาพของคนอยากรู้อยากเห็นอย่างใจจดใจจ่อ มีความหวาดกลัวซึ่งในบางครั้งจะเห็นว่ามีน้ำตาไหลพรากอาบแก้มทั้งสอง ซึ่งการร้องไห้บางเกิดจากความตื่นตันใจ และบางครั้งก็เกิดจากความรัก

จะเห็นว่ามิริวายะฮ์จำนวนมากได้เน้นให้อ่านอัล-กุรอานด้วยความรัก
เช่น

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า ไม่มีดวงตาใดที่ร้องไห้ขณะอ่าน
อัล-กุรอาน นอกเสียจากว่าเขาจะมีความสุขในวันกิยามะฮ์ (1)

(1) มีซาน อัลอิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 89

อัล-กุรอานุลกะريم ได้อธิบายมนุษย์ไว้ 2 ลักษณะ ซึ่งหนึ่งในนั้นเมื่อได้
ยिनอัล-กุรอานพวกเขาจะร้องไห้ อัล-กุรอานกล่าวว่า

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

เมื่อบรรดาโองการของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขา
จะก้มลงสujudและร้องไห้ (2)

(2)อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ มัรยัม / 58

ประเด็นที่น่าสนใจ มิริวายะฮ์จำนวนมากแนะนำให้อ่านอัล-กุรอาน
ด้วยสำเนียงที่ไพเราะ บางริวายะฮ์กล่าวว่าให้ร้องไห้อ่านอัล-กุรอาน หมายถึง
อ่านพระคำรัสของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความรักและอ่านอย่างมีศิลปะในการ
อ่าน

18. การอ่านให้จบ

ขั้นตอนการอ่านให้จบ วิชาละชุดจากท่านศาสดา (ซีออล ฯ) และจากท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่าควรจบการอ่านอัล-กุรอานทุกครั้งด้วยประโยคที่ว่า เซาะตะกอลลอฮุล อะลีฮุล อะซีม หมายถึง สัจจะยิ่งอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ (3)

(3) บิฮารุลอันوار เล่มที่ 95 หน้าที่ 400, เล่มที่ 57 หน้าที่ 243

คุณอาหลังจากการอ่าน ผู้ที่อ่านอัล-กุรอานทุกท่านถือว่าอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของอุโมงค์แห่งพระคำรัส ฉะนั้นหลังจากอ่านอัล-กุรอานแล้วสมควรอย่างยิ่งที่ต้องคุณอาเป็นการส่งท้ายเพื่อการตอบรับในสิ่งที่คุณได้ปฏิบัติลงไป

คูอาอุที่อ่านหลังการอ่านอัล-กุรอานไม่ว่าจะเอยด้วยภาษาใดก็ตามถือว่าเป็นสิ่งที่ดีทั้งสิ้น แต่ริวายะฮฺบางบทได้สนับสนุนให้กล่าวคูอาอุดังต่อไปนี้

(1)

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَنُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً
اللَّهُمَّ ذَكِّرْنِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِّمْنِي مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ
آثَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِي حُجَّةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

โอ้ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดเมตตาต่อข้าด้วยสื่อจากคัมภีร์อัล-กุรอาน และโปรดบันดาลได้คัมภีร์เป็นผู้ชี้นำ เป็นแสงสว่าง เป็นทางนำ และเป็นความเมตตา โอ้ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดทำให้ข้ารำลึกถึงสิ่งที่ข้าได้หลงลืม โปรดสอนข้าในสิ่งที่ข้าไม่รู้ โปรดให้ข้าสัมฤทธิ์ผลการอ่านอัล-กุรอานทั้งในยามค่ำคืนและยามกลางวัน และโปรดบันดาลให้อัล-กุรอานเป็นข้อพิสูจน์สำหรับข้า โอ้พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก(2)

1 อ้างแล้ว เล่มที่ 89 หน้าที 207

2 มะฮัจญตุลุลบัยฎอ เล่ม 2 หน้า 227

19. การอ่านอัล-กุรอานให้จบ

การอ่านอัล-กุรอานคือการสนทนากับพระผู้เป็นเจ้ายิ่งอ่านมากเท่าใดยิ่งเป็นการดี

แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์แบบใดหรืออยู่ในช่วงไหนให้อ่านอัล-กุรอานเป็นการดีที่สุด

ส่วนวิระยะฮฺบางบทกล่าวเน้นไว้อย่างมากว่าให้อ่านอัล-กุรอานให้จบ หมายถึงให้เริ่มอ่านตั้งแต่แรกจนกระทั่งจบเล่ม

1. คุณค่าและความประเสริฐของการอ่านอัล-กุรอานให้จบเล่ม

ได้มีผู้ถามท่านอิมามซัจญาด (อ.) ว่าการงานใดที่มีคุณค่ามากที่สุด

ท่านอิมาม (อ.) กล่าวว่า ผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุด มีผู้ถามว่า อะไรคือผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุด

ท่านอิมาม (อ.) กล่าวว่า คือผู้ที่ได้เริ่มต้นอ่านอัล-กุรอานและได้อ่านจนกระทั่งจบทุกครั้งที่เขาได้เปิดอ่าน ตั้งแต่ช่วงแรกจนถึงช่วงสุดท้ายของอัล-กุรอาน (1)

1 บิฮารุลอันวาร เล่ม 89 หน้า 204

ท่านศาสดา (ซีอฺ ๗) กล่าวว่า ผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุดคือ ผู้เริ่มต้นอ่านอัล-กุรอานและอ่านจนกระทั่งจบคฺออฺของเขาจะถูกตอบรับ ณ อัลลอฮฺ (2)

2 อังแล้ว เล่ม 89 หน้า 205

2. คุณค่าการอ่านอัล-กุรอานจบในมັกกะฮฺ หนึ่งในอะมัลที่ได้รับการสนับสนุนไว้อย่างมาก คือ การอ่านอัล-กุรอานให้ครบหนึ่งจบที่มັกกะฮฺ ดังเช่นที่ ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า บุคคลใดอ่านอัล-กุรอานจบ ณ นครมັกกะฮฺ เขาจะไม่ตายจนกว่าเขาจะได้เห็นท่านศาสดามุฮัมมัด และได้เห็นตำแหน่งของเขา ณ สรวงสวรรค์ (3)

3 อ่างแล้วเล่มเดิม

3. คุณาเมื่อจบอัล-กุรอาน คุณาอุทกบที่อ่านหลังจากจบอัล-กุรอานล้วนแล้วแต่ดีทั้งสิ้น แต่เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เราจะเรียนรู้วิธีการคุณาอุทกบของบรรดาผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณาอุทกบของท่านอิมามอะลี (อ.) ซึ่งท่านจะอ่านทุกครั้งเมื่ออ่านอัล-กุรอานจบ

اَللّٰهُمَّ اشْرِخْ بِالْقُرْآنِ صَدْرِيْ، وَ اسْتَغْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدْنِيْ، وَ نَوِّرْ

بِالْقُرْآنِ بَصْرِيْ، وَ اَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسَانِيْ، وَ اَعِنِّيْ عَلَيْهِ مَا

اَبْقَيْتَنِيْ، فَانَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ

โอ้ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดเปิดห้วงอกของข้าด้วยสื่อของอัล-กุรอาน โปรดทำให้ร่างกายของข้าได้ปฏิบัติตามอัล-กุรอาน โปรดบันดาลให้สายตาของข้าสว่างไสวด้วยอัล-กุรอาน โปรดบันดาลให้ลิ้นของข้ารำพันแต่อัล-กุรอาน โปรดช่วยเหลือข้าบนหนทางนี้ตราบนานที่ข้ายังมีชีวิตอยู่ เพราะไม่มีพลังและการเคลื่อนไหวใดนอกจากโดยสื่อจากพระองค์(1)

1 อ่างแล้ว เล่ม 89 หน้า 209

หมวดที่ ๒ มารยาทด้านในของการอ่านอัล-กุรอาน

เพื่อประโยชน์ที่สมบูรณ์ในการอ่านอัล-กุรอาน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีเงื่อนไขสมบูรณ์ในการอ่านทั้งภายนอก (มารยาทด้านนอกในการอ่านอัล-กุรอาน) และภายใน (มารยาทด้านในของการอ่านอัล-กุรอาน)

บุคคลใดที่มีเงื่อนไขภายในสมบูรณ์ในการอ่านอัล-กุรอาน เขาจะได้รับประโยชน์ที่สมบูรณ์ที่สุดในการอ่านอัล-กุรอาน และได้ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งไม่เกินเลยที่จะพูดว่าอัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงจัดการทดสอบต่าง ๆ ให้รอดพ้นไปจากสังคมเนื่องจากนิกอานเหล่านี้นั่นเอง (1)

1 มะฮัจจุลอุลบีญอ เล่ม 2 หน้า 218

แต่ในบางครั้ง นักอ่านอัล-กุรอานบางคน ให้ความสนใจเฉพาะมารยาทภายนอกของการอ่านโดยไม่ได้อาใจใส่ใจต่อมารยาทภายในพวกเขาจึงไม่ได้รับประโยชน์อันใดจากการอ่านอัล-กุรอาน เงื่อนไขภายในของการอ่านอัล-กุรอานประกอบด้วย

1. การตั้งเจตนาบริสุทธิ์ของผู้อ่านอัล-กุรอาน

ความบริสุทธิ์ใจหมายถึง การกระทำภารกิจต่างๆ เพื่ออัลลอฮ์ (ซบ.) เท่านั้น ซึ่งสิ่งนี้เปรียบเสมือนรหัสแห่งความสำเร็จในทุกการกระทำ และจะทำให้การทำงานของบุคคลนั้นมีความสูงส่งยิ่งขึ้นไป

แต่ถ้ามีเจตนาไม่บริสุทธิ์ การงานเหล่านั้นก็จะมีคุณค่าและนอกจากจะทำให้มนุษย์ไม่พบกับความสมบูรณ์แล้ว ยังทำให้เขาสภาพจิตภายในมีความตกต่ำอีกต่างหาก

ท่านศาสดา (ซีอิด ๗) กล่าวว่า ผู้ใดอ่านอัล-กุรอานเพื่อแสวงหาความพึงพอพระทัยจากพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อสร้างความเข้าใจในศาสนา เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนเหมือนกับรางวัลทั้งหมดที่ถูกประทานให้มวลมลาอิกะฮ์ บรรดาศาสดา และบรรดาศาสนทูต(1)

1 วิชาอิลูฮียะฮ์ เล่ม 4 หน้า 838

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า นักอ่านอัล-กุรอานแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ บางคนอ่านอัล-กุรอานเพื่อจะได้ขึ้นชื่อว่าเขานักอ่านบางคนเพื่อภาระกิจทางโลกเขาได้อ่านอัล-กุรอาน เพื่อไม่ให้กิจการเหล่านั้นมีอุปสรรค

บางคนอ่านอัล-กุรอานเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์สมบูรณ์ในนมาซ ทั้งตอนกลางวันและกลางคืน(2)

2 มะฮัลลุลบัยฎอู เล่ม 2 หน้า 218

2. ความตั้งใจและการเอาใจใส่ในความหมาย

คุณค่าของอิบาดะฮ์อยู่ที่ การตั้งมั่นของจิตใจและการเอาใจใส่ต่ออิบาดะฮ์ที่กำลังปฏิบัติ การอ่านอัล-กุรอานเช่นกันจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อผู้อ่านให้ความสำคัญและมีการตั้งใจสูง หมายถึงผู้อ่านต้องรู้ตัวอยู่ตลอดเวลาที่กำลังสนทนาและอยู่ ณ พระพักตร์ของพระองค์

ความตั้งใจจริงบางครั้งเท่านั้นที่สามารถทำได้อย่างดี วิวะยะสุจากท่าน
อิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า การอ่านอัล-กุรอานในยามวิกาลที่เงียบสงัดดีที่สุด
เนื่องจากว่าช่วงเวลานั้นจิตใจของเราว่างเปล่า(1)

วิวะยะสุบางบทได้แนะนำว่า จงหลีกเลี่ยงการอ่านอัล-กุรอานเร็ว ๆ และ
จงใจในความหมาย เมื่ออัล-กุรอานกล่าวถึงสวรรค์จงขอสวรรค์จากพระองค์
เมื่อกล่าวถึงนรกจงขอความคุ้มครองจากพระองค์(2)

วิวะยะสุเหล่านี้ได้สอนเราว่า ขณะที่อ่านอัล-กุรอานจงใส่ใจในความหมาย
อ่านด้วยจิตใจที่นอบน้อมและตั้งใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด

ถ้าบุคคลใดอ่านอัล-กุรอานด้วยความไม่ตั้งใจหรือไม่ใส่ใจในความหมาย
เขาก็จะไม่ได้รับสิ่งใดจากอัล-กุรอานนอกเสียจากการเสียเวลาและผลบุญ
เล็กน้อยๆ ในการอ่าน

ข้อควรพิจารณา ความตั้งใจในการอ่านหรือการทำจิตใจให้มั่นคงในการ
อ่าน

1 มะฮัจญะตุลบัยฎอ เล่ม 2 หน้า 221

2 อุซูลกาฟียะ เล่ม 2 หน้า 617

สามารถทำได้โดยการใส่ใจต่อเงื่อนไขภายนอก เช่น เลือกสถานที่สงบ
ในการอ่าน อ่านช้า ๆ และใช้อัล-กรุอานที่แปลเป็นภาษาท้องถิ่น

3. การคิดและไตร่ตรอง

อัล-กรุอานเป็นคัมภีร์ที่ประทานลงมาเพื่อชี้นำมนุษย์ ดังนั้น เป้าหมาย
ของการอ่านอัล-กรุอานก็เพื่อสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้ จะเห็นว่าวัตถุประสงค์ที่กล่าว
ว่าจงอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง หมายถึงการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง
เกี่ยวกับอัล-กรุอาน ซึ่งสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านคิดไตร่ตรองใน
ความหมายของอัล-กรุอาน

อัลลอฮฺ (ซบ.) ตรัสถึงเรื่องการไตร่ตรองและพิจารณาความหมายของ
อัล-กรุอานดังนี้

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

คัมภีร์ (อัลกรุอาน) เราได้ประทานลงมาแก่เจ้าซึ่งมีความจำริญ เพื่อพวก
เขาจะได้พินิจพิจารณาอายาตต่าง ๆ ของอัลกรุอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญา
จะได้ใคร่ครวญ (1)

1 อัล-กรุอาน ซูเราะฮฺ (ซ้อด) / 29

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

แท้จริงพวกเราได้ให้อัลกรุอานแก่เขาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะใช้
ปัญญาคิด (2)

2 อัล-กรุอาน ซูเราะฮฺ ยูซุฟ / 2

บางครั้งพระองค์ประณามบุคคลที่ไม่ใส่ใจความหมายของอัล-กุรอาน โดยกล่าวว่า

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

พวกเขามีได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอานดอกหรือ หรือว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกคล้องอยู่ (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด / 48

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า จงรู้ไว้เถิดว่าการอ่านอัล-กุรอานที่ไม่มีการไตร่ตรองไม่มีความดีใดๆ(2)

2 บิฮารุลอันวารเลမ် 89 หน้า 211

แน่นอนว่าการอ่านอัล-กุรอานที่ไม่มีการพิจารณาในความหมาย ผู้อ่านจะไม่ได้รับทางนำใดๆ จากอัล-กุรอาน ซึ่งการที่อิมาม (อ.) กล่าวว่าไม่มีความดีใดๆ ในการอ่านเนื่องจากไม่บรรลุเป้าหมายในการอ่าน

4. ความนอบน้อม

จิตวิญญาณของผู้อ่านอัล-กุรอานเนื่องจากมีความมักคุ้นกับความหมายของโองการต่างๆ พวกเขาจึงมีความนอบน้อมถ่อมตนผสมกับความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า ยังมีการรู้จักและมีความสมบูรณ์มากเท่าใด ความนอบน้อมถ่อมตนและความเกรงกลัวก็จะมีมากเท่านั้น

บุคคลที่มีความมักคุ้นกับอัล-กุรอานฐานันดรของพวกเขาจะไปถึงระดับหนึ่งคือ บรรดาโองการต่าง ๆ จะมีอิทธิพลกับพวกเขาและถ่ายทอดออกมาทางใบหน้าอย่างเห็นได้ชัด เช่น บางครั้งถ้าเป็นโองการประเภทแจ้งข่าวดี พวกเขาจะร้องไห้ด้วยความปลาบปลื้มใจ แต่ถ้าเป็นโองการที่กล่าวถึงการลงโทษพวกเขาจะหลั่งน้ำตาด้วยความหวาดกลัว การร้องไห้เช่นนี้จะทำให้หัวใจเกิดความสงบและชำระล้างจิตวิญญาณให้สะอาด

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงบุคคล 2 ประเภทเมื่อได้ขึ้นโองการอัล-กุรอานพวกเขาจะเกิดความกลัวและก้มลงกราบพระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับร้องไห้

อัล-กุรอานกล่าวว่า

وَيُؤْنِسُ لِّلَّذِينَ آمَنُوا خُشُوعًا

และพวกเขาจะหมอบกราบจนใบหน้าจรดพื้นพลางร้องไห้ และ (การอ่านโองการ) จะเพิ่มการสรวมแก่พวกเขา (1)

บางโองการกล่าวว่า

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ

ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนอบ
น้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ (2)

มีผู้ถามท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่าการอ่านอัล-กุรอานของใครดีที่สุด
ท่านตอบว่า การอ่านของบุคคลที่เมื่อเราได้ยินเสียงอ่านของเขาแล้ว ทำให้เรา
เกรงกลัวอัลลอฮฺมากยิ่งขึ้น (3)

ถ้ามีความรู้สึกว่าภาพจิตใจเป็นอุสรณ์ต่อผลของอัล-กุรอานที่จะเกิดกับ
เรา วิธีแก้ไขที่ดีที่สุดคือ การร้องไห้ซึ่งน้ำตาจะค่อย ๆ ซ้ำระล้างความมืดบอด
ที่เกาะกุมอยู่ที่หัวใจและจิตวิญญาณจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงเป็นจิตที่มีความ
นอบน้อมและเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า จงอ่านอัล-กุรอานและร้องไห้ หรือขณะที่
อ่านให้อยู่ในสภาพเหมือนคนร้องไห้ (4)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อีซรอ / 109

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อัล สะดิด 16

3 มีซานุล อิกมะฮฺ เล่ม 8 หน้า 89

4 มีซานุลอิกมะฮฺ เล่ม 8 หน้า 89 ฮะดีษที่ 16243

ท่านอิบนุอับบาส ศาสนิกษย์ วิชาตฺฟิรที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของท่านอิมาม อะลี (อ.) กล่าวว่า

เมื่ออ่านอัล-กุรอาน โองการที่มีซัจอะฮฺวาญิบ ไม่ต้องรีบร้อนลงซัจญะฮฺ ถ้าดวงตาทั้งสองของท่านไม่ร้องไห้ก็จงทำให้หัวใจร้องไห้ (1)

1 นະສຸລຸລະລາເໝາະສຸ ຄຸຼນບະສຸທີ່ 193

บางที่ความหมายของการร้องไห้ ณ ที่นี้อาจหมายถึงการนอบน้อมถ่อมตนก็ได้

5. ผลบุญที่มากมายกับการกระทำเพียงอย่างเดียว

อิสลามได้แนะนำแนวทางไว้หลายทางด้วยกัน ซึ่งคนเราสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางและพบกับความสมบูรณ์ได้ด้วยทางดังกล่าว ณ ที่นี้จะขออธิบายพอสังเขปเพียงสองทาง ดังนี้

1. อ่านอัล-กุรอานแทนคนอื่น โดยปกติอะมัลวาญิบไม่สามารถทำแทนคนอื่นที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ เช่น ไม่มีใครสามารถนมาซกะฎอแทนเราได้ แต่อะมัลมุสตะฮับสามารถทำแทนกันได้ไม่ว่าจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ก็ตาม ดังนั้น ถ้าเราเนียตอ่านอัล-กุรอานแทนท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) อะฮฺลุลบัยตุ (อ.) บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ เพื่อนฝูงและคนใกล้ชิดอื่นๆ ทั้งผู้ที่ทำแทนและ ผู้ถูกแทนจะได้รับผลบุญเต็มบริบูรณ์ และนอกจากนั้นแล้วผู้ที่ทำแทนยังได้รับผลบุญอีกมากมายในฐานะที่ได้ทำสิ่งที่เป็นมุสตะฮับ

อีกมุมหนึ่งการทำความดีแทนท่านศาสดา (ซีออล ๗) และอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) ย่อมได้รับผลรางวัลตอบแทนแน่นอน เกี่ยวกับเรื่องนี้ริยาซะฮ์จำนวนมากมาย ได้กล่าวยืนยันไว้ (2)

2 วะฮาอิลุหฺชีอะฮ์ บทที่ 12 อัล อับวาบิล กะฎอ ฮะดีษที่ 1-9

2. อุทิส (ฮะดีษะฮ์) ผลบุญการอ่านอัล-กุรอานให้กับคนอื่น หลังจากอ่านอัล-กุรอานหรือทำสิ่งที่เป็นมุซตะฮับแล้ว สามารถฮะดีษะฮ์ผลบุญที่ได้รับจากการกระทำนั้นให้กับท่านศาสดา (ซีออล ๗) หรือบรรดาอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) หรือบิดามารดา และคนอื่นๆ ได้

ริยาซะฮ์กล่าวว่า มีบุคคลหนึ่งนามว่า อะลี บิน มุหัมมะซะฮ์ ได้ไปหาท่านอิมามมุชากะฮิม (อ.) และกล่าวกับท่านอิมามว่า ฉันได้อ่านอัล-กุรอานจบหลายครั้งในเดือนรอมฎอน เมื่อวันอีดิมาถึงฉันได้ฮะดีษะฮ์ผลบุญของการอ่านจบหนึ่งให้กับท่านศาสดา (ซีออล ๗) ท่านอิมามอะลี ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ท่านอิมามฮะซัน ท่านอิมามฮุซัยนุ และอะอิมมะฮ์ท่านอื่นจนถึงท่านการทำเช่นนี้ฉันจะได้รับรางวัลใดๆ หรือไม่

ท่านอิมามมุซา (อ.) กล่าวว่า รางวัลของท่านคือวันกิยามะฮ์ ท่านจะได้อยู่ร่วมกับท่านเหล่านี้

มุหัมมะซะฮ์ กล่าวว่า อัลลอฮ์อัคริบร์ ฉันจะได้รับรางวัลเช่นนี้หรือ

ท่านอิมาม (อ.) กล่าว 3 ครั้งว่า ไซ่ ท่านจะได้รับรางวัลเช่นนี้ (1)

1 อูซูลกาฟีเย เล่ม 2 หน้า 618 ฮะดีษที่ 4, บิฮารุลอันวาร เล่ม 95 หน้า 5

ข้อควรพิจารณา การชะดึยะสุรางวัลหรือการเป็นตัวแทนในการอ่านอัล-
กุรอาน และการปฏิบัติอะมัลมุสตะฮับอื่นๆ นอกจากจะได้รับรางวัลมากมาย
แล้วยังเป็นการเตรียมสำรองการกระทำในกรณีที่มีมัลไม่สมบูรณ์ แต่ต้อง
ห่างไกลจากการโอ้อวดและการก่อความเสียหาย

6. การเข้าใจความจริงของโองการต่าง ๆ

หลังจากได้ไตร่ตรองและพิจารณาความหมายของโองการแล้ว
ลำดับต่อไปคือการสร้างความเข้าใจถึงแก่นและความหมายด้านในของ
โองการ

อัล- กุรอานนั้นมีความหมายหลายด้าน เช่น พระลักษณะของอัลลอฮ์ (ซบ.)
การเข้าใจแก่นแท้ของโองการเป็นเรื่องยากอย่างยิ่ง

บางครั้งอุปสรรคทั้งภายในและภายนอกเป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้มนุษย์ไม่
เข้าใจแก่นแท้ของคำรัสแห่งอัลลอฮ์ (ซบ.) ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้อง
ขจัดอุปสรรคดังกล่าวให้หมดไป นำจิตใจให้ออกห่างจากการกระซิบ
กระซิบของมาร การคิดและพิจารณาให้ลุ่มลึก การขอความช่วยเหลือ
จากอัลลอฮ์ (ซบ.) เพื่อให้เข้าใจแก่นแท้ของอัล-กุรอาน

หนึ่งในอุปสรรคที่ขวางกั้นไม่ให้เข้าใจความหมายที่เป็นแก่นแท้ของ
อัล-กุรอานคือ ชัยฎอนมารร้าย
ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า ถ้าชัยฎอนไม่สามารถเข้าสู่จิตใจของมนุษย์ได้
อย่างง่ายดายแล้วละก็ เราจะได้เห็นด้านในของโลกอย่างแน่นอน (1)

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า ภายนอกของอัล-กุรอานนั้นสวยงามตระการ
ตา ส่วนภายในนั้นลุ่มลึกยิ่งนัก (2)

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า อัล-กุรอานแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ
ตัวบทของอัล-กุรอาน สัญลักษณ์ต่าง ๆ ความจริง และแก่นแท้
ตัวบทของอัล-กุรอานนั้นสำหรับประชาชนทั่วไป
สัญลักษณ์ของอัล-กุรอานสำหรับประชาชาติที่เจาะจง ความจริงของ
อัล-กุรอานสำหรับมวลมิตรของพระองค์ ส่วนแก่นแท้ของอัล-กุรอาน
สำหรับบรรดาอัมมียาอูทั้งหลาย(3)

1 อะฮฺยาอูลุมุดดิน เมาะชาลี เล่ม 1 หน้า 515

2 นะฮฺญุลบะลาเมาะฮฺ กุญฺบะฮฺที่ 18

3 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 20 มีฆานูลอิกมะฮฺ เล่ม 8 หน้า 94

7. การยกย่องอัล-กุรอาน

นักปราชญ์บางท่านกล่าวว่า หนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอานคือ การให้เกิดริศดีและยกย่องอัล-กุรอานด้วยจิตด้านใน อันเป็นยกย่องที่คู่ควร และมีความเหมาะสมยิ่งนักสำหรับผู้พูด ซึ่งได้แก่ อัลลอฮ์ (ซบ.) พระผู้อภิบาลผู้ทรงเกรียงไกร

8. การให้ความพิเศษ

นักปราชญ์บางท่านกล่าวว่าหนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอานคือ ต้องคิดว่าอัล-กุรอานกำลังพูดกับเรา เช่น ถ้าได้ยิน โองการที่เป็นการสั่งห้าม และสั่งใช้ต้องคิดว่านั้นเป็นการสั่งให้เราทำ

9. การให้ความสำคัญที่ดี

นักปราชญ์บางท่านกล่าวว่า หนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอานคือ ผู้อ่านต้องไม่แสดงความสุขอย่างออกหน้าออกตา และต้องไม่แสดงความพอใจกับตัวเองและอย่างหลงตัวเองว่าเป็นผู้ขัดเกลารื้อขยะระดับจิตใจแล้ว

สมมุติว่า เมื่ออ่านถึงโองการที่สรรเสริญบรรดาปวงบ่าวที่เป็นกัลยาณชน จะต้องแยกตัวเองออกมาและคิดว่าเราไม่ใช่คนพวกนั้น แต่จงวิงวอนต่ออัลลอฮ์ (ซบ.) ว่าขอพระองค์ทรงโปรดให้เราไปถึงยังตำแหน่งนั้นด้วยเถิด

และเมื่ออ่านถึงโองการที่เป็นบทลงโทษ จงรู้ตัวเองว่าแท้จริงเราคือ
ต้นเหตุของการลงโทษ และเราก็คือบุคคลที่อัล-กุรอานกำลังกล่าวถึง และจ
ขอความช่วยเหลือและความคุ้มครองจากพระองค์

10. การให้ความก้าวหน้า

นักปราชญ์บางท่านกล่าวว่าหนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอานคือ
การให้ความก้าวหน้า หมายถึงผู้อ่านเมื่ออ่านไปถึงยังจุด ๆ หนึ่งต้องคิด
ว่าอัล-กุรอานไม่อ่านออกมาจากปากของเรา แต่เรากำลังฟังอัล-กุรอานที่
พระองค์กำลังตรัสให้ฟัง

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ฉันของสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์
(ซบ.) ว่า แท้จริงพระองค์ทรงอยู่ ณ เบื้องหน้าขณะที่ปวงบ่าวอ่านอัล-กุรอาน
เพียงแต่ว่าเรามองไม่เห็นพระองค์

11. การปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

นักปราชญ์บางท่านกล่าวว่าหนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอาน ซึ่ง
ถือว่าเป็นมารยาททั้งภายในและภายนอกของการอ่านอัล-กุรอานคือ ผู้อ่าน
ต้องปรับตัวเองทั้งภายนอกและจิตใจด้านในให้เข้ากับอัล-กุรอาน หมายถึง
ต้องมีมารยาทของอัล-กุรอาน และต้องขัดเกลาตนเองด้วยอัล-กุรอาน

ต้องปฏิบัติตามการสั่งห้ามและสั่งใช้ของอัล-กุรอาน ซึ่งเป็นเช่นนี้
ได้ก็ต่อเมื่อเราได้อ่านอัล-กุรอานเสมอ ด้วยเหตุนี้ จะเห็นว่ามีริวายะฮ์จาก
อะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) ได้กล่าวถึงโองการที่ว่า บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวก
เขา พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง (1)
หมายถึง การปฏิบัติตามอัล-กุรอานนั่นเอง

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า เมื่อสุเจ้าอ่านอัล-กุรอาน จำเป็นต้องละเว้น
จากการกระทำความผิดทั้งหมด ถ้าหากไม่ละเว้นเท่ากับว่าเจ้าไม่เคยอ่าน
อัล- กุรอานเลย (2)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล บะเกาะเราะฮ์ / 121

2 มีขานุลอิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 84, อัรดุรฺ มันซุร เล่ม 1 หน้า 111

ด้วยเหตุนี้เองจะเห็นว่า บางริวายะฮ์กล่าวว่า มีผู้อ่านอัล-กุรอานไม่น้อย
เลยที่ถูกอัล-กุรอานสาปแช่ง (1)

1 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 184

แน่นอนผู้ที่ปฏิบัติตนไม่ตรงกับอัล-กุรอาน หรือไม่สร้างตนเองและจิต
วิญญาณให้ตรงกับอัล-กุรอานเท่ากับเขาได้อ่านภายนอกของอัล-กุรอาน
เท่านั้น และอัล-กุรอานไม่ยอมรับเขา ทว่ายังได้ห่างไกลออกจากเขา ซึ่งการ
กระทำเช่นนี้ในความจริงก็เท่ากับว่าเขาไม่เคยอ่านอัล-กุรอานเลยแม้แต่นิด
เดียว

12. การรับรู้ภาพปรากฏของอัลลอฮ์จากอัล-กุรอาน

ริวายะฮ์จำนวนมากมายกกล่าวว่า อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงปรากฏในอัล-กุรอาน ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ (ซบ.) ว่า พระองค์ทรงปรากฏในคำรัสของพระองค์ เพียงแต่ว่าเรามองไม่เห็นพระองค์

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวไว้ในนะฮ์ญุลบะลาเฆาะฮ์ของท่านว่า อัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงปรากฏแก่ประชาชนในคัมภีร์ของพระองค์

การปรากฏของอัลลอฮ์ (ซบ.) ในอัล-กุรอานและคำรัสของพระองค์ หมายความว่าอย่างไร และการรับรู้การปรากฏของพระองค์มีความรู้สึกอย่างไร

ประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องความหมายด้านในของอัล-กุรอาน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อผลแห่งการรู้จักอัล-กุรอาน และการเข้าใจระชั้นสูงของอัล-กุรอานได้เกิดกับตน แน่แน่นอนว่าไม่ได้เกิดกับทุกคน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความพยายาม และการปฏิบัติตัวให้อยู่ในครรลองของอิสลาม

มีการขัดเกลาและยกระดับจิตใจตนเองเสมอ ตัวอย่างของนักปราชญ์มากมายทั้งในอดีตและปัจจุบัน ได้แสดงให้เห็นว่า ท่านเหล่านั้นได้รับเกียรติดังกล่าว เฉกเช่น นักปราชญ์แห่งยุคสมัยท่านอิมามโคมัยนี (รฎ.) ผู้พลิกโฉมหน้าใหม่ของอิสลามให้โลกได้รู้จัก ท่านได้แสดงให้เห็นว่าอัล-กุรอานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ที่ท่านใช้เป็นอาวุธพิฆาตศัตรู

ตะอ์ลลีลุ หมายถึงการปรากฏภาพลักษณ์ เช่น ครั้งที่ท่านศาสดามูซา (อ.) ได้วอนขอต่ออัลลอฮฺ (ซบ.) ว่าต้องการเห็นพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَ كَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَ
لَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ

และเมื่อมูซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา พระผู้อภิบาลของเขาได้ตรัสแก่เขา เขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระผู้อภิบาลของข้าฯ โปรดให้ข้าฯได้เห็นพระองค์ด้วยเถิด เพื่อข้าฯจะได้มองดู พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะไม่มีวันเห็นฉันเด็ดขาด ทว่าเจ้าจงมองไปที่ภูเขาเถิด ถ้าหากมันมันอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะได้เห็นข้า ครั้นเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขา ก็ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมูซาได้ล้มลงในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ถามหาบริสุทธิ์พระองค์ ข้าฯขอลุแก่โทษต่อพระองค์และข้าฯคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย(1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อัล อะฮ์รอฟ / 143

แน่นอนเมื่อพระองค์ปรากฏ ณ ภูเขาๆ นั้นได้แตกกระจายลงอย่าง
ฉับพลัน ขณะที่พระองค์ทรงปรากฏบนอัล-กุรอานและอัล-กุรอานมิได้มีที่
ท่าว่าจะสลาย สิ่งนี้ย่อมยืนยันให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของอัล-กุรอาน ซึ่งทำ
ให้รู้ว่่านักอ่านอัล-กุรอานทุกท่านต้องมีความระมัดระวังและปราชญ์อย่างสูง
ในการอ่านอัล-กุรอาน

บทที่ 2 การท่องจำอัล-กุรอาน

อัล-กุรอาน คือ พจนานุกรมที่ล้ำลึกของอัลลอฮ์

การท่องจำอัล-กุรอานแสดงให้เห็นถึงความผูกพันที่แท้จริงระหว่างมนุษย์กับอัล-กุรอาน เนื่องจากอัล-กุรอานเป็นความโปรดปรานหนึ่งที่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับเสมอไป ทว่าต้องเป็นความสัมฤทธิ์ผลที่พระองค์ทรงประทานให้บางคนที่เป็นบ่าวที่รักของพระองค์

การท่องจำอัล-กุรอานเป็นพลังดึงดูดที่สถิตย์อยู่ในจิตใจของคนที่รักพระองค์ ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่าเมื่อต้องการคุอาฮ์เกี่ยวกับอัล-กุรอานให้ คุอาฮ์ว่า โอ้ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอพระองค์ทรงประทานให้เราเป็นผู้ที่รักการท่องจำ และอ่านอัล-กุรอานไพบาระด้วยเถิด(1)

1 อุซูลกาฟีเย เล่ม 2 บาบคุอาฮ์ หน้า 574

ฉะนั้น เป็นสิ่งที่ดีอย่างมากถ้าหากเยาวชนได้มีการวางแผนเพื่อท่องจำอัล-กุรอาน และสร้างความมั่งคุ่นกับอัล-กุรอานให้มากที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ บทนี้จะขอกกล่าวถึงวิธีการและประโยชน์ของการท่องจำอัล-กุรอาน

ประโยชน์ของการท่องจำอัล-กุรอาน

การท่องจำอัล-กุรอานมีความประเสริฐมากมายดังที่ได้นำเสนอริวายะฮฺไว้
ไว้ในบทก่อนหน้านี้แล้ว บทนี้จะนำเสนอประโยชน์ของการท่องจำ
อัล-กุรอานในเชิงสรุปดังนี้

1. ได้ร่วมทางไปพร้อมกับผู้ถือศาสน์ของอัลลอฮฺ

พระองค์ทรงตรัสไว้ในอัล-กุรอานว่า

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾
مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

หามิได้ (มิได้เป็นดังที่คิด) แท้จริงอัล-กุรอานเป็นข้อเตือนใจ ดังนั้น ผู้ใด
ประสงค์ให้รับข้อเตือนใจนั้น ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ที่ได้รับการ
เทิดทูนได้รับความบริสุทธิ์ ด้วยมือของเทวทูตผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม (1)

- 1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อะบะซะ 11-16

อิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า นักท่องจำอัล-กุรอานถ้าหากปฏิบัติตาม
อัล-กุรอานเขาจะได้อยู่ร่วมกับเทวทูตผู้ทรงเกียรติและทรงคุณธรรม
ของอัลลอฮฺ (ซบ.) (2)

- 2 อุซูลกาฟีย์ เล่ม 2 หน้า 603

คำพูดของอิมาม (อ.) เป็นการสนับสนุนอัล-กุรอานที่กล่าวข้างต้น
หมายถึงบรรดานักท่องจำอัล-กุรอานที่ปฏิบัติตนเคร่งครัดตามโอองการต่าง ๆ
จะได้อยู่ร่วมกับมลาอิกะฮ์ผู้มีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ (ซบ.)

2. จะได้รับฐานันดรที่สูงส่งที่สุดของสวรรค์

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า ฐานันดรของสวรรค์มีจำนวนเท่ากับ
โอองการอัล-กุรอาน เมื่อมวมิตรของอัล-กุรอานได้เข้าสวรรค์ จะมีเสียงกล่าว
กับเขาว่า จงขึ้นมาข้างบนและจงอ่านอัล-กุรอานเถิด เพราะแต่ละโอองการคือ
ฐานันดรของสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ จะไม่มีฐานันดรใดสูงไปกว่าฐานันดรของ
นักท่องจำอัล-กุรอาน(1)

1 บิฮารุลอันวาร์ เล่ม 89 หน้า 22

อีกด้านหนึ่งจะพบว่าสวรรค์จะประทานให้กับบุคคลที่ประพฤติคุณงาม
ความดี และมีจิตใจที่สูงส่ง ดังนั้น ถ้ามมนุษย์ยังประกอบคุณงามความดีและมี
จิตใจสูงส่งมากเท่าใด ฐานันดรในสวรรค์ของเขาก็จะสูงส่งตามไปด้วย

บุคคลที่ท่องจำอัล-กุรอานทั้งเล่ม เท่ากับได้รับฐานันดรทั้งหมดของ
สวรรค์ (6236 โอองการ) เท่ากับเป็นผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง สถานที่
พำนักของเขาใกล้ชิดอัลลอฮ์ (ซบ.)

3. ห่างไกลจากการลงโทษ

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า อัลลอฮ์ (ซบ.) ไม่ทรงลงโทษบุคคลที่หัวใจของเขาเปี่ยมล้นไปด้วยอัล-กุรอาน (2)

2 วิชาอิลูฮียะฮ์ เล่ม 4 หน้า 825

จุดประสงค์ของหัวใจในอัล-กุรอานและริวายะฮ์หมายถึง จิตวิญญาณของมนุษย์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จะเห็นว่าหัวใจของคนเรานั้นเปลี่ยนแปลงเร็วมาก

หัวใจที่อยู่กับอัล-กุรอาน หรือหัวใจที่ท่องจำอัล-กุรอาน หรือจิตวิญญาณที่เป็นปรากฏการณ์ของอัล-กุรอานเท่ากับถูกข้อมด้วยสีสันของอัลลอฮ์ (ซบ.) จะได้รับความโปรดปราน และความกรุณาจากพระองค์ตลอดเวลา อีกด้านหนึ่งเมื่อได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ก็ย่อมห่างไกลจากการลงโทษของพระองค์อย่างแน่นอน

4. รางวัลสองประการสำหรับความยากลำบากในการท่องจำอัล-กุรอาน

นักท่องจำบางคนมีความรวดเร็วและสามารถท่องจำได้เร็วกว่านักท่องจำคนอื่น ๆ ซึ่งนักท่องจำบางท่านต้องท่องด้วยความยากลำบากกว่าจะประสบความสำเร็จในการท่องจำ ซึ่งนักท่องจำประเภทนี้ย่อมได้รับผลบุญมากกว่าเนื่องจากลำบากมากกว่าในวิถีทางของอัลลอฮ์ (ซบ.)

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า บุคคลที่ได้อุทิศตนเพื่ออัล-กุรอาน และได้ท่องจำอัล-กุรอานด้วยความยากลำบาก เขาจะได้รับรางวัล 2 ประการ (1)

1 อุซูลกาฟี เล่ม 2 หน้า 606

5. การท่องจำ คือ ปฐมบทในการปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

การอ่าน การท่องจำ และความเข้าใจเกี่ยวกับอัล-กุรอานทั้งหมดมีความสำคัญแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งนั้นไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายของอัล-กุรอาน เป็นเพียงปฐมบทที่นำไปสู่การปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

อิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า นักท่องจำอัล-กุรอานถ้าหากปฏิบัติตามอัล-กุรอานเขาจะได้อยู่ร่วมกับเทวดาผู้ทรงเกียรติและทรงคุณธรรมของอัลลอฮ์ (ซบ.) (2)

2 อ่างแล้วเล่มเดิม

ดังนั้น เงื่อนไขที่สมบูรณ์ของการท่องจำอัล-กุรอานคือ การปฏิบัติตามอัล-กุรอาน หมายถึงนักท่องจำต้องเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นภาพลักษณ์ที่แท้จริงของอัล-กุรอาน กล่าวคือเหมือนกับที่อัล-กุรอานได้ปรากฏบนหัวใจและลิ้นของเขา ต้องปรากฏออกมาเป็นการกระทำและความประพฤติของตนด้วย

บุคคลที่ท่องจำอัล-กุรอาน ถ้าปฏิบัติตามอัล-กุรอานด้วยความเคารพและความรักละก็ จะทำให้ตนก้าวหน้าไปอยู่ในตำแหน่งที่ว่า อัล-กุรอานจะจดจำและปกป้องตน และจะนำไปสู่จุดหมายที่แท้จริงของอัล-กุรอาน

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า อัล-กุรอานเป็นพาหนะให้บุคคลที่ปฏิบัติตามอัล-กุรอาน (นะฮ์ลฺ บะลาเฆาะฮ์ คุฏบะฮ์ที่ 1981)

6. ปรัชญาผลการท่องจำอัล-กุรอานที่ล้น

บางครั้งการท่องจำอัล-กุรอานมีประโยชน์ในด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำพูดของมนุษย์ อย่างเช่น

1. ทำให้มีวาทศิลป์ในการพูด เนื่องจากอัล-กุรอานเป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจนและมีความกระชับทั้งภาษาและความหมาย ดังนั้น บุคคลที่ท่องจำอัล-กุรอานและมีการฝึกฝนอยู่เสมอ จะทำให้คำพูดของเขาชัดเจนตามไปด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ คำพูดของท่านอิมามอะลี (อ.) ที่กล่าวไว้ในนะฮ์ญุลบะลาเฆาะฮ์

2. มีความสามารถในการพิสูจน์เหตุผลได้ดี บุคคลที่มีความคุ้นเคยอยู่กับอัล-กุรอาน เขาสามารถนำอัล-กุรอานมาอ้างอิงเป็นเหตุผลในการพูดปราศรัย สอนหนังสือ หรือพูดวิพากษ์กัน ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้สามารถดูได้จากคำพูดของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) บรรดาอิมาม (อ.) ผู้บริสุทธิต่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ.) ท่านหญิงซัยนับ (อ.) และอะฮ์ลุลบัยต์ท่านอื่น ๆ

3. ความสำเร็จในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ (ซบ.) บุคคลที่มุ่งมั่นอยู่กับการท่องจำอัล-กุรอาน ทำให้คำพูดของเขาสรรเสริญอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา และสิ่งนี้นับเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังที่ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้รำพันไว้ในคูอาอ์กูเมลว่า โอ้ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดทำให้ลิ้นของข้าฯ กล่าวรำลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาด้วยเถิด

ข. มารยาทในการท่องจำอัล-กุรอาน (ตัวการสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ)

ไม่ว่าการกิจใดก็ตามย่อมมีเงื่อนไขและบทนำพิเศษเป็นของตนเอง ซึ่งการรู้จักบทนำเหล่านั้นจะทำให้ประสบความสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าหากไม่รู้จักย่อมทำให้เกิดความเหนื่อยหน่าย หรือไม่ประสบความสำเร็จ

ฉะนั้น ขอกล่าวถึงบทนำสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการท่องจำอัล-กุรอาน ดังนี้

1. มารยาทภายในของการท่องจำ

ดังที่กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับมารยาทของการอ่านอัล-กุรอานว่าสิ่งใดสามารถทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมารยาทที่เป็นผลต่อการอ่านอัล-กุรอานก็เป็นผลต่อการท่องจำเช่นกัน ณ ที่นี้จะขอกล่าวแต่นามของตัวการเพียงอย่างเดียว ได้แก่

- ความบริสุทธิ์ใจ
- การเอาใจใส่ในความหมาย (การมีจิตใจแน่วแน่)
- การไตร่ตรองในความหมายของโองการ
- การนอบน้อมถ่อมตน
- การเป็นตัวแทนในการอ่านอัล-กุรอานเพื่ออุทิศผลบุญให้กับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอะอิมมะฮฺ (อ.)
- การประยุกต์อัล-กุรอานมาใช้ในชีวิตประจำวัน
- การให้ความพิเศษและความก้าวหน้า

2. มารยาทภายนอกของการท่องจำ

แน่นอนว่าการท่องจำอัล-กุรอานต้องดำเนินไปพร้อมกับการอ่านอัล-กุรอาน ดังนั้น เงื่อนไขต่าง ๆ ที่อธิบายไว้แล้วตอนอ่านอัล-กุรอาน ก็ถือว่ามีผลใช้สำหรับการท่องจำด้วยเช่นกัน ณ ที่นี้จะขอกล่าวแต่นามแต่เพียงอย่างเดียว ได้แก่

- ความสะอาด (วุฎูอฺ ชุซุล)
- การให้ความสำคัญต่อสุขภาพ (ความสะอาด)
- คู่ออกก่อนอ่านอัล-กุรอาน
- การขอความคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้า (อิซติอาซะฮฺ)
- การกล่าวบิสมิลลาฮิรเราะมานิรเราะฮีม
- การอ่านจากอัล-กุรอาน
- การอ่านอัล-กุรอาน ด้วยเสียงค่อยดังและสูงต่ำ
- การอ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงไพเราะ
- การอ่านอัล-กุรอานด้วยสำเนียงอาหรับ
- สถานที่อ่านอัล-กุรอาน
- ช่วงเวลาอ่านอัล-กุรอาน
- ระวังเรื่องการให้เกียรติอัล-กุรอาน
- ชัจอะฮฺขณะอ่านบทที่มีโองการชัจอะฮฺ
- อ่านด้วยความใจเย็น
- อ่านอัล-กุรอานอย่างคนมีความรัก
- วิธีการจบอัล-กุรอานด้วยการกล่าว เสาะคะก็อลลอฮุลอะลียุลอะซีม
- การอ่านอัล-กุรอานให้จบพร้อมคู่อัจบอัล-กุรอาน

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว การใส่ใจต่อประเด็นเล็กๆ น้อย ๆ ต่อไปนี้ก็จะถือว่า มีผลอย่างยิ่งต่อการท่องจำอัล-กุรอาน กล่าวคือ สามารถท่องจำอัล-กุรอานได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นได้แก่

1. การตั้งอุดมการณ์ให้ตนเอง

มนุษย์ถ้าปราศจากอุดมการณ์ก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้ แต่ถ้าปฏิบัติก็ไม่อาจทำให้เสร็จสมบูรณ์ได้ แตกต่างไปจากการทำงานที่มีเจตนาและอุดมการณ์ในการกระทำ

โดยปกติผู้ศรัทธาทุกคนมีใจรักที่จะท่องจำอัล-กุรอาน แต่แตกต่างกันตรงที่บางคนมีอุดมการณ์และความมุ่งมั่นในการเริ่มต้น ขณะที่บางคนนั้นไม่มี

สำหรับบุคคลที่ไม่มีอุดมการณ์ในการท่องจำหรือมีแต่น้อย เป็นการดีต้องใช้วิธีการอื่นสร้างอุดมการณ์ให้เกิดขึ้นภายในจิตตนให้ได้ ซึ่งประเด็นต่อไปนี้อาจสามารถช่วยได้อย่างดี

- สร้างความคุ้นเคยและความรักที่จะท่องจำอัล-กุรอาน
- ศึกษาประวัตินักท่องจำหรือนักอ่านที่ประสบความสำเร็จ
- ศึกษาวิภาษะฮ์ที่กล่าวถึงความประเสริฐในการท่องจำและการอัล-กุรอาน
- เริ่มความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับการท่องจำและผลในการท่องจำ

2. การเลือกอัล-กุรอานฉบับใดฉบับหนึ่ง

อัล-กุรอานบางเล่มอาจมีความแตกต่างในเรื่องการพิมพ์ รูปเล่ม ตัวอักษร สัญลักษณ์ และวิธีการจัดพิมพ์ และบางครั้งมีการพิมพ์ผิดพลาด ดังนั้น การท่องจำจากอัล-กุรอานจากหลายฉบับเป็นสาเหตุให้นักท่องจำเบี้อหน้ายเร็วและอาจมีความผิดพลาดเรื่องโองการได้

ฉะนั้น จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักท่องต้องเลือกอัล-กุรอานฉบับที่ถูกต้อง และได้มาตรฐานที่สุด และที่สำคัญต้องนำติดตัวไว้ตลอดเพื่อให้เกิดความ มั่นบนตัวอักษร ซึ่งบางท่านได้แนะนำว่าให้ใช้อัล-กุรอานที่เป็นลายมือ ของ อุสมาน กุฏฮา เพราะเป็นอัล-กุรอานที่ได้มาตรฐานในการพิมพ์มากที่สุด

3. มีสมาธิ (อย่าใจลอย)

การมีสมาธิต่างไปจากการมุ่งมั่นซึ่งเป็นมารยาทภายในของการท่องจำ การมีสมาธิหมายถึง การรวมพลังในการท่องจำไว้ที่จุดเดียวกัน อย่าใจลอย หรือคิดถึงเรื่องอื่นสอดแทรกในการท่องจำ

การใจลอยในการท่องจำอัล-กุรอานเป็นสาเหตุทำให้มีความผิดพลาด และทำให้ขาดความรวดเร็วในการท่องจำ วิธีรักษาไม่ให้ใจลอยในการท่องจำอัล-กุรอานมีหลายวิธี แต่วิธีที่ดีที่สุดคือ การจำเรื่องราวที่เป็นคติ สอนใจ หรือการเล่นที่เป็นวิชาการ การจำสิ่งของภายในห้องจำนวนมากมาย ภายในเวลา 3 นาที หลังจากนั้นให้เขียนชื่อสิ่งของเหล่านั้นลงกระดาษ ซึ่ง การทำซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจะช่วยรักษาอาการใจลอยลงได้

4. ทำจิตใจให้สงบ

การทำจิตใจให้สงบมีผลอย่างมากต่อการท่องจำอัล-กุรอาน การมีอารมณ์หงุดหงิด จี้โมโหเป็นอุปสรรคในการท่องจำอย่างรวดเร็ว

นักวิชาการท่านหนึ่งอธิบายว่า ขณะท่องจำอัล-กุรอานถ้าปล่อยให้อารมณ์หงุดหงิดครอบงำ ฉะนั้น เมื่อใดก็ตามที่ย้อนกลับไปยังความจำของตนเองก็จะพบอารมณ์หงุดหงิดนั้นอีก

ฉะนั้น เป็นการดีถ้าเกิดอารมณ์หงุดหงิดให้หยุดพักการท่องจำไว้ก่อน และเมื่อใดที่จิตใจสงบแล้วค่อยเริ่มการท่องจำอัล-กุรอานใหม่อีกครั้ง

5. การฝึกฝนความจำ

เมื่อความจำพร้อมการท่องจำก็จะเป็นไปได้ง่ายดายและรวดเร็ว การฝึกฝนความจำมีหลายวิธีด้วยกันทั้งรียะฮ์ และตำราต่างๆ ได้กล่าวถึงวิธีการไว้มากมาย ซึ่งบางที่กล่าวว่าตัวการสำคัญคือ สภาพจิตใจด้านใน และวัตถุปัจจัยภายนอก เช่น การกินน้ำผึ้ง การแปรงฟัน การอ่านอัล-กุรอาน การกล่าวสอลawat นอกห่างการทำบาป และการวางตารางงานประจำวัน ให้แก่ตนเอง

6. การใส่ใจต่อความเป็นระเบียบในการท่องจำ

นักวิชาการบางท่านอธิบายว่าให้เริ่มต้นการท่องจำตั้งแต่แรกจนกระทั่งจบเล่ม เพื่อว่าวิธีการจบอัล-กุรอานจะได้จัดรวมกับการท่องจำ ซึ่งการทำเช่นนี้จะทำให้โครงสร้างอัล-กุรอานทั้งหมดอยู่ในความทรงจำของคุณไปตลอดและจะทำให้ไม่ลืมที่ตนท่องจำไว้

บางท่านกล่าวว่า ดีกว่าให้เริ่มท่องจำที่อุซุฮ์สุดท้ายก่อน หมายถึงให้เริ่มที่บทเล็ก ๆ เพื่อว่าจะได้มีกำลังใจในการท่องจำมากยิ่งขึ้น

7. การอ่านและฟังอัล-กุรอานมากๆ

บุคคลที่ตัดสินใจว่าจะท่องจำอัล-กุรอาน สิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนท่องจำคือ การอ่านอัล-กุรอานซ้ำหลายๆ ครั้ง อ่านให้มากที่สุดและหาโอกาสฟังอัล-กุรอานบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและสติปัญญาจะได้เตรียมพร้อมที่จะรับอัล-กุรอาน

8. การเข้าร่วมชุมนุมกับนักท่องจำอัล-กุรอาน

นักท่องจำอัล-กุรอานแม้ว่าจะประสบความสำเร็จในการท่องจำ แต่สิ่งหนึ่งที่จะปล่อยผ่านไปไม่ได้เด็ดขาดคือ การหาประสบการณ์และการขอความช่วยเหลือจากนักท่องจำรุ่นพี่ ฉะนั้น การเข้าร่วมชุมนุมกับนักท่องจำรุ่นพี่สามารถกล่าวได้ว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง เช่น

- เป็นการแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันเกี่ยวกับท่องจำอัล-กุรอาน
- เป็นการแลกเปลี่ยนทัศนะกันเกี่ยวกับการท่องจำอัล-กุรอาน

- เป็นการสร้างความเป็นพี่น้องด้วยอัล-กุรอาน
- เป็นการขจัดความคลางแคลงใจในการท่องจำของกันและกัน

9. สร้างความสัมพันธ์ทางปัญญากับทุกโองการ

นักท่องจำอัล-กุรอานจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความจำของตนกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของโองการ หรือสร้างสัญลักษณ์ในสติปัญญาของตน เพื่อจะสามารถถ่ายทอดสัญลักษณ์เหล่านั้นลงบนโองการหรือคำที่เป็นเป้าหมายของตน

ถ้าไม่สนใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเป็นสาเหตุทำให้ปัญญาของตนเสื่อมอย่างรวดเร็ว ตัวอย่าง เช่น ให้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโองการที่ความสงสัยกับประเด็นที่มีความสงสัยกับชื่อซูเราะฮ์ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของซูเราะฮ์ กับความหมายของโองการ โดยให้เลือกคำที่มีความหมายดีที่สุดของโองการ

ข้อควรพิจารณา การใส่ใจในความหมายของโองการ การอธิบายโองการ หรือการศึกษาสาเหตุของการประทานโองการมีผลอย่างมากต่อการท่องจำอัล-กุรอานและทำให้โองการดังกล่าวอยู่ในความทรงจำได้นานที่สุด

10. การท่องจำชื่อซูเราะฮ์ต่างๆ

เป็นความจำเป็นสำหรับนักท่องจำอัล-กุรอานทั้งหลาย ก่อนจะเริ่มจำเป็นต้องท่องชื่อซูเราะฮ์ทั้ง 114 ซูเราะฮ์เสียก่อน กล่าวคือ ให้ท่องจำที่ละ 5 ซูเราะฮ์เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ จนครบ

11. ท่องจำโองการที่กล่าวซ้ำหรือที่คล้ายคลึงกัน

การท่องจำโองการเหล่านี้ต้องระมัดระวังให้มากเป็นพิเศษ และต้องอ่านซ้ำมากกว่าโองการอื่นๆ เพื่อให้มีความผิดพลาดน้อยที่สุดและที่สำคัญต้องจดไว้ว่าโองการดังกล่าวคล้ายกับอัล-กุรอานโองการใดบ้าง

12. การเรียนรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

การเรียนรู้ภาษาอาหรับและกฎไวยากรณ์เป็นสาเหตุทำให้นักท่องจำไม่ค่อยมีความผิดพลาดด้านการอ่านหรือการใส่สระที่คำ และยังเป็นสาเหตุทำให้การอ่านโองการที่มีความคลุมเครือผิดพลาดน้อยลง นอกจากนี้ไวยากรณ์ภาษาอาหรับยังช่วยทำให้มีความเข้าใจอัล-กุรอานดียิ่งขึ้น ซึ่งมีผลต่อการท่องจำอย่างยิ่ง

13. ให้ท่องจำที่ละน้อยแต่จำให้ดี

นักท่องจำหลายท่านพยายามบังคับตัวเองและนำความรู้ต่างๆ เข้ามารวมอยู่ในการท่องจำด้วย เน้นอนการทำเช่นนี้เป็นความสำเร็จช่วงสั้นๆ เท่านั้น ซึ่งเขาจะลืมในเวลาอันรวดเร็ว

ดังนั้น การท่องจำอัล-กุรอานควรจะท่องจำที่ละน้อยเหมาะสมกับความสามารถและเวลาของบุคคล

14. ประเมินความสามารถของตัวเอง

บุคคลที่ต้องการท่องจำอัล-กุรอานโดยตรงสิ่งจำเป็นต้องปฏิบัติก่อน

- ต้องตรวจสอบความสามารถของตนเองก่อน
- ทดสอบระดับเสียงสูง กลาง และต่ำของตนเอง
- ทดลองการอ่านเร็ว ปานกลาง และช้าของตนเอง

หลังจากนั้นให้เลือกระดับเสียง และวิธีการอ่านที่ดีที่สุดให้กับตนเอง

15. สถานที่เหมาะสมต่อการท่องจำ

สถานที่ท่องจำอัล-กุรอานควรเป็น

- สติปัญญาและความทรงจำควรมีอิสระและได้รับความสบาย เพื่อว่าจะได้ถ่ายทอดความรู้สู่สติปัญญาอย่างง่ายดาย
- สถานที่นั้นไม่ควรรูปภาพหรือสีสันต่าง ๆ มากมายนักเพื่อให้มีจิตใจมั่นคง ไม่ใจลอยไปยังที่ต่างๆ
- ถ้าสามารถทำได้ให้เลือกสถานที่เตรียมไว้เฉพาะ สำหรับการท่องจำเพียงอย่างเดียว

ข้อควรพิจารณา ไม่ควรท่องจำอัล-กุรอานขณะเดินทางไปมา เนื่องจากในสภาพเช่นนั้นจิตใจไม่มั่นคงอยู่กับที่ เว้นเสียแต่จะมีความจำเป็นและไม่มีเวลาอื่นอีกแล้ว

16. ช่วงเวลาที่เหมาะต่อการท่องจำ

ช่วงเวลาที่ดียิ่งที่สุดสำหรับการท่องจำคือ ช่วงที่ไม่ได้ยุ่งกับภาระกิจอย่างอื่น เป็นช่วงที่จิตใจว่างปลอดโปร่งจากทุกปัญหา ฉะนั้น เวลาที่ดีที่สุดสำหรับการท่องจำคือ ตอนเช้าตรู่เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวจิตใจ และพลังความคิดได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ

ข้อควรพิจารณา การกำหนดเวลาที่แน่นอนตายตัว มีผลต่อการท่องจำอัล-กุรอานอย่างมาก

17. การท่องจำอัล-กุรอานและมองอัล-กุรอานเวลาอ่านไม่ขัดแย้งกัน

ผู้ถามได้ถามท่านอิมามซอดิก (อ.) ว่า ฉันท่องจำอัล-กุรอานทั้งเล่มจะให้ฉันอ่านปากเปล่าหรือว่าเวลาอ่านให้มองอัล-กุรอานดีกว่า

ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า ไม่ ทว่าเวลาอ่านเจ้าจงมองอัล-กุรอานดีกว่า เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าการมองอัล-กุรอานนั้นเป็นอิบาดะฮ์

ท่านอิมามกล่าวต่อว่า บุคคลที่มองอัล-กุรอานเวลาอ่านสายตาของเขาจะได้รับประโยชน์ บาปของบิดามารดาจะได้รับการอภัย แม้ว่าท่านทั้งจะเป็นการฟิรกีตาม (อุซูลกาฟียุ เล่ม 2 หน้าที่ 613 ฮะดีษที่ 5)

ข้อควรพิจารณา นักท่องจำอัล-กุรอานมี 2 ประเภท

ประเภทที่ 1. บุคคลที่มุ่งมั่นอยู่กับการท่องจำอัล-กุรอาน เน้นอนว่าการฝึกฝนการท่องจำเป็นสิ่งจำเป็น ฉะนั้นจะต้องไม่มองอัล-กุรอาน เวลาอ่าน

ประเภทที่ 2. บุคคลที่ท่องจำสมบูรณ์ทั้งเล่มเป็นกลุ่มชนที่ริวายะฮ์ข้างต้นได้กล่าวกับเขาว่า เวลาอ่านให้มองอัล-กุรอาน

แน่นอนการมองอัล-กุรอานเวลาอ่านนั้น มีประโยชน์มากมายดังที่ริวายะฮ์ข้างต้นได้อธิบายไว้ และนักปราชญ์อิสลามยังได้กล่าวสำคัญไว้อีกว่า นอกจากประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ยังส่งผลให้มีการพิมพ์อัล-กุรอานอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการป้องกันการสูญสลายของอัล-กุรอานในทางอ้อม

18. แก้ไขข้อกลางแคลง

นักท่องจำอัล-กุรอานเวลาท่องจำอาจจำคำหรือโอองการผิดพลาด ซึ่งบางคนรู้ตัวและบางคนไม่รู้ตัว ดังนั้น เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ท่องอัล-กุรอานโดยให้คนอื่นตรวจสอบการอ่านของตนจากอัล-กุรอาน

2. คำที่อ่านผิดและอ่านติดปากอยู่เป็นประจำให้เขียนให้ถูกต้อง เพื่อว่าจะได้สร้างสัมพันธ์ระหว่างความทรงจำกับคำที่แก้ไขแล้ว

3. คำที่จำผิดควรเขียนให้สวยงามและอ่านดังๆ ซ้ำไปซ้ำมาหลายๆ ครั้ง เพื่อแทนที่คำที่จำผิดมาตลอด

19. ฝึกฝนและอ่านซ้ำ

การฝึกฝนและอ่านซ้ำใน 2 ระดับมีความจำเป็น

- ฝึกฝนก่อนที่จะท่องจำทั้งเล่มอันเป็นสาเหตุให้สมองจำไวยากรณ์ได้ทั้งหมด

- หลังจากท่องจำทั้งเล่มไม่ว่าจะนานเป็นเดือนหรือเป็นปีก็ตามให้อ่านซ้ำทุกวันเพื่อป้องกันการลืม

20. ท่องจำหมายเลขและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

ถ้าสามารถท่องจำอัล-กุรอานพร้อมกับหมายเลขโองการ หน้า และข้อบทต่างๆ หรือสัญลักษณ์อื่นๆ ถ้ามีจะเป็นการดียิ่ง เนื่องจากจะทำให้ผู้ท่องจำลืมซ้ำเพราะสมองได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโองการและสัญลักษณ์เหล่านั้นอย่างดี

21. การป้องกันการลืมโองการ

การลืมเป็นความโพรดปรานอย่างหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้กับมนุษย์ มิฉะนั้นแล้วมนุษย์จะมีปัญหากับตนเองเนื่องจากสติปัญญาได้บันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นทุกเวลาและทุกวัน เช่น สมมุติว่าไม่เคยลืมความทุกข์หรือเรื่องเศร้าที่เกิดขึ้น เขาก็จะกลายเป็นคนเศร้าไปโดยปริยาย

แต่ในบางครั้ง การลืมนี่สร้างปัญหาให้กับมนุษย์ไม่น้อย เช่นกัน อย่างเช่น การท่องจำอัล-กุรอานเป็นคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำเสนอวิธีป้องกันการลืมไว้ดังนี้ ตัวอย่าง ผีกลืนหลังการท่องจำ จำสัญลักษณ์ต่างๆ หมายเลข โองการหรือเลขหน้าดังที่กล่าวมาแล้ว

ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้รายงานจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่า
คุอาอฺดังต่อไปนี้ เป็นคุอาอฺที่ป้องกันการลืมได้อย่างดี

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي ، وَارْحَمْنِي مِنْ أَنْ أَتَكَلَّفَ مَا لَا يَغْنِيَنِي ، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي ، اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ ، بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُنَزِّمَ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي ، وَارْزُقْنِي أَنْ أَتْلُوهُ عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُنَوِّرَ بِالْكِتَابِ بَصَرِي ، وَتُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي ، وَتُفَرِّجَ بِهِ عَن قَلْبِي ، وَتَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي ، وَتَسْتَعْمِلَ بِهِ بَدَنِي ، وَتُقَوِّينِي عَلَى ذَلِكَ ، وَتُعِينُنِي عَلَيْهِ ، فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُؤَفِّقُ لَهُ إِلَّا أَنْتَ

โอ้อ้อ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดเมตตาให้ข้าฯละทิ้งการทำบาปกับพระองค์ตลอดไปตราบที่พระองค์ให้ข้าฯดำรงอยู่ โปรดเมตตาข้าฯอย่าให้ประสบกับภาระที่ไม่ก่อประโยชน์แก่ข้าฯ โปรดประทานทศนะที่ดีแก่ข้าฯ ในสิ่งที่จะทำให้พระองค์พึงพอพระทัยต่อข้าฯ โปรดบังคับหัวใจของข้าฯให้จดจำคัมภีร์ของพระองค์คัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงสอนข้าฯ โปรดประทานให้ข้าฯได้อ่านคัมภีร์ตามวิธีที่พระองค์พึงพอพระทัยจากข้าฯ

ไอ้ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดบันดาลให้สายตาของข้าสว่างไสวด้วย
คัมภีร์ของพระองค์ โปรดเปิดห้วอกของข้าด้วยอัล-กุรอาน โปรดทำให้
หัวใจของข้าเบิกบานด้วยอัล-กุรอาน โปรดให้ลิ้นของข้าพูดด้วยอัล-กุรอาน
โปรดให้ร่างกายของข้าปฏิบัติตามอัล-กุรอาน โปรดให้ข้าเข้มแข็งในสิ่ง
นั้น โปรดช่วยเหลือข้าบนการกระทำนั้น แน่อนไม่มีผู้ช่วยเหลืออื่นใด
นอกจากพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ (1)

1 อุซูลกาฟียุ เล่ม 2 หน้า 420

3. แนวทางในการท่องจำ

แนวทางในการท่องจำอัล-กุรอานสามารถแบ่งออกเป็น 3 แนวทาง ซึ่ง
บรรดานักท่องจำทั้งหลายสามารถตรวจสอบความสามารถ และพิจารณา
เงื่อนไขแล้วแนวทางใดเหมาะสมกับตัวเองให้เลือกแนวทางนั้น

ข้อควรพิจารณา

การลอกเรียนแบบแนวทางในการท่องจำอัล-กุรอานเป็นวิธีการที่ไม่
ถูกต้อง ซึ่งประสบการณ์ได้สอนให้รู้ว่า การลอกเรียนแบบเป็นวิธีการที่ไม่
ยั่งยืนที่ไม่มีความมั่นคงแต่อย่างใด แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องสนใจ
ประสบการณ์ของคนอื่น ทว่าหมายถึงนักท่องจำอัล-กุรอานต้องเลือก
แนวทางที่เหมาะสมกับความสามารถให้กับตนเองและดำเนินตามแนวทาง
นั้นไปตลอด

ก. แนวทางหลักสำหรับการท่องจำอัล-กุรอาน

1. อ่านโองการซ้ำ หมายถึง เริ่มต้นอ่านอัล-กุรอานและอ่านซ้ำไปมาจนจำ ซึ่งวิธีการนี้มีรายละเอียดว่า บางครั้งอ่านจนจบโองการโดยอ่านซ้ำไปซ้ำมา หรือบางครั้งแบ่งโองการออกเป็นส่วนต่างๆ หมายถึง สังเกตช่วงหยุดของโองการและแบ่งไปตามนั้น มิใช่แบ่งตามความสั้นยาวของโองการ หลังจากนั้นให้อ่านซ้ำไปซ้ำมาจนจำ หลังจากท่องจำแล้วก็โองการก็ตามให้อ่านทวนใหม่ตั้งแต่แรกจนจบ

2. ฟังอัล-กุรอานจากเทปบันทึก หมายถึงการอ่าน โองการซ้ำพร้อมกับฟังเสียง ซึ่งแนวทางนี้การฝึกฝนและการฟังมีผลอย่างมากต่อการท่องจำ

3. ใช้วิธีการเขียนโองการ หมายถึงให้เขียนโองการซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งเกิดความเคยชินโดยไม่ต้องดูตัวบทเวลาเขียนครั้งต่อไป ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้จำอัล-กุรอานไปในตัว

ข้อควรพิจารณา

นักท่องจำอัล-กุรอานและผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายต่างให้ทัศนะว่าวิธีการแรกเป็นวิธีที่ดีที่สุด

ง. การท่องจำอัล-กุรอานและเด็ก

ประสบการณ์ได้บอกว่าช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับท่องจำอัล-กุรอานคือเริ่มตั้งแต่อายุ 6 ถึง 15 ปี เนื่องจากในวัยนี้สมองเด็กยังว่างอยู่ไม่มีเรื่องต้องคิด ไม่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งเป็นวัยที่มีความเหมาะสมที่สุด

แน่นอนว่าก่อนวัยนี้ตัวการอื่นๆ ก็มีผลไม่น้อยต่อการท่องจำอัล-กุรอาน เช่น

1. การอ่านอัล-กุรอานของมารดาที่กำลังตั้งครรภ์ ซึ่งมีผลในทางบวก อย่างมากกับทารกที่อยู่ในครรภ์ และตัวการสำคัญก่อนช่วงนี้คือ อสุจิที่ สะอาดของบิดา พลังอิหม่าน ความขำเกรง และจิตใจที่ใสสะอาดของบิดา มารดาเป็นตัวการสำคัญที่จะให้จิตวิญญาณแก่ทารกน้อยในครรภ์

2. การอ่านอัล-กุรอานให้ทารกที่อยู่ในวัยกินนม ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมี ความคุ้นเคยกับอัล-กุรอาน

บางท่านได้เขียนว่า การอ่านอัล-กุรอานให้เด็กเป็นภารกิจที่มีความสำคัญ อย่างยิ่งและเป็นการกระทำที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งในอนาคตสิ่งนี้จะ กลายเป็นตัวการสำคัญสำหรับการท่องจำอัล-กุรอาน

3. การเชิญชวนเด็กให้รักที่จะอ่านและท่องจำอัล-กุรอาน แต่การบังคับ เด็กให้ท่องจำเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ทว่าเป็นวิธีที่จะทำให้เด็กมีปฏิกิริยา แข็งกร้าวและไม่ชอบอัล-กุรอานในที่สุด

วิธีดึงดูดใจที่ดีที่สุดเพื่อให้เด็กมีความรักและคิดอยากท่องจำอัล-กุรอาน คือ การเล่าเรื่องเล่าต่างๆ ในอัล-กุรอานพร้อมกับอ่านโองการประกอบ

หมวดที่ 3 ผลสะท้อนของอัล-กุรอานที่มีต่อมนุษย์

อัล-กุรอานนั้นเหมือนกับการอ่าน การท่องจำ ความเข้าใจ และการปฏิบัติ ที่มีผลต่อมนุษย์ ซึ่งการส่งผลของอัล-กุรอานมีทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ณ ที่นี้จะขอกล่าวบางกรณีเท่านั้น เช่น

ก. การส่งผลในการอ่านอัล-กุรอาน

ตามที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อมารยาททั้งภายนอกและภายใน ของการอ่านอัล-กุรอานมีผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างมาก กล่าวคือ

1. เป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์

นักอ่านอัล-กุรอานทั้งหลายจะเริ่มอ่านด้วยการระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า โดยกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ ฮิรเราะฮฺมานิรเราะฮีม ซึ่งการกล่าวประโยคนี้ออกมา ถือว่าเป็นการรำลึกถึงพระองค์ที่ดีที่สุด และทำให้เรารู้จักสัจธรรมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ไม่ว่ามนุษย์รำลึกถึงพระองค์มากเท่าใด มนุษย์ก็จะใกล้ชิดกับพระองค์มากเท่านั้น

2. เป็นการเปิดประตูแห่งการเคารพภักดี

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ประตูแห่งการเคารพภักดีสามารถเปิดได้ ด้วยการกล่าวบิสมิลลาฮฺ (1)

1 ชะฟีนะตุลบิฮาร เล่ม 2 หน้า 417

ดังนั้น จะเห็นว่าหนึ่งในประโยชน์สำคัญของการอ่านอัล-กุรอานคือการเริ่มต้นด้วยบิสมิลลาฮฺ เท่ากับเป็นการเปิดประตูแห่งการเคารพภักดี

3. เป็นการปิดประตูบาป

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า ประตูแห่งบาปทั้งหลายสามารถปิดได้ด้วย การกล่าวขอความคุ้มครองจากพระองค์ว่า

อะอูซุบิลลาฮิมีนัชชะฎอนิรเราะอีม (2)

2 อ่างแล้วเล่มเดิม

ดังที่กล่าวไปแล้วว่า หนึ่งในมารยาทของการอ่านอัล-กุรอาน คือ การขอความคุ้มครองจากพระองค์ ซึ่งประโยชน์คือการปิดประตูบาปต่าง ๆ

4. ประสบความสำเร็จในการอ่านคุอาอูก่อนและหลังการอ่านอัล-กุรอาน
คุอาอู หมายถึง การเรียกร้องหรือการวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าในสิ่งที่ตนปรารถนา ดังที่กล่าวไปแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีก่อนและหลังการอ่านอัล-กุรอาน ให้คุอาอู ซึ่งสามารถคุอาอูตามที่วิงวอนที่ได้กล่าวไว้ หรือทุกคุอาอูที่ต้องการสามารถกล่าวได้ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามทั้งสองกรณี คุอาอูคือ เตาฟีกสำหรับผู้อ่านอัล-กุรอานเพราะเท่ากับได้สนทนาและวิงวอนในสิ่งที่ตนปรารถนาจากพระองค์ และบันปลายสุดท้ายเท่ากับมนุษย์มีเตาฟีกเพิ่มขึ้นในการดำเนินชีวิต ทั้งทางโลกและทางธรรม

5. รางวัลของผู้อ่านอัล-กุรอานคือคุณาจะถูกยอมรับ

ท่านอิมามซอดิก (อ.) รายงานจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่า บุคคลใด
เปิดอัล-กุรอานและอ่านจนจบคฺุอาของเขาคจะถูกตอบรับ ณ อัลลอฮฺ (1)

1 บิฮารุลอันวาร เล่ม 89 หน้า 204

6. อัล-กุรอานเป็นสาเหตุให้อิหมานเพิ่มพูน

เมื่อมีซูเราะฮฺถูกประทานลงมาได้มีคนหนึ่งพูดว่า อัล-กุรอานบทนี้ทำให้
ผู้ใดมีอิหมานเพิ่มขึ้นบ้าง อัล-กุรอานกล่าวว่า

وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

และเมื่ออัล-กุรอานบทหนึ่งถูกประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขามี
ผู้กล่าวว่า มีใครบ้างจากพวกท่านที่บทนี้ทำให้เขามีศรัทธาเพิ่มขึ้น ฉะนั้น
สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา บทนี้ได้ทำให้ศรัทธาของพวกเขเพิ่มขึ้น แล้วพวก
เขาก็มีความปิติยินดี (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺอัตเตาบะฮฺ 124

อีกโองการหนึ่งกล่าวว่า

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นได้เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา (อันฟาต 2)

7. ความโปรดปรานของพระองค์ถูกประทานลงมาถึงอัล-กุรอาน

อัล-กุรอานกล่าวว่า และเราได้ประทานส่วนหนึ่งจากอัล-กุรอานลงมา ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา (2)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัลอิซรออฺ 82

ดังนั้น นักอ่านอัล-กุรอานคือ บุคคลแรกที่มีส่วนร่วมในความโปรดปรานของอัล-กุรอาน

8. อัล-กุรอานเป็นชะฟาอ์

อัล-กุรอานเป็นโอสถที่บำบัดโรคร้ายในของมนุษย์ อาการป่วยไข้ทางจิตใจ และเป็นยารักษาสำหรับบุคคลที่มีอาการป่วยทางใจที่มนุษย์ด้วยกันไม่สามารถรักษาให้หายได้ และโดยเหตุผลแล้วบุคคลแรกที่ได้รับการรักษาโดยอัล-กุรอานคือ ผู้อ่านอัล-กุรอานทั้งหลาย

9. การขึ้นนำของพระผู้เป็นเจ้า

อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์แห่งการขึ้นนำ บุคคลแรกที่ได้รับการขึ้นนำจากอัล-กุรอานคือ ผู้ศรัทธาและผู้มีความยำเกรง อัล-กุรอานกล่าวว่า จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด อัล-กุรอานเป็นทางนำและเป็นการบำบัดแก้บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น (1)

1.อัล-กุรอาน อัซ ฟุซซิลัต 44

จริงอยู่ที่ว่า การขึ้นนำแบ่งออกเป็นหลายขั้นตอน แต่ละคนจะได้รับไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถและความพหุดี แต่อย่างไรก็ตามทุกคนมีสิทธิ์ได้รับประโยชน์จากการขึ้นนำทั้งสิ้นแต่จะมากหรือน้อยอย่างไร ขึ้นอยู่กับอิหม่านและความยำเกรงของแต่ละคนว่าจะมากน้อยเพียงใด

10. ทำความสะอาดภายในและสร้างสรรค์จิตวิญญาณ

ผู้อ่านอัล-กุรอาน ถ้าหากใส่ใจต่อมารยาทด้านในของการอ่านมากเท่าใด ความบริสุทธิ์ใจ และความสงบมั่นของจิตวิญญาณก็จะเพิ่มมากขึ้นไปตามขั้นตอน เท่ากับเป็นการขัดเกลาจิตใจและสร้างสรรค์จิตวิญญาณไปในตัว

11. ความสะอาดตามซัรียะ

ก่อนอ่านอัล-กุรอาน ผู้อ่านทุกท่านต้องมุซลูหรือวุฎูก่อน เพื่อขจัดความโสโครกและความโสโครกของจิตวิญญาณให้หมดไป หมายถึงวุฎูและมุซลูนั้นจะช่วยสร้างรัศมีและขจัดความโสโครกภายในจิตใจให้หมดไป เรียกว่าเป็นความสะอาดตามซัรียะ คุณคงเช่นที่ได้ขจัดความโสโครกให้หมดไปจากร่างกาย

12. อนามัยส่วนตัว

ผู้อ่านอัล-กุรอานควรจะแปรงฟัน อาบน้ำ มีวุฎู หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด ซึ่งการกระทำเช่นนี้เท่ากับเป็นการรักษาความสะอาดส่วนตัว ทำให้เป็นคนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง

13. กลายเป็นชาวกุรอาน

การอ่านและการสร้างความคุ้นเคยกับอัล-กุรอาน จะทำให้มนุษย์ได้รับรัศมีและอยู่ภายใต้คำสอนของอัล-กุรอานไปโดยปริยายที่ละน้อย และเขาจะกลายเป็นมนุษย์กุรอานไปในที่สุด หมายถึงจะปฏิบัติตัวและไม่กระทำการใดขัดกับอัล-กุรอานเด็ดขาด กิริยามารยาทจะกลายเป็นกิริยาของอัล-กุรอาน ความเชื่อก็อัล-กุรอาน ความสะอาดก็อัล-กุรอาน อีกนัยหนึ่ง เท่ากับเขาได้ข้อมตัวเองด้วยสีสันของอัล-กุรอาน ฐานันดรของเขาจะสูงส่งขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นภาพลักษณ์และคำพูดของอัล-กุรอาน

14. ความคิดจะเติบโต

ขณะที่อ่านอัล-กุรอาน ถ้าตรึงตรงตามไปที่ละน้อย จะเป็นสาเหตุทำให้ความคิดอ่านของตุนั่นเติบโตตามไปด้วย แน่แน่นอนเมื่อความคิดเติบโตก็จะทำให้การดำเนินชีวิตประสบแต่ความสำเร็จ

15. เป็นการอibasะฮ์ทางสายตา

ท่านศาสดา (ซีอัล ๑) กล่าวว่า การมองไปที่หน้ากระดานของอัล-กุรอาน เป็นอibasะฮ์ (1)

แน่นอนพระวจนะของท่านศาสดา (ซีอัล ๑) เหมาะสมสำหรับบุคคลที่อ่านอัล-กุรอานเป็นประจำ ท่าน (ซีอัล ๑) กล่าวอีกว่า สายตาได้รับประโยชน์จากการอibasะฮ์ก็เมื่อยามที่มองไปยังอัล-กุรอาน (2)

1 บิฮารุลอันวาร เล่มที่ 89 หน้า 199

2 มะฮัจญะตุลบัยฎอ เล่ม 2 หน้า 231

16. ส่งผลต่อการเลี้ยงดูบุตร

เมื่อบิดา มารดา อ่านอัล-กุรอานในบ้าน แน่แน่นอนย่อมส่งผลในทางบวกแก่บุตรและธิดาของตน เท่ากับเป็นการอบรมสั่งสอนบุตรในทางอ้อม และเป็นสาเหตุทำให้บุตรของตนมีความรักต่ออัล-กุรอาน

17. เป็นการชำระล้างบาปต่าง ๆ

ท่านศาสดา (ซีออล ๙) กล่าวว่า การอ่านอัล-กุรอานเป็นการขอลูแก่โทษบาปกรรม (1)

18. ทำให้ปลอดภัยจากไฟนรก

ท่านศาสดา (ซีออล ๙) กล่าวว่า การอ่านอัล-กุรอานคืออุปสรรคขวางกั้นไฟนรก และเป็นสาเหตุให้ปลอดภัยจากการลงโทษของพระองค์

19. เป็นการสนทนากับพระเจ้า

ท่านศาสดา (ซีออล ๙) กล่าวว่า เมื่อใดก็ตามหากพวกท่านต้องการสนทนากับพระผู้อภิบาลละก็จงอ่านอัล-กุรอาน (2)

20. การอ่านอัล-กุรอานทำให้จิตใจมีชีวิตชีวา (3)

21. การอ่านอัล-กุรอานเป็นอุปสรรคในการทำอนาจารทั้งหลาย

แน่นอนถ้าหากเราเป็นนักอ่านอัล-กุรอานที่แท้จริง และรู้จักไตร่ตรองโองการต่าง ๆ วิธีชีวิตและความคิดอ่านของเราย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

1 บิฮารุลอันวาร เล่มที่ 92 หน้า 17

2 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 17

3 อ้างแล้วเล่มเดิม

และนอกเหนือจากการอ่านแล้ว ยังได้ปฏิบัติตามอัล-กุรอานอีกต่างหาก ความชั่วและความอนาจารทั้งหลายจะเกิดในสังคมได้อย่างไร

ข. ผลการอ่านอัล-กุรอานที่เกิดกับชีวิตทางสังคม

ประเด็นที่กล่าวถึงมารยาททั้งภายนอกและภายใน เกี่ยวกับการอ่าน อัล-กุรอาน สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งนี้มีบทบาทมากกับวิถีชีวิตทางสังคม เช่น

1. เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมอัล-กุรอานแก่สังคม

เมื่อทุกคนอ่านอัล-กุรอานจากเล่มผลที่จะตามมาคือ การพิมพ์อัล-กุรอาน ให้พอดีกับจำนวนคน เมื่ออัล-กุรอานถูกพิมพ์มาก และการอ่านได้รับความ นิยมมากเท่าใดวัฒนธรรมของอัล-กุรอานก็จะเติบโตมากขึ้น และเป็นการ เรียกร้องให้ประชาชนให้สนใจอัล-กุรอานมากยิ่งขึ้น เช่น ในอิหร่านปัจจุบัน เมื่อเทียบกับอิหร่านก่อนการปฏิวัติจะแตกต่างกันลิบล้อ สมัยก่อนไม่มีคน สนใจอัล-กุรอานเท่าที่ควร จะมีเฉพาะผู้ใหญ่ คนสูงอายุ และนักเรียนศาสนา เท่านั้น อิหร่านไม่เคยมีชื่อเสียงเรื่องการอ่าน และการท่องจำอัล-กุรอาน แต่ ปัจจุบันนี้อิหร่านสามารถพัฒนาการอ่าน และการท่องจำอัล-กุรอานเป็น อันดับหนึ่งในเอเชียหรือในโลกก็ว่าได้ ทุกสาขาอาชีพในอิหร่านมีนักกอรียุ และนักท่องจำส่งเข้าแข่งขันเสมอ มีนักท่องจำอัล-กุรอานรุ่นจิ๋วตั้งแต่อายุ 3 ขวบขึ้นไปจำนวนมากมาย สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของวัฒนธรรมอัล-กุรอานและความสนใจของประชาชน

2. การพบวิชาการสมัยใหม่และแนวทาง

ภายใต้ร่มเงาของการอ่านอัล-กุรอานทำให้พบวิชาการใหม่ ๆ เช่น
หลักการอ่านอัล-กุรอาน ความรู้เกี่ยวกับอัล-กุรอาน และการอธิบาย
อัล-กุรอาน

3. การประกวดแข่งขันอัล-กุรอานอย่างต่อเนื่อง

เมื่อสังคมต้อนรับการอ่านอัล-กุรอานมากขึ้น การแข่งขันในเชิงวิชาการ
ทั้งการอ่าน การท่องจำ และการอธิบายอัล-กุรอานตามหน่วยงาน
องค์กรต่าง ๆ และระดับประเทศก็มีมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งผลที่ตามมาคือ
ประชาชนส่วนใหญ่รักการฝึกฝนความศรัทธาของตนไปโดยปริยาย

4. ทำให้ภาษาอัล-กุรอานเติบโตมากขึ้น

เมื่อสังคมมีการอ่านอัล-กุรอานกันมากยิ่งขึ้นภาษาอาหรับ ซึ่งเป็น
ภาษาอัล-กุรอานก็ได้รับความสนใจมากขึ้นตามลำดับ อีกด้านหนึ่งภาษา
อาหรับถือเป็นภาษากลางสำหรับชาวมุสลิมทุกคน เมื่อทุกคนเข้าใจภาษา
อัล-กุรอานมากขึ้น การโจมตีทางด้านวัฒนธรรมก็จะลดน้อยลงไปตามลำดับ
ประกอบกับทำให้มีการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้
ซึ่งกันและกัน

5. ผลของการยอมรับการเรียนรู้อัล-กุรอาน

การเติบโตด้านการอ่านอัล-กุรอานเป็นสาเหตุทำให้วัฒนธรรม ความรู้ และจริยธรรมอิสลามเติบโตตามไปด้วย และเป็นการสนับสนุนให้ประชาชน ล้ำรักถึงอัลลอฮ์ (ซบ.) ได้วิธีหนึ่ง อีกทั้งเป็นการสอนให้ประชาชนรำลึกถึง พระองค์ในทางอ้อม

6. อัล-กุรอานเป็นยาบำบัดอาการป่วยไข้ของสังคม

ดังที่ทราบแล้วว่าอัล-กุรอานเป็นยารักษาอาการป่วยไข้ภายในจิตที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุในการบำบัดสังคมไปในตัว อัล-กุรอานกล่าวว่า

قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَا

อัลกุรอานเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม เป็นทางนำและเป็นการบำบัดบรรดา ผู้ศรัทธา (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล ฟุซซิลัต 44

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่ บรรดาผู้ศรัทธา (2)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล อิชรอ 82

อัล-กุรอานย้ำเน้นเสมอเรื่องการต่อสู้กับสิ่งอานาจและความชั่วร้าย และเป็นยาบำบัดความป่วยไข้ของสังคมที่ดีที่สุด อัล-กุรอานปลูกจิตวิญญาณของสังคมให้ดีขึ้น และสอนประชาชาติให้รู้จักการเสียสละทั้งเลือดเนื้อ และทรัพย์สิน เพื่อปกป้องมาตุภูมิและศาสนาของตน

แน่นอนการที่อัล-กุรอานสอนเช่นนี้เนื่องจากสิ่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ที่สามารถทำให้สังคมมนุษย์รอดพ้นความวิบัติ มีความจำเริญ และมีความสมบูรณ์ บนพื้นฐานดังกล่าวทำให้ประชาชาติแสดงความเคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่คิดร้าย หรืออคติ หรือนินทาว่าร้ายกันและกัน ในอีกด้านหนึ่งถ้าสังคมใดปราศจากสิ่งเหล่านี้ สังคมนั้นก็จะกลายเป็นสังคมที่สะอาดบริสุทธิ์ และมีความสงบเรียบร้อย

7. การช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากการปกครองที่กดขี่ของทรราช
อัล-กุรอาน กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ

แน่นอน เราได้ส่งเราะซูลลงมาในทุกๆ ประชาชาติ เพื่อเชิญชวนมนุษย์ไปสู่การเคารพภักดีต่อพระเจ้า และออกห่างจากบรรดาผู้ชั่วร้าย (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อันนะฮฺล 36

8. เพื่อการช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากการตั้งภาคีเทียบเคียงกับ
พระเจ้า

9. การช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากให้รอดพ้นจากบิดเบือน

อัล-กุรอานกล่าวถึงประเด็นดังกล่าวว่า

فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ، أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

ดังนั้น บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือ
เขา และปฏิบัติตาม(แสงสว่าง)ที่ถูกประทานลงมาแก่เขา คนเหล่านี้แหละคือ
บรรดาผู้ที่สำเร็จ (2)

2 อัล-กุรอาน บทอัลอะฮฺรอฟ / 157

การแพร่ขยายการอ่านอัล-กุรอานเป็นสาเหตุทำให้ วัฒนธรรมของ
การอัล-กุรอานก็ถูกปฏิบัติไปโดยปริยาย ดังจะเห็นว่า การช่วยเหลือ
ประชาชนให้รอดพ้นจากการกดขี่ การบิดเบือน และการตั้งภาคีเทียบเคียง
พระเจ้าล้วนเป็นวัฒนธรรมของอัล-กุรอานทั้งสิ้น

บทที่ 2 ผลสะท้อนของการท่องจำอัล-กุรอานที่มีต่อมนุษย์และสังคม

ประโยชน์ทั้งหลายที่มีต่อการอ่านอัล-กุรอานได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งสิ่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการท่องจำอัล-กุรอานเช่นกัน ก่อนหน้านี้ได้กล่าวถึงมารยาทและเงื่อนไขของการท่องจำอัล-กุรอาน พร้อมทั้งกล่าวถึงริวายะฮ์และโอองการที่เกี่ยวข้องกับการท่องจำมาแล้ว ในบทนี้จะขอเน้นย้ำถึงโอองการต่างๆ เหล่านั้น เช่น

1. การท่องจำอัล-กุรอานเป็นสาเหตุให้อัลลอฮ์ (ซบ.) อภัยในความผิดต่างๆ (1)

1 มุซตัศร็อก อัลวะฮาอิล เล่ม 4 หมวด 17 หน้า 269 ฮะดีษที่ 4669

บางริวายะฮ์กล่าวว่า อัลลอฮ์ (ซบ.) ไม่ทรงลงโทษหัวใจที่เป็นแหล่งรวบรวมโอองการต่าง ๆ ของพระองค์ (2)

2 มีซานุลฮิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 76

2. นักท่องจำอัล-กุรอาน ถ้าปฏิบัติตามสิ่งที่ตนได้ท่องจำ เขาคือพลพรรคของอัลลอฮ์ (3)

3 อุซูลกาฟีย์ เล่ม 2 หน้า 441

3. การท่องจำหนึ่งโองการเทียบเท่าสวรรค์หนึ่งชั้น (4)

4 บิฮารุลอันวาร เล่ม 89 หน้า 22

4. การท่องจำอัล-กุรอานเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ (ซบ.)

ท่าน อิมามซอดิก (อ.) กล่าวสิ่งนี้ไว้ในบทคุออาฮ์ของท่าน (5)

5 อุซูลกาฟียะ เล่ม 2 หน้า 417

5. การท่องจำอัล-กุรอาน การอ่านโองการเข้าไปเข้ามาเป็นการรำลึกอัลลอฮ์ (ซบ.) ที่ดีที่สุด ซึ่งสิ่งนี้เป็นเตาฟิโกอย่างหนึ่งของพระองค์

6. เป็นการเก็บข้อมูลหลายประการจากอัล-กุรอาน นักท่องจำได้พยายามเก็บรายละเอียดทั้งหมดของอัล-กุรอานทั้งซูเราะฮ์ โองการ การแปล การตัฟซีร และสาเหตุของการประทานโองการ เพื่อเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีที่สุดระหว่างสติปัญญากับอัล-กุรอาน และเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ท่องจำได้เร็วที่สุด

7. การท่องจำเป็นบทนำของการปฏิบัติตามอัล-กุรอาน นักท่องจำอัล-กุรอาน เมื่อเทียบกับนักอ่านอัล-กุรอานจะมีการปฏิบัติตามอัล-กุรอานมากกว่า

8. นักท่องจำอัล-กุรอานตามความเป็นจริงแล้วเขาคืออัล-กุรอานพูดได้

หมวดที่ 4 ขั้นตอนการรู้จักอัล-กุรอาน

อัล-กุรอานถูกระบุเปรียบเสมือนเป็นสำหรับอาหารที่ทรงคุณค่ายิ่งของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเชิญชวนแขกผู้มีเกียรติทุกท่านมารับอาหารของพระองค์ และให้ใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดเท่าที่มีความสามารถ แต่ละคนสามารถได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานตามความสามารถและการขวนขวายของตน

การชี้นำ (ฮิดายะฮฺ) ของอัล-กุรอานเป็นไปตามขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนเป็นการชี้นำสำหรับคนทั่วไป และบางขั้นตอนของการชี้นำสำหรับบุคคลที่มีเงื่อนไขเฉพาะเจาะจงพิเศษเท่านั้น

บางครั้งอาจกล่าวได้ว่า อัล-กุรอานถูกประทานลงมาเพื่อชี้นำทางมนุษย์ทั้งหมด เพื่อให้ประชาชนทั้งหลายได้เข้าสู่ภายใต้ร่มเงาแห่งการชี้นำของอัล-กุรอาน กล่าวว่า เพื่อชี้นำมวลมนุษยชาติ (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺบะเกาะเราะฮฺ / 185

บางครั้งอาจกล่าวได้ว่า อัล-กุรอานถูกประทานลงมาเพื่อชี้นำกลุ่มชนที่เฉพาะเจาะจงพิเศษ หมายถึงการได้รับการชี้นำขั้นสูงสุดของอัล-กุรอาน เช่นกลุ่มชนที่มีความยำเกรง

อัล-กุรอานกล่าวว่า เพื่อชี้นำมวลผู้มีความยำเกรง (1)

กลุ่มชนที่มีความดีงาม อัล-กุรอาน กล่าวว่า เพื่อชี้นำและเป็นการเมตตา
แก่บรรดาผู้กระทำความดี (2)

ในบางครั้ง บางกลุ่มชนใช้ประโยชน์จากความหมายภายนอก หรือเพียง
แค่มองไปยังอัล-กุรอานเท่านั้น แต่บางกลุ่มชนได้พิจารณาไตร่ตรองและเข้า
ไปสู่การอธิบายความหมายที่ลึกซึ้งของอัล-กุรอาน
หนังสือเล่มที่อยู่ตรงหน้าท่านผู้อ่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย พยายามรวบรวม
ขั้นตอนที่ง่ายที่สุด และรวบรัดเพื่อสร้างความเข้าใจและได้รับประโยชน์มาก
ที่สุดจากอัล-กุรอาน ที่สำคัญที่สุดเพื่อเป็นบันไดก้าวไปสู่การชี้นำขั้นสูงสุด
ของอัล-กุรอาน เพื่อที่ว่าตัวเราจะได้กลายเป็นชาวอัล-กุรอาน

1. การมองไปยังอัล-กุรอาน

ขั้นตอนแรกในการรู้จักอัล-กุรอาน หรือคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า
คือ การมองไปยังคัมภีร์เป็นขั้นตอนที่ง่ายที่สุดสำหรับการได้รับประโยชน์
จากอัล-กุรอาน เนื่องจากอัล-กุรอานนั้นเป็นรัศมี กล่าวว่า มนุษยชาติทั้งหลาย
แน่นอนได้มีหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาแม้พวกเขาจะเจ้าแล้ว และ
เราได้ให้แสงสว่างอันชัดแจ้งลงมายังพวกเขาด้วย (3)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์บะเกาะเราะฮ์ / 2

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ฮุกมาน / 3

3 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์นิซาอ์ / 174

และการมองไปยังอัล-กุรอานเป็นอิบาดะฮ์ ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า การมองไปยังเล่มของอัล-กุรอาน หมายถึงหน้ากระดาษของอัล-กุรอานเป็นอิบาดะฮ์ (1)

1 บิฮารุลอันوار เล่ม 89 หน้า 199

แม้กระทั่งผู้ที่ท่องจำอัล-กุรอานยังได้รับคำแนะนำว่าให้มองไปยังอัล-กุรอานขณะอ่าน (2)

2 อุซูลกาฟียะ เล่ม 2 หน้า 449 พิมพ์ที่มัสยิดบะคุลอิสลามียะฮ์ เตหะราน 1388 สุริยคติ

ขั้นตอนดังกล่าวได้ครอบคลุมการได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานทั้งผู้ที่มีความรู้ และไม่มีความรู้ และยังเป็นแนวทางสำหรับบุคคลที่ยังไม่สามารถอ่านอัล-กุรอาน ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวตามความเป็นจริงแล้วอวัยวะทุกส่วนบนร่างกายต่างได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานทั้งสิ้น เช่น สายตาได้รับประโยชน์จากการมองไปยังอัล-กุรอาน

2. การฟังอัล-กุรอาน

ขั้นตอนที่สองสำหรับการได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานคือ ขณะที่อ่านอัล-กุรอานให้ฟังด้วยความตั้งใจ และใคร่ครวญในความหมาย

อัลลอฮ์ (ซบ.) ตรัสว่า เมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น จงสดับฟังอัล-กุรอาน
เกิด และจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับการเอ็นดูเมตตา (3)

3 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล อะอฺรอฟ/ 204

وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ أَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

คำว่า (انصتوا) มาจากคำว่า (انصات) หมายถึง การนั่งเงียบที่ควบคู่
กับการฟังด้วยความตั้งใจ 4

4 ตัฟซีรนะมะฮฺ เล่ม 7 หน้า 70

การนั่งเงียบในทุกที่หรือทุกสถานการณ์เพื่อฟังอัล-กุรอานเป็นมุซตะฮับ 1

ส่วนในนมาซจะมาอะฮ์การฟังอิมามอ่านอัล-กุรอานของมะอุมุม (ผู้ตามมา
ตาม) เป็นวาญิบ 2

คำว่า อิซติมาอฺ หมายถึง การฟังด้วยความตั้งใจ หรือฟังอย่างมีอารมณ์
ความรู้สึก มีความหมายเหมือนกับคำว่า อัชฆอ 3

คำว่า อัชฆอ แตกต่างกับคำว่า ชะมาอฺ หมายถึง การฟังผ่านเพียงอย่าง
เดียว หรือการฟังโดยปราศจากการใคร่ครวญ 4

อัล-กรุอานโองการดังกล่าวได้กำหนดหน้าที่ 2 ประการให้กับเรา
กล่าวคือ

1. การนั่งเงียบเมื่อได้ยินหรืออ่านพจนารถของอัลลอฮฺ (ซบ.) ซึ่งเป็นปฐม
บทของการ อิซติมาอฺ (ฟังด้วยความตั้งใจ)
2. ให้ฟังด้วยความตั้งใจ หมายถึง การใคร่ครวญในความหมายและสาระ
ของโองการ

ท่านอิมามซัยนุลอาบิดีน (อ.) กล่าวว่า บุคคลใดก็ตามฟังพจนารถคำหนึ่ง
โดยที่ตนไม่ได้เป็นผู้อ่าน อัลลอฮฺ ทรงบันทึกความดีให้แก่เขา และลบสิ่ง
บาปหนึ่งออกจากเขา พร้อมทั้งยกฐานะอันนصرของเขาให้สูงขึ้นไปขึ้นหนึ่ง 5

ข้อควรพิจารณา ขั้นตอนนี้ครอบคลุมทุกคนในสังคม แม้กระทั่งบุคคลที่
ไม่สามารถอ่านอัล-กรุอานได้ ก็สามารถฟังความจริงของอัล-กรุอานได้
ด้วยจิตใจบริสุทธิ์

1 อิซติฟตาอาตกรุอาน หน้า 147

2 ตัฟซีรนะมุเนาะ เล่ม 7 หน้า 70 / 72

3 มุฟรอตดาต รอฮิมิเบ เอะซฟาฮานียุ หมวดคำว่า ชัมอฺ

4 ในเชิงภาษาอาหรับ คำว่า อิซติมาอฺ มาจากกรุปกริยาของ อิซติอาล หมายถึง การทำให้
เกิดความยากลำบาก ตรงนี้จึง หมายถึง การฟังด้วยความตั้งใจ หรือฟังโดยการ
ใคร่ครวญ เหมือนความแตกต่างของคำว่า กะชะบะ กับ อิกติซาบ

5 อุซูลกาฟียุ เล่ม 2 หน้า 448

3. การอ่านอัล-กุรอาน

ขั้นตอนที่สามสำหรับการได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานคือ การอ่านอัล-กุรอานจากตัวอัล-กุรอาน หมายถึง การอ่านคำและประโยคของอัล-กุรอาน โดยไม่เข้าใจในความหมาย การอ่านอัล-กุรอานสามารถร่วมกับขั้นตอนอื่น เช่น การมองไปยังอัล-กุรอาน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ครอบคลุมบุคคลทั่วไปในสังคม

สำหรับบุคคลที่เข้าใจและไม่เข้าใจในความหมายภาษาอาหรับ การอ่านอัล-กุรอานถือเป็นขั้นตอนแรกสำหรับการเรียนรู้ ริวายะฮ์จำนวนมากมายแนะนำให้มุสลิมทั้งหลายปฏิบัติเช่นนั้น

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า เป็นสิ่งที่ดีสำหรับมวลผู้ศรัทธาทั้งหลายก่อนที่จะอำลาจากโลกไปควรเรียนรู้อัล-กุรอาน หรืออยู่ในขั้นตอนของการเรียนรู้¹

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า บุคคลที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้าคือ ผู้ที่เรียนรู้อัล-กุรอานและสอนให้แก่บุคคลอื่น

ในขั้นตอนนี้เองจึงได้มีคำแนะนำให้อ่านอัล-กุรอานด้วยเสียงที่ไพเราะเป็นจังหวะไปตามความหมาย กวดขันเรื่องหลักการอ่าน (ตัจญวิด) และการออกเสียงสำเนียงให้ถูกต้องตามฐานที่เกิดเสียง²

¹ บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 182

² อ่างแล้ว เล่มเดิม หน้า 186

ข้อควรพิจารณา แม้ว่าขั้นตอนดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการรู้จัก และการมักคุ้นกับอัล-กุรอานก็ตาม แต่จะต้องไม่เพียงพอหรือหยุดการรู้จักอัล-กุรอานอยู่เพียงแค่นั้น ทว่าขั้นตอนดังกล่าวเป็นบันไดที่จะนำไปสู่ขั้นตอนที่สูงกว่าต่อไป

4. การอ่านอัล-กุรอาน (การศึกษาพร้อมกับการอ่าน)

การอ่านอัล-กุรอาน เป็นขั้นตอนหนึ่งสำหรับการรู้จักอัล-กุรอาน โองการจำนวนมากมาได้กล่าวแนะนำถึง การอ่านอัล-กุรอานไว้ เช่น กล่าวว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเถิด 1

กะรออัต เป็นขั้นตอนหนึ่งของการอ่าน ซึ่งประเด็นดังกล่าวถ้าหากสังเกตการใช้คำตามสำนวนภาษาอาหรับของคนอาหรับทั่วไป กับความหมายในเชิงของนักภาษาศาสตร์จะได้รับบทสรุปดังนี้

การใช้สำนวนของคนอาหรับทั่วไป เช่น มีผู้กล่าวว่า กะเราะตุลกีตาบะฉันได้อ่านจดหมายของเขาแล้ว หมายถึง เป็นการอ่านที่พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของจดหมาย เขาจึงพูดว่า ฉันอ่านแล้ว

มุฟเราะดาต รอฆิบ เอซฟาฮานียุ กล่าวว่า กะรออัต หมายถึงการอ่านที่คำหรือประโยคให้มีความสอดคล้อง หรือเรียงกันไปอย่างเป็นระเบียบ 2

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮุ มุซัมมิล 20

2 มุฟเราะดาต รอฆิบ เอซฟาฮานียุ หมวดคำว่า ตะรออัต

ดังนั้น จะสังเกตเห็นว่า ความเป็นระเบียบตามขั้นตอนมีบทบาทอย่างมากในการอ่าน และมีผลต่อการสร้างความเข้าใจ อีกทั้งมีผลต่อจิตใจของผู้อ่านอย่างยิ่ง

ริวายะฮ์จำนวนมากเมื่อกล่าวถึง การกระรออัต จะกล่าวว่า ขณะที่พวกเจ้ากำลังอ่านอัล-กุรอาน (กระรออัต) เท่ากับกำลังห้ามพวกเจ้า ถ้าไม่ได้ห้ามพวกเจ้า เท่ากับพวกเจ้าไม่ได้อ่าน 3

3 มีซานุลอิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 90

หมายถึง การอ่านที่แท้จริงคือ การอ่านที่มีผลต่อจิตใจ ปรับเปลี่ยนการกระทำของมนุษย์ และห้ามปรามเขามิให้ทำบาปซึ่งสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ อ่านอัล-กุรอานพร้อมกับสร้างความเข้าใจในความหมายและเรื่องราวที่อัล-กุรอานกำลังกล่าวถึง

อัล-กุรอาน ชูเราะฮ์ มุซัมมิล โองการที่ 20 ที่กล่าวว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเถิด ท่านอิมามริฎอ (อ.) อธิบายว่า ให้อ่านเท่าที่เจ้ามีจิตใจอ่อนนุ่ม และภายในมีความสงบมั่น 1

1 มัจมะอุลบะยาน ตอนอธิบายโองการดังกล่าว

ข้อควรพิจารณา ทุกวันนี้ที่มีการอ่านอัล-กุรอานตามงานและพิธีกรรม ต่าง ๆ ถือว่าเป็นการนำเสนอวิธีการอ่านอัล-กุรอานเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นเพียงนิยามหนึ่ง และจากสิ่งที่กล่าวมาทำให้เข้าใจได้ว่า นิยาม ดังกล่าววนอกเหนือไปจากความหมายในเชิงภาษา และการอ่านอัล-กุรอาน

5. ตรัสลุลูรอ่าน

อัล-กุลรอ่านกะรีมได้กล่าวถึง การตรัสลุลูร ซ้ำหลายครั้งด้วยกัน ซึ่งการตรัสลุลูรจัดว่าเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการรู้จักอัล-กุลรอ่าน เช่น อัล-กุลรอ่านกล่าวว่า

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุลรอ่านซ้ำ ๆ เป็นจังหวะ (ขัดถ้อยขัดคำ) 2

2 อัล-กุลรอ่าน ชูเราะฮ์ อัลมุชซัมมิล / 4

คำว่าตรัสลุลูร (ترتيل) มาจากคำว่า (رتل) หมายถึง ความเป็นระเบียบประสานเข้าด้วยกัน การได้รับกฎระเบียบของสิ่งหนึ่งจากแนวทางที่ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งใด

หรือการขับคำออกจากปากด้วยความง่ายดายและถูกต้อง การอ่านออกเสียงเป็นจังหวะ เหล่านี้เรียกว่า การตรัสลุลูร (1)

1 มุฟรูดัต รอฆิบ เอซฟาฮานียุ หมวดคำว่า เรอะตะละ

ด็อฟชีร เนมุเนะฮ์ กล่าวว่า ตรัสลุลูร (อ่านอย่างเป็นจังหวะ) ตามความหมายของรากศัพท์เดิมหมายถึง การจัดระเบียบ หรือจัดจังหวะ ในที่นี้หมายถึง การอ่านอัล-กุลรอ่านอย่างเป็นจังหวะด้วยทั้งทำนองที่ไพเราะ พร้อมกับการออกเสียงอักษรบนฐานเสียงที่ถูกต้อง การอธิบายคำและไคร่ครวญในความหมายของโองการ ตลอดจนการไตร่ตรองในบทสรุป

ท่านอิมามซอดิก (อ.) อธิบายถึงการตรัสดีล (อ่านอย่างเป็นจังหวะ) ว่า เมื่ออ่านโองการผ่านไปถ้าในโองการนั้นกล่าวถึงสวรรค์ ให้หยุดและทูลขอ สรวงสวรรค์จากพระองค์ (ให้สร้างตนเองเพื่อสวรรค์) แต่ถ้าโองการที่อ่านผ่านไปกล่าวถึงนรกและการลงโทษ ให้หยุดและขอความคุ้มครองจาก พระองค์ให้ตนรอดพ้นและห่างไกลจากสิ่งเหล่านั้น (2)

2 ตัฟซีร เนมะนุอะฮ์ เล่มที่ 25 ตอนอธิบาย ซูเราะฮ์ อัลมุซซัมมิล / 4

อีกนัยหนึ่งการอ่านอย่างเป็นจังหวะ (ตรัสดีล) ซึ่งมีองค์ประกอบ 2 ประการ หรือมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ตรัสดีลล์ฟิซัย หมายถึง การออกอักษรบนฐานเสียงที่ถูกต้อง การกวาด ขันเรื่องการหยุด การไม่อ่านข้าม และความต่อเนื่องในการอ่าน

2. ตรัสดีลมะอุนะวีย หมายถึง การใคร่ครวญในโองการและคิดว่าตนคือ บุคคลที่อัล-กุรอานกำลังกล่าวถึง กล่าวคือ ข้อแนะนำต่าง ๆ ที่อัล-กุรอาน กำลังแจ้งอยู่นั้นหมายถึงตน และมอบหมายการบำบัดความเจ็บปวดทั้งหมด ของตนด้วยโองการต่าง ๆ ของพระองค์ (1)

1 มีซานุลอิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 87

มีริวายะฮ์อีกมากมายที่กล่าวถึงเรื่องการ อ่านตรัสดีล

ข้อควรพิจารณา ทุกวันนี้ที่มีการอ่านอัล-กุรอานตามงานและพิธีกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบของดรัสตีล ถือว่าเป็นการนำเสนอวิธีการอ่านอัล-กุรอานในแนวทางใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นเพียงนิยามหนึ่ง และจากสิ่งที่กล่าวมาทำให้เข้าใจได้ว่า นิยาม ดังกล่าววนอกเหนือไปจากความหมายในเชิงภาษาของอัล-กุรอาน และริวายะฮฺ ดรัสตีลตามความหมายที่กล่าวมานอกเหนือไปจากการดรัสตีลที่สังคมเข้าใจ

ข้อควรพิจารณา ความแตกต่างของการอ่านดรัสตีลกับกะรออัตคือ กะรออัตเน้นเรื่องการอ่านอัล-กุรอาน โดยใคร่ครวญในความหมายและผลที่จะเกิดกับจิตใจ ส่วนการอ่านแบบดรัสตีลเน้นเรื่องจังหวะทำนอง การออกเสียง และกวดขันเรื่องการหยุด พร้อมทั้งมีการใคร่ครวญเพื่อสร้างความสงบแก่จิตใจ

6. ตะลาวะตุลกุรอาน

การตะลาวัต เป็นอีกหนึ่งในขั้นตอนของการรู้จักอัล-กุรอาน มีหลายที่ด้วยกันที่อัล-กุรอานกล่าวถึง การตะลาวัต เช่น กล่าวว่า

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ

บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง
ชนเหล่านี้คือ ผู้ที่ศรัทธาต่อศาสดา (2)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ บะเกาะเราะฮฺ 121

บางโองการกล่าวว่าหน้าที่ของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือการอ่านคัมภีร์
โองการกล่าวว่า

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ

พระองค์ทรงแต่งตั้งเราะซูลขึ้นคนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวก
เขา เพื่อสาธยายโองการต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา (1)

และยังมีอัล-กุรอานโองการอื่นกล่าวสนับสนุนประเด็นดังกล่าว เช่น
อัล- กุรอาน ชูเราะฮฺ อัล บะเกาะเราะฮฺ 129 / 151, ชูเราะฮฺ อาลิอิมรอน 164,
ชูเราะฮฺเกาะซัส 59

คำว่า ตะลาวัต มาจากคำว่า ตะลา หมายถึง การติดตาม หรือการตามอย่าง
ต่อเนื่อง กล่าวคือ การมาของสิ่งหนึ่งบางครั้งอาจแฝงมากับอีกสิ่งหนึ่ง และ
บางครั้งเป็นการติดตามสิ่งหนึ่งโดยมีจุดประสงค์เพื่อปฏิบัติตาม การอ่าน
คัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้า หมายถึง การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งห้ามและคำ
สั่งใช้ของพระองค์ ดังนั้น การตะลาวัต จึงเฉพาะเจาะจงมากกว่า การกะ
รออัต แม้ว่าทั้งสองคำจะให้ความหมายว่า อ่าน ก็ตาม (2)

1 อัล-กุรอาน ชูเราะฮฺ ญมูอะฮฺ 2

2 มุฟรอตต รอฆิบ เอซฟาอานียุ หมวดคำว่า ตะลา

นักดฟชีรบางท่านได้อธิบายสิทธิของการตะลาวัต ไว้ว่า การให้นิยามว่า
ตะลาวัต มีความหมายมาก เป็นเหมือนสัญญาณที่ชัดเจนสำหรับเราเมื่ออยู่ต่อ
หน้าพระคัมภีร์อันทรงเกียรติ

ประชาชนเมื่ออยู่ต่อหน้าพระคัมภีร์สามารถแบ่งได้หลายกลุ่ม ดังนี้

- บางกลุ่มเพียงแค่กวาดขันเรื่องการอ่านออกเสียงคำต่างๆ
- บางกลุ่มไม่เพียงแต่กวาดขันเรื่องการอ่าน แต่ใคร่ครวญในความหมายของโอการด้วย

- บางกลุ่มยึดเอาอัล-กุรอานเป็นครรลองในการดำเนินชีวิต และยอมรับว่าอัล-กุรอานคือแบบอย่างที่สมบูรณ์

กล่าวคือ การอ่านคำและเข้าใจในความหมายจัดว่าเป็นปฐมบทที่โน้มนำไปสู่การปฏิบัติ และสิ่งนี้คือสิทธิของการตะลาวัต

ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) อธิบายโอการที่กล่าวว่า พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง ว่าหมายถึง การปฏิบัติตามในสิทธิที่ควรปฏิบัติ(1)

1 มีซานุลอิคมะฮฺ เล่ม 8 หน้า 84

7. การเรียนรู้อัล-กุรอาน (การย้อนกลับไปยังอัล-กุรอาน)

หนึ่งในขั้นตอนของการได้รับประโยชน์จากอัล-กุรอานคือ การเรียนรู้ซึ่งอัล-กุรอานได้กล่าวถึงประเด็นนี้หลายครั้งด้วยกัน

อัล-กุรอานกล่าวถึงชาวคัมภีร์ว่า

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาตอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า พวกเขาจะไม่
กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้
ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์แล้ว(2)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัลอะอฺรอฟ 169

นักภาษาศาสตร์กล่าวว่า คำว่า ตะเราะชะ นั้นมีองค์ประกอบหลายอย่าง
ด้วยกันกล่าวคือ

1. การอ่านสิ่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง หมายถึง ความต่อเนื่องในการอ่าน ดังนั้น
การอ่านเพียงครั้งเดียวจึงไม่ถือว่าเป็นการอ่านหรือเป็นการเรียนรู้ (3)

3 กอมุซอัล-กุรอาน เล่ม 2 หน้า 338 หมวดคำว่า ตะเราะชะ

2. การทำซ้ำสิ่งๆ หนึ่ง คือ การเรียนรู้ถึงสิ่งนั้น เช่น การเวลาทบทวน
บทเรียนที่ครูบาอาจารย์ได้สอนสั่งมาซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เรียกว่าเป็นการเรียนรู้
บางครั้ง เราจะเห็นว่าอาคารบ้านเรือนดูเก่าแก่มาก (ดรัซ ะ อินดิรอซ)
ที่กล่าวเช่นนั้นเนื่องจากว่า ทั้งลม ฝน แสงแดด และสิ่งอื่นๆ ได้เกิดเข้าไปซ้ำ
มาอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นสาเหตุทำให้อาคารเก่าเร็วขึ้น (1)

1 ตัฟซีรนะมุเนซุ เล่ม 6 หน้า 434

3. การคงเหลือร่องรอยของสิ่ง ๆ หนึ่งเรียกว่าเป็นของเก่าแก่ เช่น เมื่อสภาพเดิมของบ้านหมดสภาพลงก็กลายเป็นบ้านเก่า แต่ยังคงเหลือร่องรอยให้เห็นจึงเรียกว่า (คัมภีร์ชุดดาซ) แต่บางครั้งร่องรอยของความรู้คงหลงเหลืออยู่เนื่องจากการท่องจำเรียกว่า (คัมภีร์ชุดอลิมิ) หรือ (คัมภีร์ชุดกิตาบ)

จากจุดนี้จะเห็นว่าการคงสภาพหลงเหลืออยู่ของความรู้หรือหนังสือเนื่องจากความต่อเนื่องในการเรียนรู้ จึงเรียกสิ่งนั้นว่า คัมภีร์ (2)

จากคำกล่าวของนักอรรถาธิบายอัล-กุรอานและนักภาษาศาสตร์ทำให้ได้บทสรุปว่า คำว่า คัมภีร์ ในโองการ 169 ซูเราะฮ์ อัล-อะอฺรอฟ ให้ความหมายว่า ความต่อเนื่อง การทำซ้ำ และการศึกษาคัมภีร์แห่งฟากฟ้า

ในอีกที่หนึ่งอัล-กุรอานกล่าวว่า

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

2 มุฟรอดาต เอซฟาฮานียุ้ หมวดคำว่า ตะเราะชะ

ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน และการเป็นนบีแก่เขา หลังจากนั้นเขากล่าวแก่ผู้คนที่ว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉัน นอกจากอัลลอฮ์ ทว่า (เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระผู้อภิบาลเกิดเกิด เนื่องจากพวกท่านเคยเรียนคัมภีร์มา (1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อาลิอิมรอน 79

คำว่า รือบนานียุ จะกล่าวแก่บุคคลที่ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระผู้
เป็นเจ้ามีความมั่นคงสูง เนื่องจากคำนี้มาจากรากศัพท์ของคำว่า
รือบบะ หมายถึง การอบรมสั่งสอน การดูแล ด้วยเหตุนี้คำๆ นี้ จะใช้กับ
บุคคลที่ให้การอบรมสั่งสอน หรือปรับปรุงบุคคลอื่น

ฉะนั้น เป้าหมายของบรรดาสาสดาจึงมิใช่การเลี้ยงดูบรรดาประชาชน
แต่หมายถึงการให้การอบรม เป็นผู้สั่งสอน เป็นครูฝึก และเป็นผู้นำพวกเขา
ซึ่งบุคคลเหล่านี้คือกลุ่มชนที่ได้ผ่าน 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เคยเรียนรู้และเห็นคัมภีร์มาก่อน
2. เคยเห็นบทเรียนของคัมภีร์มาก่อน

ความแตกต่างของคำว่า ตะอูลิม กับ ตัศรีซ อยู่ที่ว่า ตะอูลิม มีความหมาย
กว้างกว่า และครอบคลุมการสอนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการสอนปากเปล่า
การสอนโดยใช้สื่อในการสอน และครอบคลุมผู้เรียนทั้งคนโง่และฉลาด

ส่วนคำว่า ตัศรีซ คือการสอนที่สอนโดยอาศัยสื่อซึ่งอาจเป็นตำรา
หนังสือ หรือจากการรวบรวมข้อมูลเป็นแผ่น ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบคำทั้ง
สองจะเห็นว่า คำว่า ตัศรีซ มีความหมายแคบกว่าคำว่า ตะอูลิม(1)

1 ตัฟซีร เนมะนูอะฮ์ เล่ม 2 หน้า 482

สรุปว่าเราสามารถรู้จักอัล-กุรอานในระดับที่สูงขึ้นไปได้ด้วยวิธีการอ่านซ้ำ อ่านด้วยความใคร่ครวญ และเรียนรู้ถึงความหมาย แต่สิ่งที่ควรจำคือ อัล-กุรอานต่างไปจากคัมภีร์เล่มอื่นเนื่องจากอัล-กุรอานมีความใหม่อยู่เสมอ การเรียนรู้ซ้ำไปซ้ำมาจะไม่ทำให้มีความเบื่อหน่าย

ริวายะฮ์กล่าวว่ามีคนหนึ่งถามท่านอิมามซอดิก (อ.) ว่า ทำไมอัล-กุรอานยิ่งพิมพ์เผยแพร่ ยิ่งมีการเรียนรู้มากเท่าใด ยิ่งมีความหวานชื่นมากเท่านั้น ท่าน อิมามตอบว่า เนื่องจากอัลลอฮ์ (ซบ.) ไม่ได้ประทานอัล-กุรอานลงมาให้ประชาชาติหรือช่วงเวลาใดเฉพาะเจาะจง

อัล-กุรอานจะเป็นคัมภีร์ใหม่เสมอตราบจนถึงวันกิยามะฮ์ และจะให้ความหวานชื่นแก่ทุกประชาชาติ (2)

8. การท่องจำและอัล-กุรอาน

หนึ่งในขั้นตอนของการรู้จักอัล-กุรอานอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับทุกคนคือ การท่องจำโองการต่างๆ นั้นเอง

ริวายะฮ์จากอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) มากมายได้กล่าวเน้นเรื่องการท่องจำอัล-กุรอาน เช่น ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า อัลลอฮ์ (ซบ.) จะไม่ทรงลงโทษบุคคลที่หัวใจของเขาได้บรรจุอัล-กุรอานเอาไว้ (3)

2 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 15

3 วิชาอิลูฮียะฮ์ เล่ม 4 หน้า 524

แน่นอนถ้าหากหัวใจคือที่พำนักพจนารถของพระผู้เป็นเจ้าแล้วละก็
เท่ากับว่าบุคคลนั้นได้ปกป้องพระคำรัสของพระองค์ และพระองค์จะทรง
ปกป้องคำรัสของพระองค์ ดังนั้น หัวใจในฐานะแผ่นบันทึกพระคำรัสก็จะ
ถูกปกป้องไปโดยปริยาย

ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า บุคคลใดท่องจำอัล-กุรอาน ซึ่งความทรง
จำของเขาอ่อนแอมาก อัลลอฮ์จะประทาน 2 รางวัลแก่เขา (1)

ยังจะไม่ดีไปกว่านี้อีกหรือ การที่เรามิได้ถูกห้ามการได้รับผลประโยชน์
จากอัล-กุรอานโดยขั้นตอนดังกล่าว เนื่องจากวิธีดังกล่าวมีคุณประโยชน์
มากมายสำหรับมนุษย์อย่าง น้อยสุดตนได้กลายเป็นผู้ปกป้องรักษาอัล-กุ
รอาน ทำให้ความทรงจำดีขึ้น เป็นผู้มักคุ้นกับอัล-กุรอาน ที่สำคัญที่สุดจะ
ได้รับผลบุญมากมายจากพระผู้อภิบาล ริวายะฮ์กล่าวว่า ในวันกิยามะฮ์จะมี
เสียงตะโกนบอกกับเขาว่า จงอ่าน และจงขึ้นไปด้านบน ทุกโองการที่อ่านจะ
ทำให้ฐานันดรของเขาในสวรรค์สูงขึ้นไปเรื่อยๆ (2)

1 อุซูลกาฟีย เล่ม 2 หน้าที่ 433/4

2 บิฮารุลอันวาร เล่ม 89 หน้า 22

9. การไต่ตรองในอัล-กุรอาน

อีกประการหนึ่งสำหรับขั้นตอนการรู้จักอัล-กุรอานคือ การไต่ตรองและ
ใคร่ครวญในอัล-กุรอาน ซึ่งประเด็นดังกล่าวมีโองการมากมายได้ยืนยัน
เอาไว้และอัล-กุรอานกล่าวเชิญชวนเสมอให้มีการใคร่ครวญในตัวเอง ซึ่ง
อาจกล่าวได้ว่าการใคร่ครวญเป็นหนึ่งในเป้าหมายที่สำคัญของการประทาน
อัล-กุรอาน

ดังที่กล่าวว่า

كَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

คัมภีร์ (อัล-กุรอาน) เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณาพิจารณาองการต่าง ๆ ของอัล-กุรอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ (1)

ตัฟซีรนะมุนะฮฺ ได้อธิบายโองการดังกล่าวว่า เป้าหมายในการประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติ มิได้ให้อ่านแต่เพียงอย่างเดียว ทว่าเป้าหมายหลักของการประทานคือการใคร่ครวญและไตร่ตรองในคัมภีร์ (2)

บางครั้งอัล-กุรอานกล่าวว่าประณามบุคคลที่ไม่ใคร่ครวญในอัล-กุรอาน เช่น กล่าวว่า

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญอัล-กุรอานดอกหรือ หรือว่าหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกกลั่นอยู่(3)

ริวายะฮฺจำนวนมากมายได้กล่าวเน้นถึงการใคร่ครวญในอัล-กุรอาน เช่น ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า ฟังสังวรไว้เถิดว่าการอ่านที่ไม่มีการใคร่ครวญในนั้นไม่มีความดีงามใด ๆ ทั้งสิ้น(4)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ ซ้อด โองการ 29

2 ตัฟซีรนะมุนะฮฺ เล่ม 19 หน้า 268

3 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด 24

4 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 211, เล่ม 2 หน้า 49

คำว่า ตะดับบุร มาจากรากศัพท์คำว่า ตะบะเราะ หมายถึง ด้านหลังของ
สิ่งหนึ่ง ดังนั้น ตะดับบุร จึงหมายถึง การครุ่นคิดเบื้องหลังของการกิจ
ทั้งหลาย(5)

5 มุฟรอดาต รอฆิบ เอซฟาฮานียุ หมายความว่า ตะบะเราะ

หมายถึง บั้นปลายสุดท้ายของการทำงานหรือปรากฏการณ์ที่ได้เห็น
หลังจากนั้นได้ใคร่ครวญและทบทวนในเหตุการณ์เหล่านั้น

ด็อฟซีรนะมุเนะฮุ กล่าวว่า ตะดับบุร มาจากรากศัพท์ของคำว่า ตะบะเราะ
หมายถึง การพิสูจน์บทสรุปของสิ่ง ๆ หนึ่ง ต่างกับการ ตะฟักกูร (การคิด)
ซึ่งส่วนมากจะคิดถึงสาเหตุที่เกิดของสิ่งๆ นั้น และทั้งสองคำถูกใช้ใน
อัล-กูรอานในความหมายที่กว้าง

คำว่า อักฟาล ในโองการที่ 24 ซูเราะฮุ มุฮัมมัด เป็นพหูพจน์ของคำว่า
กุฟลี ซึ่งมาจากรากศัพท์ของคำว่า กุฟูล หมายถึง การกลับ หรือ กุฟิล ให้
ความหมายว่า สิ่งที่แห้ง ดังจะเห็นว่าถ้ามีคนๆ หนึ่งปิดประตูและใส่กุญแจ
อย่างดี ผู้ที่เห็นว่าประตูใส่กุญแจไว้ เขาก็จะหันหลังกลับทันที เหมือนกัน
สิ่งของที่แห้งจะไม่มีสิ่งใดซึมผ่านมันเข้าไปได้ ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวว่า กุฟิล

การที่จะได้รับประโยชน์จากอัล-กูรอาน จำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลนั้นต้องม
ีการขัดเกลادنเองเสียก่อน เพราะอะไร เนื่องจากว่าถ้าหัวใจของเราถูกใส่
กุญแจไว้ หมายถึง ถูกอารมณ์ใฝ่ต่ำครอบงำ หรือถูกความชะโงกโง้ง
ความอคติอวดดี และความเห็นแก่ตัวควบคุมอยู่ โดยไม่ยอมให้สิ่งอื่นหรือ
แม้แต่รัศมีของอัล-กูรอานเล็ดลอดเข้าไปจะมีประโยชน์อันใดอีก
ฉะนั้น นี่คือความหมายของโองการที่กำลังกล่าวถึง (1)

1 ด็อฟซีรนะมุเนะฮุ เล่ม 21 หน้า 467/9

ข้อควรพิจารณา การตะดับบุร ก็คือ ความเข้าใจด้านใน หรือการตะอูวิล และเป้าหมายของอัล-กุรอานซึ่งแอบแฝงอยู่ที่คำต่าง ๆ เช่น

เรื่องราวเกี่ยวกับท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ที่ปรากฏในอัล-กุรอาน โดยมีเป้าหมายเพื่อสาธยายแบบฉบับของพระผู้เป็นเจ้า และให้บทเรียนอันทรงคุณค่า และมีความสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งสำคัญคือการสร้างความเข้าใจในสาส์นต่างๆ ไปของเรื่องราวดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นบทเรียนให้แก่ตัวเอง

10. การคิดในอัล-กุรอาน (ตะฟักกูร)

ขั้นตอนการรู้จักอัล-กุรอานอีกประการหนึ่งคือ การคิดในโองการต่างๆ ของพระองค์ ซึ่งมีหลายโองการที่ได้กล่าวถึงประเด็นนี้เอาไว้ เช่น กล่าวว่า

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

แท้จริงพวกเราได้ประทานอัล-กุรอานแก่เขาเป็นภาษาอาหรับเพื่อพวกเขาจะใช้ปัญญาคิด(1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ ยูซุฟ 2

บางครั้งอัล-กุรอานได้แนะนำว่าเป็นมาของการประทานอัล-กุรอานคือ
การคิดไตร่ตรองของมนุษย์ ดังที่กล่าวว่า

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดเจน และคัมภีร์ต่างๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ เราได้
ประทานอัล-กุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้สาธยายแก่นมนุษย์ในสิ่งที่ได้ถูก
ประทานมาแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง(2)

วิวาระสุจำนวนมากมายได้เชิญชวนมนุษย์ให้ไตร่ตรองในโอองการต่าง ๆ
ของพระองค์(3)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล นะฮฺลี 44

3 มีซานุลอิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 88

ดังที่เคยกล่าวมาแล้วว่านักอรรถาธิบายอัล-กุรอานบางท่านในยุคปัจจุบัน
กล่าวว่า ตะฟักกูร คือการไต่ตรองถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น

ส่วน การตะดับบูร คือการไต่ตรองถึงผลหรือบทสรุปของการเกิดของ
สิ่งนั้น(1)

1 ตัฟซีร เนมะเนอะฮ์ เล่ม21 หน้า 469

ในวิชาตรรกวิทยาได้กล่าวว่า เหตุผลนั้นมี 2 ลักษณะกล่าวคือ
ลิมมีย กับ อินนีย

เหตุผลที่เป็นลิมมีย หมายถึง การคิดจากสาเหตุที่เกิดขึ้นไปหามูลเหตุแห่งการ
เกิด

ส่วนเหตุผลที่อินนีย คือการคิดจากมูลเหตุที่เกิดขึ้นไปหาสาเหตุของการเกิด

บางที่อาจกล่าวได้ว่า การตะดับบูรนั้นหมายถึง เหตุผลที่เป็นอินนีย
ส่วนการตะฟักกูรนั้น หมายถึงเหตุผลที่เป็นลิมมีย

ข้อควรพิจารณา ตะฟักกูร คือความเข้าใจภายนอกของอัล-กุรอาน หรือ
อีกนัยหนึ่งคือ การอรรถาธิบาย เช่น ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของบรรดา
ศาสดาทั้งหลาย

11. การยึดมั่นอัล-กุรอาน

การยึดมั่นอัล-กุรอานเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนสำหรับการได้รับประโยชน์ และการรู้จักอัล-กุรอาน หลายต่อหลายโครงการได้เชิญชวนให้ปวงบ่าวทั้งทำการยึดมั่นกับอัล-กุรอาน เช่น ในซูเราะฮ์ ชุครุฟ พระองค์ตรัสกับท่าน ศาสดา (ซ็อล ฯ) ว่า

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

ดังนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกวะฮีย์แก่เจ้า แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง(1)

อัล-กุรอานซูเราะฮ์ อะอฺรอฟ กล่าวว่า

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์และดำรงนมาซ แท้จริงเราจะไม่ทำลายรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย (2)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัชชูครุฟ 43

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัลอะอฺรอฟ 170

จุดประสงค์ของคำว่า กิตาบ ในโองการนั้นหมายถึง คัมภีร์เตารอต หรืออัล-กุรอาน บรรดานักตัฟซีรได้อธิบายไว้ 2 ลักษณะดังนี้

ตะมัซซุก หมายถึงการยึดมั่น หรือการยึดติดกับสิ่งๆ หนึ่งเพื่อปกป้องรักษาไม่ให้ของสิ่งนั้นสูญเสียไป ซึ่งสามารถแยกออกเป็นการยึดมั่นที่สามารถสัมผัสได้ (อิชชียุ) กับการยึดมั่นที่สัมผัสไม่ได้เป็นการสัมผัสด้านใน (มะอุนะวีย)

1. การยึดมั่นที่สัมผัสได้ หมายถึง การที่ได้จับหรือถืออัล-กุรอานไว้ในมืออย่างมั่นคง พร้อมกับปกปักษ์รักษาปกและเล่มอัล-กุรอานไม่ให้เสื่อมสลาย ถึงแม้ว่าการยึดมั่นลักษณะเช่นนี้จะมีประโยชน์และเป็นการกระทำที่ดีก็ตาม แต่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของโองการ

2. การยึดมั่นที่เป็นการสัมผัสด้านใน (มะอุนะวีย) ซึ่งถือว่าเป็นการยึดมั่นที่แท้จริงเนื่องจากมนุษย์ได้ยึดมั่นด้วยความสมบูรณ์อย่างแท้จริง ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และด้วยหัวใจที่จะปกป้องไม่ให้เสื่อมสลายพร้อมกับไม่อนุญาตให้ตนปฏิบัติขัดแย้งกับอัล-กุรอาน แม้จะเล็กเท่าผลธูลีก็ตาม อีกทั้งได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจเพื่อการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจกับอัล-กุรอาน (1)

1 ตัฟซีร เนมะมุเนอะฮุ เล่ม 6 หน้า 453

สรุป หนึ่งในหน้าที่ของเราที่มีต่ออัล-กุรอานคือ การยึดมั่นอย่างแท้จริงกับอัล-กุรอาน และจุดประสงค์คือ การยึดมั่นแบบมะอุนะวีย

12. การแปลอัล-กุรอาน

การแปลอัล-กุรอานเป็นอีกหนึ่งในขั้นตอนของการรู้จักอัล-กุรอาน การแปลอัล-กุรอานสำหรับบุคคลที่มีความเข้าใจภาษาอาหรับดีพอ และมีเงื่อนไขที่คู่ควรเหมาะสม หรือเลือกใช้การแปลเป็นภาษาอื่นเป็นตัวช่วย กรณีที่ไม่มีความสันทัดภาษาอาหรับดีพอ

การแปลอัล-กุรอานสำหรับบุคคลที่ไม่มีเงื่อนไขพอเพียง หรือไม่มีความรู้เรื่องการอธิบายอัล-กุรอาน มิได้นำเอาสัญลักษณ์ข้างเคียง (ริวายะฮ์และโองการอื่น) มาช่วยในการแปล และไม่ใช้ปัญญาถือว่าไม่อนุญาต เนื่องจากบั้นปลายสุดท้ายจะกลายเป็นการอธิบายอัล-กุรอานตามทัศนะของตนเอง ซึ่งถือว่าไม่อนุญาต

ดังนั้น การแปลอัล-กุรอาน จึงถือว่าเป็นบทสรุปของการตีฟิร ซึ่งผู้ที่สามารถกระทำสิ่งนี้ได้คือ นักอธิบายอัล-กุรอานนั่นเอง

การแปลอัล-กุรอานสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. การแปลคำต่อคำ หมายถึง การแปลทุกคำพูดของอัล-กุรอานเป็นภาษาที่สอง โดยไม่ได้ใส่ใจต่อการอธิบาย โครงสร้างของภาษาที่สอง และรูปประโยค หรืออีกนัยหนึ่งคือไม่ได้ใส่ใจต่อหลักภาษาที่ใช้

การแปลเช่นนี้มีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ภาษาอาหรับในเบื้องต้น และเพื่อให้ชำนาญต่อภาษาอาหรับ

2. การแปลอิสระ หมายถึง การแปลเป็นภาษาที่สองในเชิงสรุป
ความหมายโดยรวมของโครงการ โดยอาศัยศัพท์ซึ่งเป็นตัวช่วยในการแปล โดย
ปกติการแปลลักษณะเช่นนี้จะเพิ่มการอธิบายลงไปเล็กน้อยโดยใส่ไว้ใน
วงเล็บ ซึ่งผู้แปลมีความอิสระในการแปล เพราะตนเข้าใจโครงการอย่างไรก็
จะถ่ายทอดเป็นภาษาที่สองออกมาทันที การแปลลักษณะเช่นนี้เหมาะสม
และเป็นประโยชน์สำหรับการสร้างความเข้าใจในความหมาย และการ
อธิบายโครงการโดยรวม

3. การแปลประโยคต่อประโยค หมายถึง การสร้างความเข้าใจประโยค
ของอัล-กุรอานเสียก่อน หลังจากนั้นจึงถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาที่สองโดย
กวาดขันเรื่องหลักภาษาเป็นพิเศษ และไม่มีการอธิบายเพิ่มเติมในเชิงของ
การตีพิมพ์

การแปลลักษณะเช่นนี้จะมีความมั่นคง สะเอียด และถูกต้องมากที่สุด
อย่างเช่น การแปลเป็นภาษาฟาร์ซีของท่านอายะตุลลอฮ์ มะการิมชีรอซี
หรือของอุซตาฟูลอควันด์ เป็นต้น

ข้อควรพิจารณา นักวิชาการบางท่านได้ให้ทัศนะว่าการแปลอัล-กุรอาน
เป็นภาษาที่สองไม่อาจทำให้สมบูรณ์ได้เด็ดขาด ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะเกิด
อัล-กุรอานเล่มที่สองขึ้นมาทันที (ปัญหายุ่งยากในการแปลเป็นเหตุผลที่ดีพอ
สำหรับข้อกล่าวอ้างข้างต้น)

13. การอธิบายอัล-กุรอาน

การอธิบายอัล-กุรอานเป็นขั้นตอนที่ลุ่มลึกที่สุดสำหรับการรู้จักอัล-กุรอาน ซึ่งจะขอแนะนำเสนอโครงสำคัญของการตีฟิรในเชิงสรุปดังนี้

1. ตะอูรียะฟ (คำนิยาม) ตีฟิรในเชิงภาษาหมายถึง การเปิดเผย การทำให้ความหมายของคำๆ หนึ่งกระจ่าง อีกนัยหนึ่ง การตีฟิร หมายถึง การนึกถึง กิจขวางที่เกี่ยวประเด็นต่างๆ อันเป็นรูปลักษณะที่แท้จริงของคำ

ความหมายในเชิงของนักปราชญ์ ตีฟิรหมายถึง การอธิบายความหมาย โองการอัล-กุรอาน และการนึกถึงที่เกี่ยวเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ โองการต้องการกล่าวถึงออกมา

ข้อควรพิจารณา อัล-กุรอานคือรัศมีและเป็นคัมภีร์ที่ชัดเจน ไม่มีจุด ประเด็นใดที่มีดบอดเด็ดขาด ดังนั้น ในความเป็นจริงหัวใจและจิตวิญญาณ ของเราต่างหากที่มีความมืดบอด เราจำเป็นต้องขัดเกลาดัวเองก่อนให้สะอาด เพื่อจะได้เข้าใจ ความหมายและเจตนารมณ์ของอัล-กุรอาน

2. การตีฟิรอัล-กุรอานอย่างน้อยที่สุดต้องมี 3 เงื่อนไข

อนุญาต ให้นักลที่มีเงื่อนไขของนักตีฟิรทั้งหมด สามารถตีฟิร อัล-กุรอาน โดยอาศัยตีฟิรที่เชื่อถือได้ก่อนหน้านั้นเป็นเกณฑ์ในการตีฟิร

วาญิบ สำหรับนักตัฟซีรที่จะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักศรัทธา
ของตน และต้องป้องกันการหลงทางออกไป อีกทั้งสามารถอธิบายกฎเกณฑ์
ต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าที่ปรากฏในอัล-กุรอานได้

ฮะรอม สำหรับบุคคลที่ไม่มีเจตนาใจของนักตัฟซีร หรือไม่ใส่ใจต่อ
เจตนาใจของการตัฟซีร และได้ตัฟซีรตามทัศนะของตนเอง

3. การตัฟซีรตามทัศนะตนเองหมายถึงอะไร หมายถึงผู้อธิบายอัล-กุรอาน
มีเจตนาใจไม่เพียงพอสู่การตัฟซีร และไม่ใส่ใจต่อสัญลักษณ์ทั้งสติปัญญา
โองการ และริวายะฮ์ในการตัฟซีร การตัฟซีรเช่นนี้ถือว่าใช้ไม่ได้ ริวายะฮ์
กล่าวว่า สถานที่พำนักของผู้อธิบายอัล-กุรอานด้วยทัศนะของตนเองคือ
ไฟนรก

4. จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเข้าใจได้ว่าขั้นตอนต่อไปนี้ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ
การตัฟซีร

- การอ่านโองการต่าง
- การแปลคำหรือประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลคำต่อคำ
- การระดับนุรและการตะฟักกูรเกี่ยวกับโองการต่างๆ เพื่อความเข้าใจ
โดยไม่ได้อธิบายออกมา
- การอ้างถึงตัฟซีรไม่ใช่การตัฟซีร

ข้อควรพิจารณา ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างการระดับบุคคลและการ
ตะพิกฐ์ในอัล-กุรอาน กับการอธิบายอัล-กุรอานตามทัศนะของตัวเอง
แน่นอนว่าการระดับบุคคลและการตะพิกฐ์นั้นเป็นประโยชน์กับและมีความ
จำเป็นต่อตนเอง แต่ถ้าต้องการอธิบายให้บุคคลอื่นทราบจำเป็นต้องอาศัย
การตีฟิร หรือต้องมีเงื่อนไขของการตีฟิรอยู่ด้วยจึงจะถือว่าเชื่อถือได้
มิเช่นนั้นแล้วจะกลายเป็นการตีฟิรด้วยทัศนะตนเอง ซึ่งถือว่า ฮะรอม

5. แนวทางในการตีฟิรคืออะไร

การแบ่งแนวทางตีฟิรอัล-กุรอานในเบื้องต้นสามารถแบ่งออกเป็น
2 แนวทางดังนี้

1. ตีฟิรมาถุอีย หมายถึง การนำเอาโอองการที่กล่าวถึงเรื่องเดียวกันมา
รวมไว้ที่เดียวกันและทำการอธิบายไปตามประเด็นเหล่านั้น เช่น เรื่องความ
เป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า นบวุด หรืออิมามะฮ์ เป็นต้น

2. ตีฟิรศัรตีบีย หมายถึง การอธิบายอัล-กุรอานตั้งแต่แรกจนกระทั่งจบ
เรียงไปตามซูเราะฮ์ และ โอองการ

ส่วนการแบ่งอีกประเภทหนึ่งกล่าวคือ ถ้าพิจารณาการแบ่ง 2 ประเด็น
ข้างต้นแล้ว จะเห็นว่าแต่ละประเด็นยังสามารถแบ่งออกได้อีก 7 ประเด็น
เช่น การตีฟิรอัล-กุรอานด้วยอัล-กุรอาน ตีฟิรด้วยสติปัญญา
ตีฟิรด้วยวิญญะฮ์ ตีฟิรด้วยวิทยาศาสตร์ ตีฟิรด้วยทัศนะตัวเอง
ตีฟิรด้วยรหัสยะ และการตีฟิรด้วยหลักการอิจญ์ติฮาด

6. เจื่อนใจของนักตีฟิรคืออะไร

บุคคลที่มีเจื่อนใจดังต่อไปนี้สามารถอธิบายอัล-กูรานได้ แต่ต้อง
กวัดจันเรื่องเจื่อนใจ และเอาใจใส่ต่อหลักการเหล่านั้นเป็นพิเศษ

1. มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ และต้องมีความ
สันทัดต่อกฎไวยากรณ์เหล่านั้น เช่น มีความรู้เรื่องการแยกคำ ไวยากรณ์
ความหมาย วาทศิลป และอื่น ๆ
2. มีความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการประทานอัล-กูราน (อัสบาบุลนุซูล)
3. มีความรู้เกี่ยวกับอัล-กูรานโดยทั่วไป เช่น โองการที่เป็นนาซิค มั่นซุก
มักกียะฮฺ มะคคะนียะฮฺ มุสุกัม และมุตะฮาบีฮฺ
4. มีความรู้เรื่องฟิกฮฺ
5. มีความรู้เรื่องอุซูล
6. มีความรู้เรื่องชะดีษ
7. มีความรู้เรื่องการอ่านในสำนวนต่าง ๆ
8. มีความรู้เรื่องปรัชญา ศาสนศาสตร์ สังคม และจริยธรรม
9. ต้องหลีกเลี่ยงการคาดการณฺ์ หรือการเปรียบเทียบ
10. ต้องรู้จักตีฟิรและคำพูดของนักตีฟิรก่อนหน้านั้นและต้องไม่
ลอกเลียนแบบ

7. ตัฟซีรที่สำคัญของชีอะฮ์

ส่วนนี้ขอนำเสนอเฉพาะตัฟซีรที่มีความสำคัญและมีชื่อเสียง ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักวิชาการทั่วไป

1. ตัฟซีร มัจมะอุลบะยาน มัรฮุมญะบَّرชีย์
2. ตัฟซีร นูรุษษะเกาะลัยนุ มัรฮุมสุวัยชีย์
3. ตัฟซีร อัลมีฆาน มัรฮุมอัลลามะฮ์ญะบาญะบาอียุ
4. ตัฟซีร เนฆมะฮ์ อายะตุลลอฮ์ มะการิม ชีรอชีย์
5. ตัฟซีร เมากูฏ พะฮ์เมกูรอัน อายะตุลลอฮ์ มะการิม ชีรอชีย์
6. ตัฟซีร เมากูฏ มัรฮุมญะบَّرชีย์ อายะตุลลอฮ์ ญะฮ์ฟัร ซุบฮานียุ

แนวทางของตัฟซีรที่กล่าวมานี้ข้างต้น

ตัฟซีร มัจมะอุลบะยาน ส่วนใหญ่จะกวาดขันเรื่องหลักภาษา และหลักไวยากรณ์ภาษาอาหรับ การอ่าน สาเหตุที่ประทานโองการ คำกล่าวของนักตัฟซีรที่สำคัญจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ และตาบียีน

ตัฟซีร นูรุษษะเกาะลัยนุ เป็นตัฟซีรริวายะฮ์โดยการนำเอาริวายะฮ์ของอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) มาอธิบายโองการ

ตัฟซีร อัลมีฆาน เป็นตัฟซีรอัล-กูรอันด้วยอัล-กูรอันและส่วนใหญ่อาศัยสติปัญญาเป็นหลักในการตัฟซีร

ตัฟซีร เนฆะมุเนะฮฺ เป็นตัฟซีรสมัยใหม่ที่ผสมผสานระหว่างการตัฟซีร
อัล-กุรอานด้วยอัล-กุรอานและตัฟซีรด้วยสติปัญญา ส่วนใหญ่จะกล่าวถึง
สังคม ประเด็นความรู้สมัยใหม่ และความเร้นลับของโองการ

ตัฟซีร เมากูฏ พะฮ์ลุมะกุรอาน มีทั้งสิ้น 10 เล่ม เป็นผลงานที่มีจาก
นักเขียนตัฟซีรเนฆะมุเนะฮฺ

ตัฟซีร เมากูฏ มัซฮะรูญอวีด มีทั้งสิ้น 10 เล่ม เป็นตัฟซีรเมากูฏชุดแรกที่
อายะตุลลอฮฺ ซุบฮานียฺได้เขียนขึ้นมา

14. การตะอูวีล

การเข้าใจเรื่องการตะอูวีลอัลกุรอานถือว่าการเข้าใจที่ลึกซึ้ง และเป็น
อีกหนึ่งขั้นตอนสำคัญสำหรับการรู้จักอัล-กุรอาน

ตะอูวีล ในเชิงภาษามาจากรากศัพท์คำว่า อัลเอาวัล หมายถึง การกลับ
ไปสู่แหล่งเดิม หรือไปสู่รากฐานเดิม หรือการกลับสิ่งหนึ่งไปยังเป้าหมาย
เดิมของตน(1)

ในทัศนะของนักตัฟซีรกล่าวว่า คำว่าตะอูวีล มีหลายความหมายด้วยกัน
อัลลามะฮฺ ฆะวะบาฆะวะบาอียฺกล่าวว่า ตะอูวีลคือความจริงที่อธิบาย
อัล-กุรอาน หรือคัมภีร์อันทรงเกียรติที่นอกจากผู้บริสุทธิ์แล้ว ไม่มีผู้ใด
สามารถสัมผัสได้(2)

1 มุฟรอตาค รอมิบ เอซฟาฮานียฺ หมวดคำว่า เอาวัล

2 ตัฟซีร อัลมีซาน เล่ม 5 หน้า 25

บางทัศนะ กล่าวว่า ตะอูวี้ล คือการตัฟซีรนั่นเอง

บางทัศนะ กล่าวว่า ตะอูวี้ล คือสิ่งที่ภายนอกอัล-กุรอานกำลังกล่าวถึง

บางทัศนะ กล่าวว่า ตะอูวี้ล คือการตีความของโองการที่มีความเคลือบ
แคลง

บางทัศนะ กล่าวว่า ตะอูวี้ล คือความหมายที่สองของอัล-กุรอาน หรือ
ความหมายคั่นในนั่นเอง

คำว่าตะอูวี้ล ถูกกล่าวไว้ในอัล-กุรอาน 7 ชูเราะฮ์ด้วยกัน ซึ่งเมื่อรวมแล้ว
เท่ากับว่าคำนี้ถูกใช้ทั้งสิ้น 17 ครั้ง ในความหมายที่แตกต่างกัน

1. ตะอูวี้ล ให้ความหมายว่า ตัฟซีร หรือ ตับยีน หรือการตีความ ดังที่อัล-กุ
รอานกล่าวว่า

وَمَا عَلَّمْنَاوَهُ إِلَّا اللَّهَ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

และไม่มีใครรู้การตีความโองการได้นอกจากอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่
มั่นคงในความรู้เท่านั้น(1)

2. ตะอูวี้ด ให้ความหมายว่า ด้านหลัง หรือการย้อนกลับ อัล-กุรอานกล่าวว่า

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และ
เราะซูลหากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง
และเป็นการกลับไปที่สวยงามยิ่ง(2)

3. ตะอูวี้ด ให้ความหมายว่า การเกิดของสิ่งหนึ่งและได้แจ้งข่าวการเกิด
ของสิ่งนั้น อัล-กุรอานกล่าวว่า

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ

เขาเหล่านั้นมิได้คอยอะไร นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้นเท่านั้น วันที่
ผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์จะมานั้น(3)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อาลิอิมรอน 7

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ นิซาอฺ 59

3 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล อะอฺรอฟ 53

รหัสยะ ความเร้นลับ และปรัชญาของอะฮ์กาม เช่น เรื่องราวของศาสดา มูซา (อ.) กับศาสดาคิฎิรฺ (อ.) อัล-กุรอานกล่าวว่า

ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

นั่นคือความลับที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้นๆ ได้ (1)

ข้อควรพิจารณา

เพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ศึกษาได้จากตัฟซีรอัลมีซาน และตัฟซีรเนฆมะฮ์ ชูเราะฮ์ อาลิอิมรอน โองการที่ 7

1 อัล-กุรอาน ชูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ 82

15. การรับด้านในของอัล-กุรอาน

ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายด้านในของอัล-กุรอานเป็นหนึ่งในขั้นตอนที่ยุ้งยาก และเป็นความเข้าใจลุ่มลึกของอัล-กุรอาน คำว่า บัฎน ในเชิงภาษา หมายถึง สิ่งที่แตกต่างกันไปจากภายนอก หมายถึง ภายในเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่นอกเหนือไปจากภายนอก ซึ่งประสาทสัมผัสทั้ง 5 ไม่อาจรับรู้ได้ ฉะนั้น จึงเรียกสิ่งนั้นว่า บัฎน บางครั้งสิ่งที่ลำบากต่อความเข้าใจ หรือสิ่งที่ยุ้งยากก็เรียก บัฎน เช่นกัน (2)

2 มุฟรอตต รอฆิบ เอซฟาฮานียฺ หมวดคำว่า บัฎน

คำว่า บัฏน ในอัล-กุรอานจะถูกใช้เกี่ยวกับคุณลักษณะ (ชิฟต์) ของพระเจ้า
เป็นเจ้า เช่น กล่าวว่า

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย ทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ
พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง(3)

3 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล สะดีด 3

และถูกใช้เกี่ยวกับนิมิตต่าง ๆ เช่นกล่าวว่า

أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

พระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานมากมายของพระองค์อย่าง
ครบครันแก่พวกเจ้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น(1)

และบางครั้งคำว่า บัฏน ถูกใช้ในลักษณะอื่น
ท่านอิมามบากร (อ.) กล่าวว่า

ان للقرآن بطنًا و للبطن بطن

แท้จริงอัล-กุรอานนั้นมีความหมายซ่อนเร้น (บัฏน) และบนความซ่อน
เร้นนั้นมีความซ่อนเร้น(2)

ท่านอิมามอะลี (อ.) กล่าวว่า

وَإِنَّ الْقُرْآنَ ظَاهِرُهُ أُنِيقٌ، وَبَاطِنُهُ عَمِيقٌ

ภายนอกของอัล-กุรอานนั้นสวยงาม ส่วนภายในนั้นลุ่มลึก(3)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ ลุคมาน 20

2 บิฮารุลอันวาร เล่ม 92 หน้า 95, มีขานุลฮิกมะฮ์ เล่ม 8 หน้า 94/95

3 นะฮ์ญุลบะลาเฆะฮ์ คำเทศนาที่ 18

เกี่ยวกับคำว่า บัฎน์ นี้ อัล-กุรอานได้กล่าวอธิบายไว้อย่างมากมาย แต่ที่ดีที่สุดสำหรับคำอธิบายคือ ความหมายซ่อนเร้นของทุกโองการคือ ความหมายทั่วไปเพียงแค่ว่าพิจารณาโองการอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะเข้าใจได้ทันที แต่ไม่สามารถตีความหมายที่ซ่อนเร้นจากความหมายภายนอกของโองการได้ เกี่ยวกับเรื่องนี้จะสังเกตเห็นว่ามีรายละเอียดฟิรจำนวนมากมายจากบรรดาอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) ได้อธิบายความหมายที่ซ่อนเร้นของอัล-กุรอานไว้ เช่น อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัลมุลก โองการที่ 30 กล่าวว่า

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ

จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกท่าน

อัลกุรอาน ซูเราะฮ์อัลมุลก 30

จะสังเกตเห็นว่าภายนอกของโองการกำลังกล่าวถึงเรื่อง น้ำดื่ม
แต่ริวายะฮ์จากอะฮ์ลุลบัยตุ (อ.) กล่าวอธิบายว่า จุดประสงค์ของน้ำในที่นี้
หมายถึง อิมามและความรู้ของท่าน

عن الرضا (ع) : سئل عن هذه الآية فقال : ماؤاكم ابوابكم اي
الامام عليه السلام والائمة ابواب الله بينه و بين خلقه (فمن
يأتيكم بماء معين) يعني بعلم الامام

มีผู้ถามท่านอิมามริฎอ (อ.) เกี่ยวกับโองการข้างต้น ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า
มะอฺวาคุมอับวาคุม หมายถึง บรรดาอิมาม (อ.) ส่วนอะอิมมะฮ์เป็นประตูละ
แห่งอัลลอฮ์ ที่อยู่ระหว่างพระองค์กับสรรพสิ่งถูกสร้าง ดังนั้นผู้ใดจะนำ
น้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกท่าน หมายถึง ความรู้ของบรรดาอิมาม(1)

1 ศัฟีร์ อัล กุมมี เล่ม 2 หน้า 379

ท่านอิมามริฎอ (อ.) ได้อธิบายความหมายคำว่า น้ำ ในโองการว่าหมายถึง
บรรดาอิมามและความรู้ของท่านได้อย่างไร

เนื่องจากน้ำ คือ สิ่งที่ใช้ชีวิตภายนอกแก่สรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย ส่วน
บรรดาอิมามและความรู้ของท่านคือสิ่งที่ให้ความรู้ภายในแก่สรรพสิ่ง
ทั้งหลายและสังคม

ในความเป็นจริงสามารถนำโองการด้านบนเปลี่ยนเป็นความหมายที่ครอบคลุมทั้งหมดได้ หลังจากนั้น ค่อยแนะนำอิมามซึ่งอยู่ในฐานะตัวอย่างที่อัล-กุรอานกล่าวถึง หมายถึง น้ำนั้นครอบคลุมทั้งความจริงและสิ่งเปรียบเปรย

กล่าวคือ น้ำ คือ สิ่งที่ทำให้ชีวิตแก่ทุกสิ่ง เหมือนกับอิมามและความรู้ของท่านที่ทำให้ชีวิตเกิดวิญญูณทั้งหลาย และนี่เป็นเพียงตัวอย่างที่สามารถค้นคว้าความหมายที่ซ่อนเร้นของโองการได้

16 .การปฏิบัติตามอัล-กุรอานและธำรงความยุติธรรม

ขั้นตอนสุดท้ายสำหรับการรู้จักอัล-กุรอาน และการได้รับประโยชน์อันมากมายจากพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์คือ การปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ ที่อัล-กุรอานกล่าวถึง ซึ่งสิ่งนี้ได้นำเอาความจำเริญทั้งฟากฟ้าและแผ่นดินมาสู่มนุษย์ และนำพาสังคมมนุษย์ไปสู่ความผาสุก ความจำเริญ และความก้าวหน้าที่ไม่มีที่สิ้นสุด

อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ มาอิอะฮฺ ได้กล่าวถึง คัมภีร์แห่งฟากฟ้าและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า เช่น กล่าวว่า

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

และหากว่าเขาเหล่านั้นได้ดำรงไว้ซึ่งอัต-เตอรอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมา (อัล-กุรอาน) ยังพวกเขา (ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด) จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แน่อนพวกเขาจะได้บริโภคสิ่งที่มาจากเบื้องบน (ฟากฟ้า) ของพวกเขา และที่มาจากภายใต้เท้า (แผ่นดิน) ของพวกเขา(1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อัล มาอิอะฮฺ 66

อัล-กุรอาน ซูเราะฮฺ อัล สะดีด ได้กล่าวแนะนำเป้าหมายในการประทานบรรดาศาสดาลงมาสั่งสอนมนุษยชาติ

การประทานคัมภีร์ต่าง ๆ และการชำระไว้ซึ่งความยุติธรรมในสังคม

อัล-กุรอานกล่าวว่า

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ
النَّاسُ بِالْقِسْطِ

แน่นอน เราได้ส่งบรรดาเราะซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอัน
ชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา
เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม(1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล สะดีด 25

หมวดที่ 5 ทั่วไปเกี่ยวกับอัล-กุรอาน

ในหมวดนี้ต้องการนำเสนอศัพท์บางคำที่เป็นกุญแจไขไปสู่ความหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับอัล-กุรอาน และประวัติโดยสรุปของคัมภีร์

1. คำว่ากุรอาน

นามดังกล่าวอัลลอฮ์ (ซบ.) ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์ และสอนมนุษย์ให้รู้จัก คัมภีร์แห่งฟากฟ้าโดยใช้คำว่า กุรอาน โดยกล่าวว่า

إِنَّهُ لَفُرْقَانٌ كَرِيمٌ

แท้จริงนี่คือ กุรอานอันทรงเกียรติ(2)

2 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล วากิอะฮ์ 77

อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัลนะฮฺลี กล่าวว่

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัล-กุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจาก ชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง(1)

1 อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์ อัล-นะฮฺลี 98

คำว่า กุรอาน ในหมู่นักวิชาการและนักวิจัยมีทัศนะความเห็นแตกต่างกัน
กล่าวคือ

1. บางทัศนะกล่าวว่าคำว่า กุรอาน ไม่ได้ผันมาจากศัพท์คำใดทั้งสิ้น คำๆ
นี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่แรกเริ่ม

2. บางทัศนะกล่าวว่าคำว่า กุรอาน ผันมาจากคำว่า เกาะระอะ หมายถึง
การอ่าน กล่าวคือ กุรอาน คือคัมภีร์ที่ถูกอ่านแล้ว

3. บางทัศนะกล่าวว่าคำว่า กุรอาน มาจากรากศัพท์ของคำว่า เกาะระนะ
หมายถึง การประชิดติด การแนบสนิท การติดกัน การแสดงสัมพันธ์ภาพ
เนื่องจากคำ โองการต่าง ๆ และชูเราะฮ์ประชิดติดกันจึงเรียกว่า กุรอาน

4. บางทัศนะกล่าวว่าคำว่า กุรอาน ผันมาจากคำว่า เกาะรออิน ซึ่งเป็น
พหูพจน์ของคำว่า กะรีนะฮ์ หมายถึงสัญลักษณ์ เนื่องจากโองการอัล-กุรอาน
เป็นสัญลักษณ์ที่สนับสนุนกันและกันจึงเรียกว่า กุรอาน

ข้อควรพิจารณา แน่นอนว่ากุรอานกะрім มีชื่อและคุณลักษณะอื่นๆ อีก
มากมาย เช่น ฟุรกอน หมายถึง การจำแนกความจริงและความเท็จ กิตาบ
ชิกรฺ ตันซีล นูร ฮุดาเย มะญีด และอื่นๆ อีกมากมาย

2. อายะฮุ

คำว่า อายะฮุ ในเชิงภาษามีหลายความหมายด้วยกัน เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย การรวบรวม สิ่งมหัศจรรย์ และความแปลกประหลาด

ส่วน อายาตกุรอาน ได้ถูกจัดวางบนความหมายทุกความหมายที่มีความเหมาะสมในเชิงภาษา เช่น

1. ทุกอายะฮุอัล-กุรอาน แสดงให้เห็นถึงการนำมาซึ่งความจริง การรู้ความสามารถของผู้เป็นปรปักษ์ และการการจำแนกออกจากสิ่งตรงข้าม
2. ทุกอายะฮุ ได้รวบรวมจากอักษร คำต่าง ๆ และประโยค
3. ทุกอายะฮุ อาจเป็นไปได้ที่บ่งบอกถึงความมหัศจรรย์ ถ้าหากพิจารณาจากคำและมาตรฐานของอัล-กุรอาน

อายะฮ์ในทัศนะของนักปราชญ์หมายถึง บางส่วนจากอักษร หรือคำ หรือประโยค ซึ่งริวายะฮ์ได้กำหนดขอบเขตที่แน่นอนของสิ่งเหล่านี้ไว้แล้ว

การรู้จักโองการอัล-กุรอานถือเป็น เตาฟิฮกีญ หมายถึง ท่านศาสดา (ซีออล ฯ) ได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว กล่าวคือ ขณะที่ท่านอ่านโองการท่านได้หยุดเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจขอบเขตของโองการ

อัล-กุรอานมีทั้งสิ้น 6236 โองการ ตามการกำหนดหมายเลขในปัจจุบัน ไม่รวม บิสมิลลาฮ์ ในซูเราะฮ์อื่นๆ ซึ่งไม่ถือว่าเป็น โองการแยกต่างหากจากซูเราะฮ์ ยกเว้น บิสมิลลาฮ์ ในซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์ ที่นับว่าเป็น โองการแยกต่างหาก

สิ่งจำเป็นต้องกล่าวคือ การเรียบเรียงโองการต่างๆ และซูเราะฮ์เป็นคำสั่งของท่านศาสดา (ซีออล ฯ) ตามการชี้แนะของท่านญิบรออิล

นักวิชาการอุลุมกุรอาน (ศาสตร์เกี่ยวกับกุรอาน) กล่าวว่า ทุกครั้งที่อัล-กุรอานถูกประทานลงมา ท่านศาสดา (ซีออล ฯ) ได้เรียกผู้จดบันทึกมา และสั่งให้จดบันทึกโองการต่าง ๆ ไว้ในซูเราะฮ์ที่แตกต่างกันอย่างเป็นระเบียบ แม้แต่บิสมิลลาฮ์ ท่านก็ได้สั่งให้บันทึกไว้เหนือซูเราะฮ์ต่าง ๆ ยกเว้นซูเราะฮ์บะรออะฮ์

3. ชูเราะฮ์

คำว่า ชูเราะฮ์ ในเชิงภาษาแบ่งออกเป็นหลายความหมายด้วยกัน

1. บางทัศนะกล่าวว่า คำว่า ชูเราะฮ์ เป็นคำที่แปลงมาจากคำว่า ชูเราะฮ์ หมายถึงของที่กินเหลือ หรือน้ำที่เหลือค้างภาชนะจากการดื่ม และเนื่องจาก ชูเราะฮ์อัล-กุรอาน เป็นส่วนหนึ่งของอัล-กุรอาน จึงเรียกว่า ชูเราะฮ์
2. บางทัศนะกล่าวว่า คำว่า ชูเราะฮ์ หมายถึงการห้อมล้อม การล้อมกรอบ หรือกำแพงเมือง และการที่เรียกชูเราะฮ์อัล-กุรอานว่า ชูเราะฮ์ เสมือนว่า ชูเราะฮ์ได้ล้อมกรอบโองการต่าง ๆ ให้อยู่ในการควบคุมของตน ด้วยเหตุนี้จึงเรียกว่า ชูเราะฮ์
3. บางทัศนะกล่าวว่า คำว่า ชูเราะฮ์ มาจากคำว่า ชีวาร์ หมายถึง สายสร้อย หรือกำไล และการที่เรียกชูเราะฮ์อัล-กุรอานว่า ชูเราะฮ์ เนื่องจากว่า โองการต่าง ๆ ได้ถูกร้อยเข้าด้วยกันอย่างเป็นลูกโซ่
4. บางทัศนะกล่าวว่า คำว่า ชูเราะฮ์ หมายถึง ตำแหน่ง หรือฐานันดรที่สูงส่ง และเนื่องจากว่าพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้านั้นมีฐานะภาพอันสูงส่ง จึงเรียกว่า ชูเราะฮ์
5. บางทัศนะกล่าวว่า คำว่า ชูเราะฮ์ มาจากคำว่า ตะเซาวูร หมายถึง การทำให้สูงขึ้น หรือการผสมผสาน เนื่องจากว่าชูเราะฮ์ต่าง ๆ ได้เรียงซ้อนแลดูว่าสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ด้วยเหตุนี้จึงเรียกว่า ชูเราะฮ์

ชูเราะฮ์ในความหมายของนักปราชญ์

นักปราชญ์ส่วนใหญ่ให้ทัศนะว่า ชูเราะฮ์ คือส่วนหนึ่งของโองการ อัล-กุรอานที่มีการเริ่มต้นและมีการสิ้นสุด หรือบางส่วนของโองการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่าง 2 บิสมิลลาฮ์

จำนวนชูเราะฮ์ต่าง ๆ อัล-กุรอานทั้งหมดมี 114 ชูเราะฮ์ ชูเราะฮ์ที่เล็กที่สุดคือ ชูเราะฮ์อัลเกาะฮ์ร มีทั้งสิ้น 3 โองการ และชูเราะฮ์ที่ใหญ่ที่สุดคือ ชูเราะฮ์อัล บะเกาะเราะฮ์ มีทั้งสิ้น 286 โองการ

การเรียงชูเราะฮ์

การเรียงชูเราะฮ์อัล-กุรอานเริ่มต้นจากชูเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์ และสิ้นสุดที่ชูเราะฮ์ อันนาซ เน้นอนการเรียบเรียงดังกล่าวขัดแย้งกับสาเหตุของการประทานอัล-กุรอาน ซึ่งเริ่มต้นจากชูเราะฮ์ อัล อะลัก และสิ้นสุดที่ชูเราะฮ์ อันนัศร

การเรียบเรียงชูเราะฮ์ อัล-กุรอานเป็นเตาฟิกียะฮ์หรือไม่ หมายถึงท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) เป็นผู้สั่งให้เรียบเรียง

ประเด็นดังกล่าว นักวิชาการมีทัศนะแตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ทัศนะดังนี้

1. กลุ่มที่หนึ่ง กล่าวว่า การเรียบเรียงอัล-กุรอานเป็นคำสั่งของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) โดยอ้างว่า ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) เป็นผู้กำหนดโครงการต่างๆ ว่าให้วางไว้ตรงที่ใด นอกเหนือจากนั้นแล้วอัล-กุรอาน ได้ถูกเรียบเรียงในสมัยของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

2. กลุ่มที่สอง ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการฝ่ายความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอัล-กุรอาน กล่าวว่า การเรียบเรียงซูเราะฮ์อัล-กุรอานในปัจจุบันมิใช่เตาฟิกีฮ์ แต่เป็นการวินิจฉัยซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่นี้คือ เสาะฮาบะฮ์ของท่านศาสดา และสิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ได้สิ้นชีพไปแล้ว

3. กลุ่มที่สาม เชื่อว่าการเรียบเรียงซูเราะฮ์ส่วนใหญ่เป็นคำสั่งของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)

ซึ่งบางส่วนเท่านั้นที่บรรดามุสลิมได้เรียบเรียงขึ้นภายหลังจากที่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ได้สิ้นชีพไปแล้ว

การตั้งชื่อซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์บางบทได้รับการตั้งชื่อในสมัยของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) เช่น ซูเราะฮ์อัลฮัมดฺ วิวะฮ์ฮ์บางบทกล่าวว่าซูเราะฮ์นี้ในสมัยของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ถูกเรียกว่า ฟาติฮะตุลคิตาบ (ปฐมบทแห่งคัมภีร์)

นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า ลักษณะชื่อเช่นนี้^๑ได้ถูกกำหนดโดยวะสุยู แต่ทว่าชูเราะฮฺบางบทและโองการบางกลุ่มหลังจากท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) ได้สิ้นชีพไปแล้ว ได้ถูกตั้งชื่อขึ้นเป็นพิเศษ เนื่องจากเนื้อหาได้ครอบคลุมบางเรื่องที่เฉพาะเจาะจง จึงตั้งชื่อชูเราะฮฺด้วยนามที่มีชื่อเรียกตามนั้น ไม่ใช่เตาฟิก็ยและวะสุยูก็ได้กำหนดนามเหล่านั้น

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่านามชื่อชูเราะฮฺต่าง ๆ นั้นได้ถูกเรียกตามความเหมาะสม และตามความสำคัญของเนื้อหาสาระในสมัยนั้น ประกอบกับไม่มีเหตุผลอ้างอิงแม้แต่นิดเดียวว่า การตั้งชื่อชูเราะฮฺอัล-กุรอานใหม่เป็นสิ่งต้องห้าม เช่น ชูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ ได้ถูกตั้งชื่อนี้เนื่องจากเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัวของพวกบনীอิสรอเอล ได้ถูกอธิบายไว้ในบทนี้จึงเรียกชูเราะฮฺนี้ว่า บะเกาะเราะฮฺ หมายถึงวัวตัวเมีย ขณะที่ชูเราะฮฺบทนี้มีชื่อเรียกอย่างอื่นอีก เช่น ฟิฆฏอฏุลกุรอาน (คัมมะฮฺแห่งกุรอาน) อัล ฟิรเคาะ (สำรวจสวรรค์) หรือชีนามุลกุรอาน (ขุนเขาแห่งอัล-กุรอาน) เป็นต้น

การตั้งชื่อชูเราะฮฺอัลฮัมด์ เนื่องจากชูเราะฮฺดังกล่าวเป็นปฐมบทของคัมภีร์จึงเรียกว่า ฟาติฮะตุลกีตาบ (ปฐมบทของคัมภีร์) และยังมีนามอื่นอีก เช่น ฮัมดฺ อุมมุลกีตาบ (แม่บทแห่งคัมภีร์) ฟาติฮะตุลกุรอาน อุมมุลกุรอาน อัซซัคอุมมะซานียฺ อัลวาฟิยะฮฺ อัลกาฟิยะฮฺ และอื่น ๆ อีกหลายชื่อ

ชูเราะฮฺอัลนิซาอฺ ได้ถูกเรียกว่า นิซาอฺ เนื่องจากอัล-กุรอานบทนี้ได้กล่าวอธิบายอะสุกามเกี่ยวกับผู้หญิงโดยละเอียด จึงตั้งชื่อว่า ชูเราะฮฺอัลนิซาอฺ

ส่วนต่าง ๆ ของอัล-กูราน

ตามริวายะฮ์ของท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่าอัล-กูรานแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ชัรบอฎิवाल หมายถึง 7 ชูเราะฮ์ที่ยาวที่สุดประกอบด้วย ชูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ ชูเราะฮ์อาลิอิมรอน ชูเราะฮ์ อันนิซาอฺ ชูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ ชูเราะฮ์ อัลอันอาม ชูเราะฮ์ อัลอะอฺรอฟ และชูเราะฮ์ อัลอันฟาล ร่วมกับชูเราะฮ์อัลเตาบะฮ์

2. มิน หมายถึงชูเราะฮ์ต่าง ๆ ที่มีประมาณ 100 โองการประกอบด้วย ชูเราะฮ์บะนีอิสรออีล ชูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ ชูเราะฮ์มَرْยَمْ ชูเราะฮ์ ฏอฮา ชูเราะฮ์อัลอัมบิยาอฺ ชูเราะฮ์อัลฮัจญ์ และชูเราะฮ์อัลมุมิnun

3. มะซานียุ หมายถึง ชูเราะฮ์ต่าง ๆ หลังจากมิน และมีโองการน้อยกว่า 100 โองการ (การให้ความหมายเช่นนี้มีความขัดแย้งกัน)

4. มุฟซ็อล หมายถึงชูเราะฮ์ที่มี ฮามีม และรวมไปถึงชูเราะฮ์เล็กๆ การให้ความหมายเช่นนี้มีความขัดแย้งกัน

ปรัชญาของการแบ่งอัล-กุรอานเป็นซูเราะฮ์ต่าง ๆ นักวิชาการฝ่ายอูละมา อัลกุรอานกล่าวว่า การแบ่งอัล-กุรอานเป็นซูเราะฮ์ต่างๆ มีประโยชน์มากมาย แฝงอยู่ กล่าวคือ

- มาตรฐานความมหัศจรรย์อัล-กุรอานคือ 1 ซูเราะฮ์ เช่น ซูเราะฮ์อัลเกาษร์ และซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ซึ่งทั้งสองซูเราะฮ์ถือว่าเป็น 2 ความมหัศจรรย์

- ง่ายและสะดวกในการท่องจำ
- ง่ายต่อการสอนเด็ก ๆ ให้เรียนรู้อัล-กุรอาน
- การจัดระเบียบซูเราะฮ์ของอัล-กุรอานได้กลายเป็นแบบอย่างในการจัดทำหนังสืออื่น ๆ
- การจัดแบ่งอัล-กุรอานเป็นซูเราะฮ์ให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรำคาญประเดี๋ยวประด๋าวเกี่ยวกับการตั้งชื่อซูเราะฮ์

การตั้งชื่อซูเราะฮ์ต่างๆ ทำให้มองเห็นองค์สำคัญดังต่อไปนี้

1. นามต่าง ๆ ที่เป็นธรรมชาติ เช่น อัลดีน (ผลไม้) อัชชะมส์ (ดวงอาทิตย์)
2. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อของกาลเวลา เช่น ลัยล์ (กลางคืน) อัลญุฮา (ตอนสาย) วัลอัหฺร (กาลเวลา) อัลญุมอะฮ์ (วันศุกร์) เป็นต้น
3. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อสัตว์ เช่น อัล-บะเกาะเราะฮ์ (วัวตัวเมีย) อันนะสฺลิ (ผึ้ง) อันนัมล์ (มด)

4. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อคนและบรรดาศาสดา เช่น อันนาซ (มนุษย์)
มุฮัมมัด (ชื่อ ๑) อิบรอฮีม (อ.)

5. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อวันกียามะฮ์ (วันแห่งการย้อนกลับ) เช่น
อัลกอริอะฮ์ (การตอกทุบ) อัลวาเกียฮ์ อัลคุดอน อัลฮาเกาะฮ์

6. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อสถานที่ เช่น อรัรม อัลบะลัด

7. นามต่าง ๆ ที่เป็นพระนามและเป็นชื่อของพระเจ้าเป็นเจ้า เช่น ฟาฏีร
นุร เราะฮ์มาน มุลก

8. นามต่าง ๆ ที่เป็นชื่อของอัล-กุรอาน เช่น ฟุรกอน ฟุซซัลัต

9. นามต่าง ๆ ที่เป็นอุซูลุดดีน และฟุรูดดีน เช่น เตาฮีด (อิกลาศ) ฮัจญ์
ซัจญะฮ์

10. นามต่าง ๆ ที่เรื่องราวเกี่ยวกับจริยธรรม เช่น อัศเตาะฮะฮ์ อัซซุรอ

11. นามต่าง ๆ ที่เป็นอักษรย่อ เช่น ค็อด นูน ก็อฟ และอื่น ๆ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับอัล-กุรอาน

โองการแรกที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือ 5 โองการแรกจากซูเราะฮ์ อัลอะลัก

โองการสุดท้ายที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือโองการที่ 281 ซูเราะฮ์ อัล บะเกาะเราะฮ์

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

และพวกเจ้าจงยำเกรงวันหนึ่ง ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ในวันนั้น แต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนโดยครบถ้วนตามที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไต่ไม่ถูกอธรรม

เมื่อโองการข้างต้นได้ถูกประทานลงมา ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) กล่าวว่า ให้นำไปบันทึกในซูเราะฮ์ อัล บะเกาะเราะฮ์ หลังจากนั้นสองสามวันท่านก็ได้อำลาจากโลกไป

อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์แรกที่ถูกประทานให้ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) คือ ซูเราะฮ์ อัลอะลัก

อัล-กุรอาน ซูเราะฮ์สมบูรณ์ที่ถูกประทานให้ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ) เป็นซูเราะฮ์สุดท้ายคือ ซูเราะฮ์ อัลนัศร

วันที่อัล-กุรอานเริ่มประทานลงมาเป็นครั้งแรกแก่ท่านศาสดา (ซ็อล ฯ)
คือ ลัษตะตุลก็อดรุ (คำคืนแห่งอนุภาพ) ซึ่งอาจเป็นคำที่ 23 ของเดือน
รอมฎอน

นักวิชาการบางท่านมีความเชื่อเรื่อง การประทานอัล-กุรอานทั้งคัมภีร์
(ลงมาในคราวเดียวกันทั้งหมด) และตัจรีญียุ (ทยอยลงมาตลอด 23 ปี)

จำนวนอักษรที่ถูกใช้ในอัล-กุรอาน 321250 ตัว

จำนวนคำที่ถูกใช้ในอัล-กุรอาน 77437 คำ

จำนวนโองการที่มีในอัล-กุรอาน 6236 โองการ

จำนวนซูเราะฮ์ที่มีในอัล-กุรอาน 114 ซูเราะฮ์

จำนวนอิซบต่างๆ ที่มีในอัล-กุรอาน 120 (ทุกๆ 4 อิซบเท่ากับ 1 นุซอ)

จำนวนนุซที่มีในอัล-กุรอาน 30 นุซอ

คำที่อยู่ตรงกลางอัล-กุรอานคือ (**وليتلف**) บท อัลกะสุฟี โองการที่ 19

การบันทึกอัล-กุรอาน บนสื่อต่างๆ ที่จัดทำได้ในยุคสมัยนั้นได้แก่ ไม้จาก
ต้นอินทผลัม หินอ่อนสีขาว กระดุกช่วงหัวไหล่ของอูฐ ใบไม้ หรือหญ้า หรือ
หนังสือตัว บางครั้งใช้ใยไหม หรือผ้าก็มี

ซึ่งสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

1. การวิจัยอัล-กุรอาน ในประวัติศาสตร์ ชัยยิดมฮัมมัดบาگیر สุจนะดีย์
พิมพ์ที่สำนักพิมพ์ ฝ่ายวัฒนธรรมอิสลาม ปี 1375 สุริยคติ
2. อัศดัมฮิด ฟิอุลุมิลกุรอาน อายะตุลลอฮฺ ฮาดีษ มะอริฟัต (7 เล่ม) (ภาษา
อาหรับ)
3. ตารีค อุลุมิลกุรอาน อบุลฟิฏล์ มีรุมฮัมมะดีเย (ภาษาอาหรับ)
4. อัลบัยยาน ฟิ ตัฟซีริลกุรอาน อายะตุลลอฮฺ คูอียี (ภาษาอาหรับ)
5. อุลุมกุรอาน ชัยยิดมฮัมมัดบาگیر สะกีม (ภาษาอาหรับ)

สารบัญ

คำนำ	๒
หมวดที่ 1. การอ่านอัล-กุรอานจากตัวบท	๕
บทที่ 1. การอ่านอัล-กุรอาน	๕
การให้ความสำคัญต่อการอ่านอัล-กุรอาน	๕
มารยาทการอ่านอัล-กุรอาน	๗
มารยาทด้านนอกในการอ่านอัล-กุรอาน	๘
หมวดที่ ๒ มารยาทด้านในของการอ่านอัล-กุรอาน	๔๔
บทที่ 2 การท่องจำอัล-กุรอาน	๖๑
อัล-กุรอาน คือ พจนานุกรมที่ล้าลึกของอัลลอฮ์	๖๑
ประโยชน์ของการท่องจำอัล-กุรอาน	๖๒
มารยาทภายในของการท่องจำ	๖๓
มารยาทภายนอกของการท่องจำ	๖๘
ทำจิตใจให้สงบ	๗๑
การฝึกฝนความจำ	๗๑
การใส่ใจต่อความเป็นระเบียบในการท่องจำ	๗๒
การอ่านและฟังอัล-กุรอานหลายๆ	๗๒
การเข้าร่วมชุมนุมกับนักท่องจำอัล-กุรอาน	๗๒
การท่องจำชื่อซูเราะฮ์ต่างๆ	๗๓
ท่องจำโองการที่กล่าวซ้ำหรือที่คล้ายคลึงกัน	๗๔
การเรียนรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอาหรับ	๗๔
ให้ท่องจำที่ละน้อยแต่จำให้ดี	๗๔
ประเมินความสามารถของตัวเอง	๗๕
สถานที่เหมาะสมต่อการท่องจำ	๗๕
ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องจำ	๗๖

การท่องจำอัล-กุรอานและมองอัล-กุรอานเวลาอ่านไม่ขัดแย้งกัน	๗๖
แก้ไขข้อกลางแคลง	๗๗
ฝึกฝนและอ่านซ้ำ	๗๘
ท่องจำหมายเลขและสัญลักษณ์ต่าง ๆ	๗๘
การป้องกันการลืม โองการ	๗๘
3. แนวทางในการท่องจำ	๘๐
ข้อควรพิจารณา	๘๐
ค. แนวทางหลักสำหรับการท่องจำอัล-กุรอาน	๘๑
ข้อควรพิจารณา	๘๑
ง. การท่องจำอัล-กุรอานและเด็ก	๘๑
หมวดที่ 3 ผลสะท้อนของอัล-กุรอานที่มีต่อมนุษย์	๘๓
ก. การส่งผลในการอ่านอัล-กุรอาน	๘๓
เป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์	๘๓
เป็นการเปิดประตูแห่งการเคารพภักดี	๘๓
เป็นการปิดประตูบาป	๘๔
รางวัลของผู้อ่านอัล-กุรอานคือคูอาอูถูกยอมรับ	๘๕
อัล-กุรอานเป็นสาเหตุให้อิหม่านเพิ่มพูน	๘๕
อัล-กุรอานเป็นชะฟาอ์	๘๖
การขึ้นนำของพระผู้เป็นเจ้า	๘๗
ทำความสะอาดภายในและสร้างสรรค์จิตวิญญาณ	๘๗
ความสะอาดตามซัรียะฮ์	๘๘
อนามัยส่วนตัว	๘๘
กลายเป็นชาวกุรอาน	๘๘
ความคิดจะเติบโต	๘๙
เป็นการอิมานะฮ์ทางสาขา	๘๙

ส่งผลต่อการเลี้ยงดูบุตร	๘๕
เป็นการชำระล้างบาปต่าง ๆ	๕๐
ทำให้ปลอดภัยจากไฟนรก	๕๐
เป็นการสนทนากับพระผู้เป็นเจ้า	๕๐
การอ่านอัล-กุรอานทำให้จิตใจมีชีวิตชีวา.....	๕๐
การอ่านอัล-กุรอานเป็นอุปสรรคในการทำนุบำรุงทั้งหลาย	๕๐
ข. ผลการอ่านอัล-กุรอานที่เกิดขึ้นกับชีวิตทางสังคม.....	๕๑
เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมอัล-กุรอานแก่สังคม	๕๑
การพบวิชาการสมัยใหม่และแนวทาง	๕๒
การประกวดแข่งขันอัล-กุรอานอย่างต่อเนื่อง.....	๕๒
ทำให้ภาษาอัล-กุรอานเติบโตมากขึ้น	๕๒
ผลของการยอมรับการเรียนรู้อัล-กุรอาน	๕๓
อัล-กุรอานเป็นขนาบค้ำค้ำการป่วยไข้ของสังคม	๕๓
เพื่อการช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากการตั้งภาคีเทียมเคียงกับพระเจ้า	๕๕
การช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นจากการตั้งภาคีเทียมเคียงกับพระเจ้า	๕๕
หมวดที่ 4 ผลสะท้อนของการท่องจำอัล-กุรอานที่มีต่อมนุษย์และสังคม	๕๖
หมวดที่ 5 ขั้นตอนการรู้จักอัล-กุรอาน.....	๕๘
ซูเราะฮ์ในความหมายของนักปราชญ์	๑๔๕
การเรียงซูเราะฮ์	๑๔๕
การตั้งชื่อซูเราะฮ์	๑๔๖